

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af emballageafgiftsloven, lov om registrering af køretøjer og forskellige andre love og om ophævelse af pvc-afgiftsloven og lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler¹⁾²⁾³⁾

(Ophævelse af pvc-afgiften og emballageafgiften på pvc-folier, indførelse af bagatelgrænser i visse afgiftslove, udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen for terminaladgang til Køretøjsregistret, undtagelse for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer, udskydelse af tidspunkt for offentliggørelse og anvendelse af standardkontrakter ved leasing m.v.)

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 10. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 6 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 11 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 4, og § 18, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. I § 18 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved indførelse eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter § 17, stk. 1, og § 18, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 19, stk. 2, og stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

5. I § 32, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 11, stk. 1 eller stk. 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 eller 4«.

§ 2

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 d indsættes som stk. 6:

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).
- ²⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovovertrædelser (CBE-direktivet), EU-tidende 2015, nr. L 68, side 9.
- ³⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1992/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne.

»Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 17, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 8, stk. 1 og stk. 3« til: »§ 8, stk. 1, 3 og 4«.

§ 3

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1236 af 4. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 2 d ophæves.

2. I § 3, *stk. 1* og 2, ændres »§ 2 a, § 2 c eller § 2 d« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. Virksomheder omfattet af stk. 1-4 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 3 a ændres »§§ 2 a, 2 c eller 2 d« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

5. § 7 a, *stk. 6*, affattes således:

»Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 7, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

6. I § 9 indsættes som *stk. 11*:

»Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 7, og § 7 a, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

7. I § 18, *stk. 1, nr. 2*, og *stk. 6, 1. og 2. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 1-3 eller 5-7« til: »§ 9, stk. 1-3, 5-7 eller 11«.

§ 4

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1290 af 5. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer, opgjort efter § 6, stk. 1 og 2, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 10 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 7, og § 14, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. I § 14 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 13, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 15, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

5. I § 27, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 10, stk. 1«: »eller 3«.

§ 5

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 14 a, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter stk. 3 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 14 a, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 16 a, stk. 3, ændres »medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 3.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2. Anmeldelsen er gældende for 5 år« til: », jf. dog stk. 8«.

4. I § 16 a, stk. 7, ændres »§ 15, stk. 2 og 3« til: »§ 15, stk. 2-4«.

5. I § 16 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 3 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

6. I § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1,«: »§ 15, stk. 1-3,«.

§ 6

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 5 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1357 af 18. november 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 12 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 4, og § 19, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. I § 19 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 18, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 20, stk. 2, og stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

§ 8

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1 udgår »30) Lov om afgift af polyvinylchlorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler)«.

Nr. 31-33 bliver herefter 30-32.

§ 9

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, § 2 i lov nr. 468 af 14. maj 2018 og § 2 i lov nr. 732 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-tidende 2015, nr. L 68, side 9.«

2. I § 17, stk. 2, indsættes efter »virksomhedstyper«: »m.v.«

3. I § 17, stk. 2, indsættes som nr. 9 og 10:

- »9) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).
- 10) Øvrige virksomheder, som i varigt og ikke uvæsentligt omfang har behov for sådanne oplysninger for at kunne udføre deres hverv.«

4. I § 18, stk. 3, ændres »straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed« til: »straffesag, en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed eller til brug for en konkret sag om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser«.

§ 10

Lov nr. 1302 af 20. december 2000 om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler ophæves.

§ 11

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 8 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 29 a, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»2. pkt. finder ikke anvendelse for privat brug ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. pkt. nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.«

§ 12

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 2. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 10 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 3, og § 17, stk. 4, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 16, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis

mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 10, stk. 1 eller 2« til: »§ 10, stk. 1, 2 eller 4«.

§ 13

Pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 19. september 2017, ophæves.

§ 14

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1195 af 14. november 2017, § 2 i lov nr. 1431 af 11. december 2017 og § 11 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 16, indsættes efter »komponenter«: »og udstyr«.

2. I § 4, stk. 12, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også for benzindrevne og dieseldrevne biler, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7 a, stk. 5, og som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017.«

3. I § 5, stk. 14, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også for benzindrevne og dieseldrevne varebiler, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7 a, stk. 5, og som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017.«

4. § 7 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er der på tidspunktet for anmodningen om udbetaling af godtgørelse af afgift efter § 7 b tinglyst pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet ifølge bilbogen, afvises anmodningen.«

5. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan nægte registrering eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden eller virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen.«

6. I § 27, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 20,«.

§ 15

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets/Kommissionens direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 1992, nr. L 368, side 38-42.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes efter »dog«: »stk. 3 og«.

3. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Der svares ikke udligningsafgift efter stk. 2 for påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport samt påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A.«

4. I § 3, *stk. 1, A-C*, ophæves kolonnen for udligningsafgift for påhængsvogne.

5. I § 4, *stk. 1, I og II, A*, ophæves kolonnen for udligningsafgift for påhængskøretøj.

6. I § 4, *stk. 9*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

»2. *pkt.* finder ikke anvendelse for privat benyttelse ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. *pkt.* nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.«

7. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »anden drivkraft«: », dog ikke ved registrering af campingvogne og påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A«.

8. Efter § 16 indsættes:

»§ 17. Der ydes efter anmodning refusion af vægtafgift for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, der anvendes til kombineret transport.

Stk. 2. Ved kombineret transport forstås transport af varer mellem medlemsstater i EU, når transporten af varerne sker ad vej på den indledende eller afsluttende strækning, og der på den resterende strækning anvendes jernbane, indre vandveje eller søveje, når denne strækning er over 100 km i lige linje, og transporten ad vej

- 1) på den indledende strækning tilbagelægges mellem det sted, hvor godset læsses, og den indladningsbanegård, der ligger nærmest,
- 2) på den afsluttende strækning tilbagelægges mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor godset lodses, eller
- 3) på den indledende eller afsluttende strækning tilbagelægges inden for en radius på 150 km i lige linje fra laste- eller lossehavnen.

Stk. 3. Refusion af vægtafgift kan gives til transportvirksomheder, der foretager transport af varer som kombineret transport for køretøjer, som ejes eller bruges af transpor-

tvirksomheden, og for hvilke virksomheden har afregnet vægtafgift.

Stk. 4. Der ydes refusion af vægtafgift for hvert påbegyndt døgn, det afgiftspligtige køretøj transporteres ad jernbane, indre vandveje eller søveje. Transporttiden beregnes efter jernbanernes eller vand- eller søvejenes sædvanlige køre- eller sejlplaner. Der kan inden for et døgn kun ydes refusion for ét døgn transporttid, selv om flere transporter påbegyndes og afsluttes inden for det pågældende døgn. Afgiftsrefusionen udgør pr. påbegyndt døgn 20 kr. for en lastvogn, 10 kr. for en påhængsvogn og 30 kr. for en bil til sættevogn. Refusionsbeløbet i et kvartal kan ikke overstige det beløb, der er erlagt i vægtafgift for det pågældende kvartal.

Stk. 5. Opgørelse af refusionsbeløb foretages årligt ved kalenderårets udløb. Inden 30 dage herefter indsender den berettigede transportvirksomhed dokumentation for de foretagne kombinerede transporter sammen med dokumentation for betalt vægtafgift til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen beregner størrelsen af den refusion, der tilkommer hver enkelt transportvirksomhed, og foretager udbetaling heraf.«

§ 16

I lov nr. 1195 af 14. november 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven (Ændring af registreringsafgiften, ændring af fradrag for sikkerhedsudstyr, forhøjelse af tærskelværdi og tillæg for energieffektivitet, stramning af regler om leasing m.v. af køretøjer, forhøjelse af reparationsgrænsen og forhøjelse og øget differentiering af brændstofforbrugsafgift m.v.) foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 1, nr. 1, 2, 4-11, 13-33 og 36-46« til: »§ 1, nr. 1, 15-19, 21-26, 28, 36-38 og 40«.

2. I § 3, *stk. 4*, indsættes som 9. og 10. *pkt.*:

»§ 1, nr. 41 og 42, har virkning for køretøjer, som er registreret og afgiftsberigtiget i Danmark fra og med den 6. juni 2012. Dette gælder også køretøjer, som er registreret i Danmark før den 6. juni 2012, men som først er afgiftsberigtiget efter denne dato.«

3. I § 3, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »1. januar 2019« til: »1. januar 2020«.

4. I § 3, *stk. 6, 3. pkt.*, ændres »1 kalendermåned« til: »6 kalendermåneder«, og »1. februar 2019« ændres til: »1. juli 2020«.

§ 17

I lov nr. 732 af 8. juni 2018 om ændring af færdselsloven og lov om registrering af køretøjer (Indførelse af dagsgebyr ved manglende betaling af ansvarsforsikringspræmie for motordrevne køretøjer m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 2 ophæves.

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 14, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 3. oktober 2017.

Stk. 3. § 15, nr. 3, har for det enkelte køretøj virkning fra udløbet af den igangværende afgiftsperiode på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2019, jf. stk. 1. Der efterreguleres eller tilbagebetales ikke beløb for perioden efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019.

Stk. 4. For køretøjer, der som følge af genopbygning er afgiftsberigtiget efter registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. §§ 7 og 7 a, i perioden fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 31. december 2018, tilbagebetaler told- og skat-

teforvaltningen efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019 til den, der har svaret afgiften ved genopbygningen, det forskelsbeløb, der opstår for køretøjer, hvor registreringsafgiften er beregnet efter de gældende regler for tillæg og fradrag i registreringsafgiften for energieffektivitet, jf. registreringsafgiftslovens §§ 4 og 5, men hvor registreringsafgiften efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019 skal beregnes efter de satser for tillæg og fradrag for energieffektivitet, der fremgår af registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, jf. lovens § 14, nr. 2 og 3.

Stk. 5. Tilbagebetalingskrav som følge af stk. 4 forfalder den 1. maj 2019 og forrentes fra forfaldsdagen efter reglerne i rentelovens § 5, stk. 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Indførelse af bagatelgrænser*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.2. *Afskaffelse af afgift på pvc-folier*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Lovforslaget*
 - 2.3. *Terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret*
 - 2.3.1. *Bemyndigelse til fastsættelse af regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret*
 - 2.3.1.1. *Gældende ret*
 - 2.3.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.3.2. *Implementering af CBE-direktivet*
 - 2.3.2.1. *CBE-direktivets hovedindhold*
 - 2.3.2.2. *Gældende ret*
 - 2.3.2.3. *Lovforslaget*
 - 2.3.2.4. *Forholdet til databeskyttelseslovgivningen*
 - 2.4. *Undtagelse for deltidsbrandmænds køb af dagsbeviser*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Lovforslaget*
 - 2.5. *Afgiftsfritagelse for køretøjer, der anvendes til afprøvning af udstyr*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Lovforslaget*
 - 2.6. *Undtagelse for genopbyggede biler fra nye regler om brændstoffillæg*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Lovforslaget*
 - 2.7. *Afvisning af anmodning om eksportgodtgørelse ved tinglyste rettigheder over køretøj*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Lovforslaget*
 - 2.8. *Skærpet vurdering ved anmodning om registrering efter registreringsafgiftsloven*
 - 2.8.1. *Gældende ret*
 - 2.8.2. *Lovforslaget*
 - 2.9. *Ændring af regler for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer*
 - 2.9.1. *Gældende ret*
 - 2.9.2. *Lovforslaget*
 - 2.10. *Flytning af regler om kombineret transport til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.*
 - 2.10.1. *Gældende ret*
 - 2.10.2. *Lovforslaget*
 - 2.11. *Ophævelse af lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler*
 - 2.11.1. *Gældende ret*
 - 2.11.2. *Lovforslaget*
 - 2.12. *Ophævelse af pvc-afgiften*
 - 2.12.1. *Gældende ret*
 - 2.12.2. *Lovforslaget*
 - 2.13. *Udskydelse af tidspunkt for anvendelse af standardformularer ved leasing*
 - 2.13.1. *Gældende ret*
 - 2.13.2. *Lovforslaget*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*

6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslagets primære formål er samlet set at gennemføre en række forenklinger og tilpasninger af reglerne på motorområdet, der hver især vil gøre det lettere og billigere at drive virksomhed og at være borger i Danmark. Herudover foreslås det at tydeliggøre reglerne og indføre administrative forenklinger for Skatteforvaltningen, som bl.a. vil få bedre mulighed for at hindre misbrug.

Flere af forslagene er modtaget som ønsker fra erhvervslivet eller myndigheder.

Derudover har forslaget til formål at lette de administrative byrder for danske virksomheder ved at gennemføre enkelte af de tiltag, der er aftalt i aftale af 12. november 2017 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer. Det drejer sig om ophævelse af afgifterne på pvc og pvc-folier og indførelse af bagatelgrænser i flere afgiftslove.

På motorområdet foreslås det at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i lov om registrering af køretøjer, hvor skatteministeren kan fastsætte regler om terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret. Skatteministeren har allerede i dag bemyndigelse til at fastsætte regler om terminaladgang til Køretøjsregisteret for en række virksomheder, herunder forsikringsvirksomheder, advokater og inkasovirksomheder m.v. I forlængelse heraf foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte regler for terminaladgang for øvrige virksomheder, der varigt og i ikke uvæsentligt omfang har brug for oplysningerne for at kunne udføre deres hverv for derved at forenkle tildelingen af adgang fremadrettet.

Det foreslås yderligere, at deltidsbrandmænd m.v., der tilkaldes til udrykning, mens de udfører deres normale hverv, hvor de kører i en gulpladebil, gives mulighed for at købe et dagsbevis, efter kørslen er foretaget. I dag skal dagsbeviser indløses før kørslen påbegyndes, hvilket er u hensigtsmæssigt, da udrykningskørsel typisk er akut.

Det foreslås samtidig, at virksomheder, der fremstiller udstyr til køretøjer, herunder lydudstyr, kan anskaffe køretøjer uden registreringsafgift, når virksomheden kun anvender køretøjerne til at afprøve det fremstillede udstyr. Virksomhederne vil herefter blive sidestillet med de virksomheder, der fremstiller komponenter til køretøjer.

Det foreslås, at køretøjer, der genopbygges efter at være ødelagt ved f.eks. færdselsskade eller som følge af slitage m.v. og derfor skal afgiftsberigtiges på ny, undtages fra de stramninger vedrørende tillæg og fradrag for energieffektivitet, som blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017, idet det ikke var hensigten at forhøje registreringsafgiften for bl.a. veteranbiler og genopbyggede biler. Imidlertid blev

alene veteranbiler friholdt fra stramningen ved lovændringen.

For at tydeliggøre reglerne og indføre administrative forenklinger for Skatteforvaltningen, som bl.a. vil få bedre mulighed for at hindre misbrug, foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne afslå en anmodning om eksportgodtgørelse, hvis der er tinglyst pant eller andre rettigheder over køretøjet. Det foreslåede har til formål at forenkle Skatteforvaltningens administration af anmodninger om eksportgodtgørelse og mindske risikoen for, at der bliver betalt for meget i eksportgodtgørelse.

På samme baggrund foreslås det, at Skatteforvaltningen gives bedre muligheder for at afslå en anmodning om registrering som selvanmelder efter registreringsafgiftsloven for derved bedre at kunne modvirke misbrug af ordningen.

Det foreslås desuden, at visse påhængskøretøjer undtages fra krav om betaling af udligningsafgift, og at der ved registrering af køretøjerne ikke længere vil skulle angives oplysninger om drivkraft for det trækkende køretøj. Det foreslåede vil medføre en mindre administrativ forenkling og besparelse for både borgere og virksomheder.

Herudover foreslås det, at reglerne for refusion af vægtafgift i forbindelse med kombineret transport flyttes fra bekendtgørelsesniveau til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Samtidig med at reglerne flyttes, foreslås det, at det bliver præciseret, hvilke virksomheder, der er berettigede til refusion, og hvilke betingelser en transport skal opfylde for at være omfattet af reglerne. Ændringen sker bl.a. på baggrund af en henvendelse fra EU-Kommissionen.

Det foreslås samtidig, at lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler ophæves, da der ikke længere bliver registreret lastbiler efter den fastsatte tilskudsperiode. Loven hjemler i dag et tilskud til anskaffelse af miljøvenlige EURO 3 lastbiler, som blev registreret fra den 15. november 2000 til den 30. september 2001.

Endelig foreslås det, at tidspunktet for Skatteforvaltningens offentliggørelse og anvendelse af standardformularer udskydes, således at der er tid til at afklare den fremtidige anvendelse af standardformularer, som det ved lov nr. 1195 af 14. november 2017 blev aftalt, at danske leasingvirksomheder skal anvende ved indgåelse af leasingaftaler og betaling af forholdsmæssig registreringsafgift.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 12. november 2017 indgået aftale om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer. Lovforslaget har også til formål at udmønte dele af denne aftale. Det foreslås, at der indføres bagatelgrænser for registrering og afregning af afgift i visse afgiftslove, så virksomheder kan undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis virksomheden årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. En bagatelgrænse på

10.000 kr. vil medføre administrative forenklinger for de virksomheder, som kun modtager eller udleverer afgiftspligtige varer i et begrænset omfang.

Det foreslås også, at pvc-afgiften og emballageafgiften på pvc-folier ophæves, idet afgifterne ikke længere vurderes at have nogen nævneværdig adfærdsregulerende effekt på sundhed og miljø. En ophævelse vurderes at medføre varige administrative lempelser for de berørte virksomheder. Det vurderes, at Danmark er det eneste EU-land, der har afgift på pvc og pvc-folier.

Formålet med lovforslaget er endvidere at foretage de nødvendige ændringer for at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/413 af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet). Direktivet, der fremgår af lovforslagets bilag 3, indebærer, at der gives medlemsstaterne online-adgang til oplysninger om køretøjer og køretøjers ejere eller indehavere i hinandens køretøjsregistre til brug for sager om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af bagatelgrænser

2.1.1. Gældende ret

Regler i afgiftslovene medfører, at virksomheder, der bl.a. producerer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres hos Skatteforvaltningen. Virksomhederne skal herudover angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget eller udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Alle afgiftspligtige virksomheder, der er registreret for disse afgifter, skal derfor løbende beregne og angive afgift for den afgiftspligtige periode. Virksomhederne skal også foretage angivelse, selv om der i en periode ikke er modtaget eller udleveret afgiftspligtige varer og derfor ikke skal betales nogen afgift.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre en generel bagatelgrænse for registrering i flere afgiftslove. Virksomheder kan derfor undlade at lade sig registrere og betale afgift, hvis virksomheden årligt modtager eller udleverer afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. Den årlige periode følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Bagatelgrænsen er ikke et bundfradrag, og virksomheden skal afregne det fulde beløb, når det afgiftspligtige beløb overstiger 10.000 kr.

En bagatelgrænse på 10.000 kr. vil medføre, at en lang række virksomheder, som kun modtager eller udleverer afgiftspligtige varer i et begrænset omfang, kan undlade at lade sig registrere og indbetale afgift.

Virksomheder omfattet af bagatelgrænsen pålægges dog at føre et regnskab, der dokumenterer, at der ikke modtages eller udleveres en mængde afgiftspligtige varer, som svarer til en afgift, der overstiger bagatelgrænsen. Virksomhederne skal løbende føre regnskab i det omfang, at virksomheden har fremstillet, importeret eller på anden måde håndteret eller behandlet afgiftspligtige varer. Virksomhederne kan derfor undlade at føre regnskab for de måneder, hvor virksomhederne ikke fremstiller, importerer eller på anden måde håndterer eller behandler afgiftspligtige varer. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen.

Virksomheder, der ikke er registreret for afgift, skal lade sig registrere på det tidspunkt, hvor der er kendskab til, at bagatelgrænsen vil blive overskredet i løbet af regnskabsåret. Virksomheden omfattes herefter af lovens pligt til løbende at angive og afregne afgift fra registreringstidspunktet.

En registreret virksomhed kan lade sig afmelde fra registrering, hvis mængden af virksomhedens modtagne og udleverede afgiftspligtige varer i et regnskabsår ikke har overstegt 10.000 kr. Virksomheden skal efter afmeldelsen efter anmodning fra Skatteforvaltningen dokumentere grundlaget for afmeldelsen, herunder ved fremvisning af afgiftsregnskab fra registreringsperioden. Virksomheden skal angive og afregne afgift indtil virksomheden er blevet afmeldt.

Det er strafbart for virksomhederne, hvis de forsætligt eller groft uagtsomt ikke overholder pligten til at lade sig registrere, fører afgiftsregnskab og giver oplysninger i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol, og det foreslås, at det ligeledes skal være strafbart, hvis en virksomhed ikke overholder pligten til at føre regnskab, der dokumenterer, at virksomheden er omfattet af bagatelgrænsen.

Der er ikke tidligere taget stilling til straffniveauet for overtrædelse af de ovennævnte ordensforskrifter. Det foreslås derfor, at en overtrædelse kan straffes med en bøde på 5.000 kr. Denne ordensbøde finder anvendelse, med mindre der ved overtrædelsen tillige er unddraget punktafgift, der kan give anledning til en takstmæssig bøde på mere end 5.000 kr.

Når der straffes for unddragelse af punktafgift, er den takstmæssige normalbøde halvdelen af det undtagne afgiftsbeløb ved en forsætlig unddragelse på 30.000 kr. og derunder, og ved en unddragelse over 30.000 kr. er bøden 15.000 kr. plus en gang den del af det undtagne afgiftsbeløb, som overstiger 30.000 kr. Ved grov uagtsomhed beregnes bøden efter praksis til halvdelen af bøden for en forsætlig unddragelse.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.2. Afskaffelse af afgift på pvc-folier

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der en afgift på 20,35 kr. pr. kg af folier fremstillet af blød pvc til emballering af levnedsmidler, jf. emballageafgiftslovens § 2, d, stk. 1 og 2. Afgiftspligten omfatter folier fremstillet af blød pvc, der er egnet til emballering af levnedsmidler, dvs. indpakningsfilm, husholdningsfilm og lignende.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve emballageafgiftslovens § 2 d (afgiften på pvc-folier til levnedsmidler), da afgiften ikke længere vurderes at have nogen nævneværdig adfærdregulerende effekt på sundhed og miljø. Det skyldes, at pvc-folier primært anvendes i industrielle køkkener, som har behov for pvc-foliers særlige egenskaber. Derudover er pvc-folier til levnedsmidler omfattet af EU-regulering. Pvc-folier anvendes ikke i nævneværdigt omfang i husholdningerne. Forslaget vurderes derfor ikke at medføre en stor udbredelse af pvc-folier i husholdninger. Det vurderes, at Danmark er det eneste EU-land, der har afgift på pvc-folier.

2.3. Terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret

2.3.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret

2.3.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan skatteministeren fastsætte regler om terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, hvor der gives oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger for offentlige myndigheder og visse virksomhedstyper, jf. lov om registrering af køretøjer § 17, stk. 2. Adgangen til behandling af personoplysningerne kan bl.a. tildeles, når behandlingen er nødvendig for at opfylde deres retlige forpligtelser og opgaver, som påhviler som led i deres virksomhedsudøvelse, hvilket forudsættes opfyldt for de virksomhedstyper, der i dag kan tildeles terminaladgang. Disse virksomhedstyper er forsikringsvirksomheder, der forsikrer køretøjer, autoriserede nummerpladeoperatører, parkeringsvirksomheder, advokater og inkasovirksomheder, genbrugspladser, redningstjenester, finansieringsvirksomheder, og virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler. Offentlige myndigheder og virksomheder med terminaladgang har en direkte elektronisk adgang til de pågældende oplysninger i Køretøjsregisteret. Efter lov nr. 732 af 8. juni 2018 kan skatteministeren fra den 1. januar 2019 desuden fastsætte regler om terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret for Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).

2.3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret for øvrige typer af virksomheder, der varigt og i ikke uvæsentligt omfang har brug for disse oplysninger for at kunne udføre deres hverv. Det foreslåede vil være i tillæg til de myndigheder og virksomhedstyper, som

allerede er opregnet i lov om registrering af køretøjer. Det foreslås også at ophæve bestemmelsen i lov nr. 732 af 8. juni 2018 om terminaladgang til DFIM, da bestemmelsen samtidig foreslås genfremsat i dette lovforslag.

Efter gældende regler har de enkelte forsikringsselskaber terminaladgang til visse identitetsoplysninger i Køretøjsregisteret, men loven indeholder ikke på nuværende tidspunkt hjemmel til, at der kan fastsættes bestemmelser om tildeling af terminaladgang til DFIM, som ikke er et forsikringsselskab men en garantifond. DFIM har behov for adgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret for at kunne administrere den ordning om opkrævning af dagsgebyrer, der blev vedtaget med lov nr. 732 af 8. juni 2018. Ordningen har til formål i højere grad at sikre, at ejere eller varige brugere af uforsikrede køretøjer betaler for de skader, som de selv forvolder. De uforsikrede ejere eller varige brugere kan derfor opkræves et dagsgebyr for hver dag, hvor færdselslovens forsikringspligt ikke er overholdt.

Forslaget om terminaladgang til DFIM blev samtidig vedtaget i lov nr. 732 af 8. juni 2018, som indsatte adgangen i lovens § 17, stk. 2, nr. 8, med virkning fra 1. januar 2019. Da lov nr. 468 af 14. maj 2018 også har indsat mulighed for terminaladgang for virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler i lovens § 17, stk. 2, nr. 8, med virkning fra 1. juli 2018, foreslås den vedtagne ændring i lov nr. 732 af 8. juni 2018 ophævet i dette lovforslags § 17, nr. 1. Forslaget er en lovteknisk ændring for at undgå tvivl om henvisninger i lovens § 17, stk. 2. Forslaget genfremsættes i dette lovforslag uden materielle ændringer.

Derudover foreslås det, at der indsættes en opsamlingsbestemmelse, hvor skatteministeren bliver bemyndiget til at fastsætte regler om terminaladgang for øvrige virksomheder, der i varigt og ikke uvæsentligt omfang har behov for disse oplysninger for at kunne udføre deres hverv. Det er ikke muligt på forhånd at foretage en udtømmende opregning af de virksomheder, der kan have behov for de pågældende oplysninger, og der kan eksempelvis opstå nye forretningsmodeller, som på nuværende tidspunkt ikke er kendt. Med forslaget er det dog forudsat, at en virksomhed, som ønsker terminaladgang til Køretøjsregisteret, og som ikke er opregnet i loven, vil skulle kvalificere deres behov for at få tildelt terminaladgangen. Derudover er det forudsat, at virksomhedernes terminaladgang til Køretøjsregisteret er nødvendig for, at virksomhederne kan opfylde deres retlige forpligtelser og opgaver, som påhviler dem som led i deres virksomhedsudøvelse. Formålet med den foreslåede ændring er således at gøre tildelingen af adgang til oplysninger i køretøjsregisteret for nye typer af virksomheder mere enkel end i dag, hvor det kun kan ske ved lovændring.

Det forudsættes, at adgang til oplysninger i Køretøjsregisteret overholder de til enhver tid gældende persondataretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

(generel forordning om databeskyttelse)), og databeskyttelsesloven jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandlingen kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er nævnt i bestemmelsen, gør sig gældende. Herunder hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. artikel 6, stk. 1, litra f.

Der er efter den foreslåede § 9, nr. 3, forudsat at skulle ske behandling af almindelige personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Fastsættelse af regler om adgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret vil derfor kun kunne tildeles typer af virksomheder, hvis interesse i at tilgå oplysningerne, efter en konkret vurdering og afvejning, overstiger hensynet til den registrerede.

Virksomheder, der tildeles adgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, skal ved behandling af oplysningerne iagttage de grundlæggende principper i forordningens artikel 5. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger kun indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysningerne være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslaget vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om den registreredes rettigheder i kapitel 3 og kapitel 6 samt reglerne om behandlingssikkerhed i kapitel 4 i databeskyttelsesforordningen.

2.3.2. Implementering af CBE-direktivet

Direktivet er en opfølgning på Domstolens afgørelse af 6. maj 2014 i sagen C-43/12, hvor Domstolen annullerede direktiv nr. 2011/82/EU om grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelser. Domstolen fandt, at direktivet skulle have været vedtaget med hjemmel i reglerne om transportpolitik (TEUF artikel 91) og ikke – som det var tilfældet – i bestemmelsen om grænseoverskridende politisamarbejde (TEUF artikel 87, stk. 2), som er omfattet af retsforbeholdet. Europa-Parlamentet og Rådet har herefter vedtaget direktiv nr. 413 af 11. marts 2015 med hjemmel i TEUF artikel 91.

Direktivet er ikke omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, og direktivet finder anvendelse i Danmark. Fristen for implementering af direktivet var for Danmarks, Irlands og Storbritanniens vedkommende den 6. maj 2017.

Der har været tvivl om, hvordan forpligtelsen til at udveksle oplysninger mest hensigtsmæssigt kunne implementeres, herunder hvilken myndighed der skulle være ansvarlig for implementering og udveksling af oplysninger, hvorfor direktivet beklageligvis ikke er blevet implementeret rettidigt i Danmark.

Regeringen har den 5. juli 2018 besvaret en begrundet udtalelse fra Kommissionen, hvori regeringen har oplyst, at der arbejdes på at implementere direktivet hurtigst muligt.

2.3.2.1. CBE-direktivets hovedindhold

Formålet med CBE-direktivet er ifølge direktivets artikel 1 at sikre et højt beskyttelsesniveau for alle trafikanter i Unionen ved at fremme grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelser og dermed fremme håndhævelse af sanktionerne i de tilfælde, hvor en overtrædelse er begået med et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat end den, hvor overtrædelsen er begået.

Efter artikel 2 finder direktivet anvendelse på følgende trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelser: a) hastighedsovertrædelser b) undladelse af at bruge sikkerhedssele c) undladelse af at stoppe for rødt lyssignal d) spirituskørsel e) kørsel under påvirkning af stoffer f) undladelse af at bruge styrhjelm g) ulovlig brug af kørebane h) ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen. Det fremgår af præambel nr. 9, at dette gælder, uanset om den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelse i den pågældende medlemsstat behandles som en administrativ forseelse eller som en straffesag.

I artikel 3 er det nærmere defineret, hvad der skal forstås ved en række af direktivets begreber. Det fremgår bl.a. af artiklens litra a, at der ved "køretøj" forstås et motordrevet køretøj, herunder motorcykel, der normalt benyttes til person- og godsbeholdning på vej, ligesom det fremgår af artiklens litra m, at der ved "automatiseret søgning" forstås en online-adgangsprocedure, der anvendes til at konsultere databaserne i én, flere eller alle medlemsstater.

Af direktivets artikel 4 følger det bl.a., at hver medlemsstat skal udpege et nationalt kontaktpunkt, og at medlemsstaterne skal give de nationale kontaktpunkter adgang til at foretage automatiserede søgninger om køretøjer og køretøjers ejere eller indehavere i hinandens køretøjsregistre via EU's køretøjs- og kørekortsnetværk (EUCARIS). Udvekslingen af oplysninger skal ifølge direktivet ske på grundlag af de procedurer, som findes i Rådets afgørelser 2008/615/RIA og 2008/616/RIA om Prüm-samarbejdet.

Det er op til hver enkelt medlemsstat at vurdere, hvorvidt medlemsstaten ønsker at forfølge overtrædelser på medlemsstatens eget område, men medlemsstaterne er forpligtede til at besvare anmodninger, som de øvrige medlemsstater fremsender. Såfremt en medlemsstat beslutter at forfølge en

overtrædelse begået på medlemsstatens eget område, fastsætter artikel 5 rammerne for underretning af ejeren eller brugeren af køretøjet eller den, der i øvrigt er mistænkt for at have begået overtrædelsen.

I artikel 6 er der fastsat en pligt for medlemsstaterne til løbende at orientere Kommissionen om anvendelsen af direktivet, herunder om antallet af automatiserede søgninger og om arten af de overtrædelser, hvorom der er indgivet anmodninger m.v.

Reglerne om databeskyttelse følger af artikel 7, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne om databeskyttelse i direktiv 95/46/EF finder anvendelse på personoplysninger, der behandles i henhold til CBE-direktivet. Det fremhæves bl.a., at medlemsstaterne skal sikre, at personoplysninger, der behandles i henhold til direktivet, inden for en rimelig periode berigtiges, hvis de ikke er korrekte, eller slettes eller blokeres, når der ikke længere er brug for dem, og at der fastsættes en tidsbegrænsning for opbevaring af oplysningerne. Medlemsstaterne skal desuden sikre, at personoplysninger, der behandles i henhold til direktivet, udelukkende anvendes til direktivets formål, samt at berørte personer har ret til at få oplyst, hvilke personoplysninger, der er blevet fremsendt til overtrædelsesmedlemsstaten, herunder datoen for anmodningen og den kompetente myndighed i overtrædelsesmedlemsstaten.

Det bemærkes, at direktiv 95/46/EF fra og med den 25. maj 2018 er afløst af databeskyttelsesforordningen, jf. forordning nr. 2016/679, og retshåndhævelsesdirektivet, jf. direktiv nr. 2016/680, der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Efter artikel 8 er medlemsstaterne forpligtet til at orientere Kommissionen om medlemsstaternes regler inden for direktivets anvendelsesområde, ligesom medlemsstaterne i nødvendigt omfang skal orientere trafikanterne om reglerne på medlemsstaternes område og om foranstaltningerne til gennemførelse af direktivet.

Direktivet indeholder derudover bestemmelser om delegerede retsakter og beføjelser (artikel 9 og 10), revision af direktivet (artikel 11) og afsluttende regler om gennemførelse, ikrafttræden og adressater (artikel 12-14).

2.3.2.2. *Gældende ret*

Det fremgår af § 1 i lov om registrering af køretøjer, at registrering af køretøjer sker i et for hele landet fælles register for køretøjer (Køretøjsregisteret).

Registreringspligten gælder som udgangspunkt for motor-køretøjer, traktorer, knallerter, påhængs- eller sættevogne til registreringspligtige køretøjer, campingvogne samt visse påhængs- og motorredskaber, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-7. I Køretøjsregisteret registreres bl.a. oplysninger om køretøjets mærke og stelnummer, tekniske data, betaling af vægtafgift, oplysninger om køretøjets ejer eller bruger m.v.

Skatteforvaltningen overtog pr. 1. januar 2008 ressortansvaret for indregistrering af køretøjer og drift af Køretøjsregisteret (tidligere Centralregisteret for Motorkøretøjer) fra

Rigspolitiet. Politiet har dog fortsat adgang til oplysningerne i Køretøjsregisteret via et parallelregister, der opdateres én gang i døgnnet (CMR3-registeret). Parallelregisteret administreres af Rigspolitiet og anvendes af politiet i almindelighed med henblik på efterforskning af lovovertrædelser m.v.

Reglerne om, hvornår henholdsvis Skatteforvaltningen og politiet kan videregive oplysninger fra Køretøjsregisteret, følger af § 17, stk. 3, og § 18, stk. 3, i lov om registrering af køretøjer.

Det fremgår af § 17, stk. 3, at Skatteforvaltningen efter anmodning fra en udenlandsk myndighed kan udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 1872 af 29. december 2015 om ændring af lov om registrering af køretøjer, der trådte i kraft den 1. januar 2016.

Det fremgår bl.a. af forarbejderne, jf. Folketingstidende, 2015-16, lovforslag nr. L 56, side 14, at formålet med bestemmelsen er at fravige skattemyndighedernes særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, og at skabe en hjemmel i lov om registrering af køretøjer for Skatteforvaltningen til at videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger fra Køretøjsregisteret til en udenlandsk myndighed, eksempelvis en politimyndighed eller en trafikmyndighed, til brug for behandlingen af en konkret sag.

Skatteforvaltningen besvarer således i dag anmodninger fra udenlandske myndigheder om udlevering af oplysninger fra Køretøjsregisteret om et køretøjs ejer og/eller bruger, når oplysningerne er til brug for en konkret sag, f.eks. vedrørende færdselslovsovertrædelser.

Det fremgår af § 18, stk. 3, at Rigspolitiet kan give den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for efterforskningen af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1338 af 19. december 2008 og er en uændret videreførelse af den tidligere bestemmelse i § 17 a, som blev indsat ved § 3 i lov nr. 479 af 17. juni 2008 om gennemførelsen af Prüm-samarbejdet. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. august 2014.

Af forarbejderne til lov nr. 479 af 17. juni 2008, jf. Folketingstidende 2007-2008, lovforslag nr. L 77, side 2876-2877, fremgår det bl.a., at formålet med bestemmelsen er at etablere grundlag for, at de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat i Den Europæiske Union kan foretage elektronisk søgning i politiets parallelregister (det nuværende CMR3-register). Bestemmelsen skaber grundlag for, at de udenlandske myndigheder kan få online adgang til registeret. Det følger af forarbejderne, at søgningen kun kan ske til brug for en konkret sag i forbindelse med efterforskningen af en straffesag eller opretholdelse af den offentlige sikkerhed.

Bestemmelserne i lov om registrering af køretøjer § 17, stk. 3, og § 18, stk. 3, suppleres af de internationale rets-

hjælpsregler, hvorefter politi og anklagemyndighed kan udveksle oplysninger med udenlandske myndigheder til brug for konkrete straffesager, herunder oplysninger om køretøjer m.v.

2.3.2.3. Lovforslaget

Lovgivningen er i vidt omfang i overensstemmelse med CBE-direktivet, men det vurderes, at der er behov for tilpasning af § 18, stk. 3, i lov om registrering af køretøjer, således at det klart fremgår, at rigspolitechefen kan give de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i Den Europæiske Union adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for konkrete sager om trafik-sikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser.

Som det fremgår af afsnit 2.3.2.2 ovenfor, kan Rigspolitiet efter gældende ret give den kompetente retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet. Myndigheden kan dog kun foretage søgning til brug for en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed. Da trafik-sikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser i flere medlemsstater imidlertid behandles som administrative forseelser, vurderes det at være nødvendigt at tilpasse § 18, stk. 3.

Med den foreslåede ændring vil der blive sikret en udtrykkelig hjemmel for Rigspolitiet til at give de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater terminaladgang til de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for konkrete sager om trafik-sikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser – uanset om overtrædelserne i den pågældende medlemsstat behandles som administrative forseelser eller som straffesager.

Det foreslås, at der samtidig indsættes en note til titlen på lov om registrering af køretøjer, hvoraf det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafik-sikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet).

Der tilsigtes ikke med lovforslaget en ændring af anvendelsesområdet for lov om registrering af køretøjer § 17, stk. 3. Det forudsættes således, at Skatteforvaltningen fortsat behandler anmodninger fra udenlandske myndigheder om udlevering af oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af konkrete sager, når det eksempelvis drejer sig om anmodninger fra lande uden for Den Europæiske Union, sager der ikke er omfattet af anvendelsesområdet i CBE-direktivets artikel 2 eller situationer, hvor den retshåndhævende myndighed i en medlemsstat af andre årsager har valgt ikke at anvende den procedure, der følger af CBE-direktivet.

Som det fremgår under lovforslagets afsnit 2.3.2, er det oplyst til Kommissionen, at der arbejdes på at implementere direktivet hurtigst muligt. Rigspolitiet arbejder således sideløbende på den tekniske implementering af direktivet, der

forventes at være afsluttet senest ved udgangen af 1. halvår 2019.

Justitsministeriet vil meddele Kommissionen og de andre medlemsstater, at det nationale kontaktpunkt i medfør af artikel 4, stk. 2, for Danmarks vedkommende vil være International Kommunikation, der er en del af Rigspolitiets nationale efterforskningscenter (NEC). Rigspolitiet, International Kommunikation, vil som nationalt kontaktpunkt orientere Kommissionen om anvendelsen af direktivet i Danmark i medfør af direktivets artikel 6, herunder om antallet af automatiserede søgninger og om arten af de overtrædelser, hvorom der er indgivet anmodninger.

Justitsministeriet vil i henhold til direktivets artikel 8 om orientering af trafikanterne om reglerne på medlemsstaternes område og foranstaltningerne til gennemførelse af direktivet drøfte spørgsmålet med bl.a. Rådet for Sikker Trafik.

Direktivet vurderes ikke at medføre et behov for andre lovændringer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 4.

2.3.2.4. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

I januar 2012 fremsatte EU-Kommissionen et forslag til en databeskyttelsespakke. Pakken blev endeligt vedtaget den 14. april 2016.

Pakken består af den generelle forordning nr. 2016/679 om beskyttelse af personoplysninger, som skal gælde i både den private og offentlige sektor (databeskyttelsesforordningen). Forordningen anvendes fra den 25. maj 2018.

Herudover består databeskyttelsespakken af direktiv nr. 2016/680 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesdirektivet afløser direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesdirektivet).

Rigspolitiets adgang til efter den nugældende bestemmelse i registreringslovens § 18, stk. 3, at give kompetente retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for efterforskningen af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed, vurderes at være en behandling af personoplysninger omfattet af retshåndhævelsesdirektivet og retshåndhævelsesloven.

For så vidt angår den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 9, nr. 4 (den foreslåede ændring af § 18, stk. 3 i lov om registrering af køretøjer), er det Justitsministeriets vurdering, at en sådan bestemmelse kan fastsættes inden for rammerne af retshåndhævelsesdirektivet og retshåndhævelsesloven.

2.4. Undtagelse for deltidsbrandmænds køb af dagsbeviser

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret er det muligt at købe dagsbeviser til privat kørsel i biler med tilladt totalvægt på indtil 4 t, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig brug, jf. vægtafgiftslovens § 4, stk. 9. Der kan købes indtil 20 dagsbeviser pr. bil pr. kalenderår. Dagsbeviset skal købes forud for kørslen og medbringes under kørslen, så beviset kan fremvises for politiet eller Skatteforvaltningen ved kontrol. Betaling for dagsbeviser efter vægtafgiftsloven dækker de tilsvarende, der følger af den private anvendelse, dog ikke moms. Derfor skal der efter gældende ret også købes dagsbevis for privat brug af vare- og lastbiler på ikke over 3 t, hvor der er taget fuldt fradrag for moms ved anskaffelse af bilen, jf. momslovens § 29 a. Denne betaling dækker momstilsvaret for den private anvendelse af bilen. Der kan på tilsvarende vis købes indtil 20 dagsbeviser pr. bil pr. kalenderår, og dagsbeviser skal købes forud for kørslen, da det skal kunne fremvises for politiet eller Skatteforvaltningen ved kontrol.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre vægtafgiftslovens § 4, stk. 9, og momslovens § 29 a, så deltidsbrandmænd m.v., der tilkaldes til udrykningskørsel, bliver undtaget fra kravet om, at dagsbeviser skal købes forud for kørslen og medbringes under kørslen. Det foreslås, at dagsbeviset i stedet skal kunne købes efter en udrykningskørsel. Der vil fortsat kun kunne købes indtil 20 dagsbeviser pr. køretøj pr. kalenderår.

Baggrunden for det foreslåede er, at ansatte, der fungerer som deltidsbrandmænd m.v., risikerer at blive tilkaldt til udrykningskørsel under udførelse af deres normale hverv. Hvis de som led i deres normale hverv anvender en firmabil, som er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse (gulpladebiler), og der er foretaget fradrag for moms ved anskaffelsen, har de typisk ikke tid til at skifte til egen bil i tilfælde af udrykning. Ligeledes er der ikke nødvendigvis tid til at købe et dagsbevis til privatkørsel i en akut situation, hvor der er tale om tilkald til udrykningskørsel.

I tilfælde, hvor der er tale om kørsel med henblik på at komme frem til en udrykning, vil deltidsbrandmænd m.v. efter det foreslåede kunne købe dagsbevis, efter den private kørsel er foretaget. Dagsbeviset vil i stedet skulle købes inden 7 dage efter udrykningskørslen. Det vil i disse situationer skulle kunne dokumenteres, at der var tale om kørsel i forbindelse med udrykning.

Det foreslåede vil muliggøre en hensigtsmæssig løsning i forhold til at udføre en samfundsmæssig relevant opgave, så deltidsbrandmænd m.v. kan komme frem til udrykningskørsel uden unødigt ophold i form af først at skulle købe et dagsbevis eller returnere til arbejdspladsen og skifte til privatbil.

2.5. Afgiftsfritagelse for køretøjer, der anvendes til afprøvning af udstyr

2.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan køretøjer fritages for registreringsafgift efter registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 16, når en virksomhed anskaffer køretøjerne med henblik på afprøvning af komponenter, som virksomheden fremstiller til køretøjer. Afgiftsfritagelsen gælder kun for afprøvning af komponenter, der indgår som en bestanddel af motorkøretøjer, f.eks. motorer, karrosseri og dele hertil. Udstyr, der ikke anses som en bestanddel af køretøjer, er ikke omfattet af afgiftsfritagelsen. Afgiftsfritagelsen gælder derfor ikke afprøvning af udstyr som f.eks. lydudstyr, der ikke anses som en bestanddel af motorkøretøjer.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller udstyr til køretøjer, f.eks. særligt lydudstyr, også får mulighed for at anskaffe motorkøretøjer fritaget for registreringsafgift, når køretøjerne udelukkende skal anvendes til afprøvning af det fremstillede udstyr. Fremstillere af udstyr, der kræver afprøvning og tilpasning i køretøjer, vil efter de foreslåede ændringer blive ligestillet med virksomheder, der fremstiller komponenter til motorkøretøjer.

Rækkevidden af begrebet komponenter i registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 16, har ikke fulgt udviklingen på motorområdet og er ikke længere tidssvarende. Virksomheder, der fremstiller nyere typer af dele til motorkøretøjer, kan således ikke anskaffe motorkøretøjer uden registreringsafgift til brug for afprøvning af disse dele. Det foreslåede skal derfor sikre, at virksomheder, der fremstiller udstyr til motorkøretøjer, vil få samme muligheder for at anskaffe et afgiftsfrit motorkøretøj til brug for afprøvning af udstyret som virksomheder, der fremstiller og afprøver komponenter.

Det foreslås, at det omfattede udstyr er udstyr, som er fremstillet til brug i motorkøretøjer, og som integreres heri, f.eks. lydudstyr og sikkerhedsudstyr, og som det er nødvendigt at afprøve og tilrette i det anskaffede køretøj. Udstyr, der har karakter af løse dele, og udstyr, som ikke er nødvendigt at afprøve i det faktiske køretøj, vil ikke være omfattet af den foreslåede afgiftsfritagelse.

2.6. Undtagelse for genopbyggede biler fra nye regler om brændstoffillæg

2.6.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales registreringsafgift på ny for motorkøretøjer, som genopbygges efter at have været ødelagt ved f.eks. færdselsuheld, jf. registreringsafgiftslovens § 7, stk. 1. Det er dog en forudsætning, at udgiften til udbedring af skaden overstiger en vis procentdel af køretøjets handelsværdi før skaden. For personbiler er grænsen 65 pct. i 2018 og 70 pct. i 2019, jf. § 7, stk. 1 og 7, og for varebiler er grænsen henholdsvis 80 eller 90 pct. afhængig af varebilen. I henhold til § 7, stk. 1, beregnes afgiften for det genopbyggede køretøj som et nyt køretøj, hvilket for personbiler sker efter § 4 og for varebiler sker efter § 5.

Efter gældende ret skal der også betales registreringsafgift på ny for motorkøretøjer, der reparerer og genopbygges som følge af slitage og lignende, og hvor reparationen ikke kan anses som løbende vedligeholdelse, jf. registreringsafgiftslovens § 7 a, stk. 5, jf. stk. 1. Reparation og genopbygning er dog fritaget for afgift, hvis visse betingelser er opfyldt. Køretøjet skal efter genopbygningen svare til det køretøj, der tidligere er betalt afgift af. Der må derfor ikke ske ændringer af køretøjets fabrikat, model, type eller årgang. Udskiftning af motor må ikke medføre en effektførogelse på over 20 pct. i forhold til køretøjets originale motoreffekt. Genopbygning skal ske med reservedele af en art og beskaffenhed, som normalt findes på værksteders lagre af nye eller brugte reservedele. Der må ikke anvendes nyt reservedelskarrosseri, chassis eller -stel. Der må heller ikke anvendes karrosseri, chassis eller stel fra et andet køretøj eller større dele af disse komponenter. I henhold til § 31 i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift værdiansættes køretøjer som brugt, hvis de skal afgiftsberigtiges på ny. Registreringsafgiften beregnes for personbiler efter registreringsafgiftslovens § 4 og for varebiler efter § 5.

Ved beregningen af registreringsafgiften gives der et fradrag i afgiften på baggrund af bilens energieffektivitet, jf. registreringsafgiftslovens § 4, stk. 2 og § 5, stk. 4. For benzindrevne personbiler udgør fradraget 4.000 kr. for hver kilometer, som køretøjet tilbagelægger ud over 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne personbiler gælder samme satser, men grænsen er 22 km pr. liter brændstof. Efter § 4 stk. 3, og § 5, stk. 5, gives et tillæg til registreringsafgiften på baggrund af bilens energieffektivitet. For benzindrevne personbiler udgør tillægget 6.000 kr. for hver kilometer, som køretøjet tilbagelægger mindre end 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne personbiler gælder samme satser, men grænsen er 22 km pr. liter brændstof.

For de reparerede og genopbyggede køretøjer, der værdiansættes som brugte, nedsættes bl.a. fradrag og tillæg til registreringsafgiften med samme procentdel, som køretøjets værdi er ændret, sammenholdt med et tilsvarende køretøj, der afgiftsberigtiges som nyt, jf. registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7, og § 5, stk. 8.

Satserne for tillæg og fradrag samt kilometergrænserne blev forhøjet ved lov nr. 1195 af 14. november 2017 med virkning for biler, der anmeldes til registrering fra den 3 oktober 2017.

2.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at køretøjer, der genopbygges efter at være ødelagt ved f.eks. færdselsuheld eller på grund af slitage m.v., og som følge heraf skal afgiftsberigtiges på ny, fritages for de skærpede regler for tillæg og fradrag for energieffektivitet, der blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Tillæg og fradrag i registreringsafgiften vil herefter skulle gives for personbiler efter reglerne i registreringsafgiftslovens § 4, stk. 2-4, og for varebiler efter reglerne i § 5, stk. 4-6, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017.

De skærpede regler har til formål at påvirke borgernes adfærd, så der anskaffes mere energieffektive biler. Det var dog ikke hensigten at forhøje registreringsafgiften for bl.a. veteranbiler og genopbyggede biler, men ved lovændringen blev kun veteranbiler friholdt fra stramningen.

Det foreslåede vil medføre, at beregning af registreringsafgift for genopbyggede biler fremover vil ske efter de regler og med de satser, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017. Fradraget vil herefter udgøre 4.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger ud over 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne personbiler og ud over 18 km pr. liter brændstof for dieseldrevne personbiler. Tillæg for lav energieffektivitet vil herefter udgøre 1.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger mindre end 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne personbiler og mindre end 18 km pr. liter brændstof for dieseldrevne personbiler. Fradrag og tillæg for de køretøjer, der genopbygges som følge af slitage m.v., vil stadig skulle nedsættes med samme procentdel, som køretøjets værdi er ændret, sammenholdt med et tilsvarende køretøj, der afgiftsberigtiges som nyt.

Forslaget gælder dog kun for køretøjer, som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017. Disse køretøjer er oprindeligt afgiftsberigtiget efter tidligere gældende regler for tillæg og fradrag. Med det foreslåede vil ny afgiftsberigtigelse skulle ske efter de regler, som var gældende forud for skærpelsen indført med lov nr. 1195 af 14. november 2017. Det vil således blive sikret, at ældre genopbyggede biler ikke rammes utilsigtet hårdt af de skærpede regler.

Derimod vil køretøjer, som er registreret første gang i Danmark fra den 3. oktober 2017, fortsat skulle anvende de gældende regler for tillæg og fradrag, som også er lagt til grund ved den oprindelige afgiftsberigtigelse.

Det foreslåede vil få virkning med tilbagevirkende kraft fra og med den 3. oktober 2017. Det vil medføre, at køretøjer, der fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 31. december 2018 er genopbygget og afgiftsberigtiget efter de hidtil gældende regler, også omfattes af de foreslåede lempeligere afgiftsregler. Forskelsbeløbet, der følger af genberegning af afgiften, vil blive tilbagebetalt til den, der har afgiftsberigtiget køretøjet.

2.7. Afvisning af anmodning om eksportgodtgørelse ved tinglyste rettigheder over køretøj

2.7.1. Gældende ret

En ejer af et køretøj kan efter anmodning få godtgjort en del af registreringsafgiften ved eksport af et køretøj til varig brug i et andet land, såkaldt eksportgodtgørelse.

Efter gældende ret kan Skatteforvaltningen stille en sådan anmodning om eksportgodtgørelse i bero på anmodningstidspunktet, hvis der i Bilbogen er tinglyst pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 3. Skatteforvaltningen kan således undlade at realitetsbehandle en anmodning, indtil det dokumenteres, at den tinglyste rettighed over køretøjet er afløst.

Ved anmodning om godtgørelse for køretøjer, som er over 10 år gamle, og for andre køretøjer som Skatteforvaltningen bestemmer, skal der afleveres en synsrapport om køretøjets stand, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 1. Da synsrapporten indgår i værdifastsættelsen af køretøjet og den beregnede godtgørelse, må synsrapporten ikke være mere end fire uger gammel regnet fra anmodningens indgivelse, da denne skal afspejle bilens aktuelle tilstand.

2.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 3, så Skatteforvaltningen vil skulle afvise en anmodning om eksportgodtgørelse, hvis det konstateres, at der i Bilbogen er tinglyst pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet. Når den tinglyste rettighed er afløst, kan der anmodes om godtgørelse på ny.

Baggrunden for det foreslåede er bl.a., at den synsrapport om køretøjets stand, der skal afleveres for køretøjer, som er over 10 år gamle, og for de køretøjer, som Skatteforvaltningen i øvrigt bestemmer, indgår ved fastsættelse af køretøjets afgiftspligtige værdi. Synsrapporten må derfor ikke være mere end fire uger gammel på tidspunktet for anmodningens indgivelse, da den herefter ikke vurderes at give et retvisende billede af køretøjets stand og dermed dets værdi. Da synsrapportens gyldighed regnes fra anmodningstidspunktet, vil den således stadig være gyldig, når berostillelsen ophører, selv om køretøjet kan være væsentligt forringet i den mellemliggende periode.

Efter de gældende regler er der således risiko for, at der udbetales for meget i eksportgodtgørelse i forhold til bilens værdi på udførselstidspunktet på grund af en forældet synsrapport, som indgår i værdifastsættelsen af køretøjet. Desuden medfører de gældende regler unødigt sagsbehandling hos Skatteforvaltningen, da sagerne i forbindelse med berostillelse forbliver åbne.

Det foreslåede vil medføre, at Skatteforvaltningen vil skulle afvise anmodninger om godtgørelse, når der er tinglyst rettigheder i køretøjer. Dette vil medføre en administrativ lettelse for Skatteforvaltningen. Samtidig sikres det, at forældede synsrapporter ikke vil blive lagt til grund for værdifastsættelser af køretøjer, og at beregning af eksportgodtgørelse derfor vil ske på et mere retvisende grundlag.

2.8. Skærpet vurdering ved anmodning om registrering efter registreringsafgiftsloven

2.8.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan en virksomhed registreres som såkaldt selvanmelder efter registreringsafgiftslovens § 15, hvis virksomheden opfylder en række betingelser. Virksomheden må bl.a. ikke have gæld til staten og skal stille en sikkerhed på mindst 500.000 kr.

Skatteforvaltningen kan dog fastsætte en højere sikkerhedsstillelse som følge af virksomhedens årlige eller forventede årlige afgiftstilsvar samt øvrige risikofaktorer, jf. registreringsafgiftslovens § 15, stk. 2.

Ved registrering får virksomheden adgang til selv at angive afgift og godtgørelse for køretøjer, jf. registreringsafgifts-

lovens § 16, stk. 1 og 2. For selvanmeldere afregnes afgiftstilsvar månedligt, og registrerede virksomheder opnår dermed både en administrativ fordel og en likviditetsfordel. Skatteforvaltningen opnår en administrativ fordel, men påtager sig samtidig en vis risiko.

En virksomhed kan dog ikke registreres, eller en registrering kan bringes til ophør, hvis virksomheden, herunder virksomhedens ejer ved en personligt drevet virksomhed, tidligere har handlet på en måde, så det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde vilkårene for registreringsordningen, jf. registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis virksomheden eller den personlige ejer tidligere har påført staten tab.

2.8.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4, så Skatteforvaltningen ved behandling af en anmodning om registrering får mulighed for at afvise en virksomhed fra ordningen på baggrund af tidligere handlinger, som en udvidet personkreds har foretaget. Det foreslås konkret, at der ved vurdering, af om en virksomhed kan registreres, vil kunne inddrages oplysninger om tidligere handlinger, som virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har foretaget. Skatteforvaltningen vil således efter det foreslåede kunne nægte registrering, hvis det er nærliggende at antage, at virksomheden, som følge af tidligere handlinger som den udvidede personkreds tidligere har foretaget, ikke vil overholde vilkårene for registreringsordningen.

Efter gældende ret kan Skatteforvaltningen kun foretage vurderingen for den konkrete virksomhed eller den personlige ejer, hvis der er tale om en personlig drevet virksomhed. Denne begrænsede personkreds betyder, at fysiske og juridiske personer, som tidligere har været involveret i virksomheder, der har udvist utilbørlig adfærd, og som kan have påført staten et tab, blot kan anmode om registrering for et nyt selskab, uden at Skatteforvaltningen har hjemmel til at afslå en sådan anmodning.

Med den foreslåede ændring kan Skatteforvaltningen foretage en konkret vurdering af, om virksomheden eller virksomhedens ledelse tidligere har handlet på en måde, som gør, at virksomheden må formodes ikke at ville overholde vilkårene for registreringsordningen. I disse tilfælde vil Skatteforvaltningen kunne afslå virksomhedens anmodning om registrering. Som vejledende eksempel kan nævnes en virksomhed, som flere gange inden for de seneste år har angivet skatter og afgifter urigtigt eller undladt at betale skatter og afgifter rettidigt. Herudover vil gæld fra drift af andre virksomheder, konkurser, der har påført staten et tab, samt tidligere manglende overholdelse af registreringsordningen også kunne indgå som elementer ved vurdering af, om virksomheden må formodes ikke at ville overholde vilkårene for registreringsordningen. Skatteforvaltningen vil derfor kunne afslå en anmodning om registrering fra en virksomhed, hvor ejeren, bestyrelsen, direktion eller anden ledelse har været involveret i en sådan virksomhed. Der foreslås ikke ændringer i omfanget af den vurdering, som Skatteforvaltningen foretager, men udelukkende på hvilken personkreds, der kan

indgå i vurderingen. Det vil bero på et skøn fra sag til sag, om forholdet indebærer, at det er nærliggende at antage, at vilkårene for registreringsordningen ikke vil blive overholdt.

Den foreslåede ændring, som medfører en udvidet personkreds er tilnærmelsesvist tilsvarende den personkreds, som nævnes i opkrævningslovens § 11, stk. 2, om sikkerhedsstillelse ved registrering af virksomheder. Af opkrævningsloven fremgår, at en virksomhed ved registrering kan pålægges at stille sikkerhed, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller medlem af bestyrelsen eller direktionen eller har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der har påført staten et samlet tab som følge af konkurs eller anden insolvens eller har skabt en usikret restance til Skatteforvaltningen på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven, eller personskatter og bidrag, herunder restskat, der hidrører fra driften af den anden virksomhed. Sikkerheden skal dog kun stilles, når det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten.

Det bemærkes, at det ikke er et krav, at en virksomhed, som administrerer og betaler registreringsafgift, skal registreres som selvanmelder. Det vil typisk være større virksomheder, som vælger at lade sig registrere som selvanmeldere, da ordningen, udover krav om sikkerhedsstillelse, også medfører visse administrative byrder. For en mindre virksomhed kan det derfor være en fordel at undlade registrering, da en del likviditet dermed frigøres. En virksomhed, som ikke er registreret som selvanmelder, vil dog ikke kunne opnå de administrative og likviditetsmæssige fordele, der følger af selv at kunne angive afgift og godtgørelse heraf for køretøjer.

2.9. Ændring af regler for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer

2.9.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der, ud over vægtafgift, en udligningsafgift for forskellige typer påhængskøretøjer, der fremføres af køretøjer, der anvender anden drivkraft end benzin eller elektricitet, i praksis primært diesel, jf. § 2, stk. 2, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter vægtafgiftsloven). For campingvogne betales der dog ikke udligningsafgift, jf. vægtafgiftslovens § 3, stk. 1.

For påhængs- og sættevogne til personbefordring betales udligningsafgift først, når køretøjets egenvægt overstiger 2.000 kg, jf. vægtafgiftslovens § 3, stk. 1, A. For påhængsvogne til godstransport betales udligningsafgift kun, når køretøjet har en totalvægt fra og med 3.001 til og med 3.500 kg, jf. vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, og § 4 stk. 1, II, A. For påhængsredskaber betales der udligningsafgift efter § 4, stk. 1, II, A, når køretøjerne har en totalvægt fra og med 3.001 til og med 4.000 kg. For påhængsredskaber med totalvægt, der overstiger 4.000 kg, betales udligningsafgift efter § 4, stk. 1, II, B.

Af hensyn til beregning af korrekt vægt- og udligningsafgift skal der ved registrering af alle køretøjer angives, hvilken drivkraft køretøjet er indrettet til at anvende, jf. vægtafgiftslovens § 9, stk. 1. For forskellige typer påhængskøretøjer, der ikke har en selvstændig drivkraft, men skal fremføres af et andet køretøj, er det drivkraften for det trækkende køretøj, der skal angives. Påhængskøretøjet skal herefter fremføres af et køretøj med det angivne drivmiddel.

2.9.2. Lovforslaget

Det foreslås, at påhængs- og sættevogne til personbefordring, med en egenvægt på over 2.000 kg, som omfattes af vægtafgiftslovens § 3, stk. 1, A, undtages fra krav om betaling af udligningsafgift. Det foreslås desuden, at påhængsvogne til godstransport med en totalvægt fra og med 3.001 kg til og med 3.500 kg og påhængsredskaber med en tilladt totalvægt fra og med 3.001 kg til og med 4.000 kg ligeledes undtages fra krav om betaling af udligningsafgift.

I forlængelse heraf foreslås det, at alle påhængs- og sættevogne til personbefordring, campingvogne og påhængsvogne til godstransport samt påhængsredskaber med en tilladt totalvægt på indtil 4.000 kg undtages fra krav om angivelse af drivmiddel ved registrering.

Baggrunden for at undtage disse typer påhængskøretøjer for registrering af drivmiddel og betaling af udligningsafgift er at forenkle reglerne for registrering og anvendelse af påhængskøretøjer. Påhængskøretøjer anvendes ofte med forskellige trækkende køretøjer, som har varierende drivmidler. Der er derfor tale om en u hensigtsmæssig administrativ byrde for ejere og brugere af påhængskøretøjer, at registrerede oplysninger om drivmiddel for påhængskøretøjer skal ændres, hvis de skal fremføres af et køretøj med et andet drivmiddel end det på forhånd registrerede. Det er særligt u hensigtsmæssigt, at drivmiddel skal angives for køretøjer, hvoraf der uanset angivelsen ikke skal betale udligningsafgift.

2.10. Flytning af regler om kombineret transport til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

2.10.1. Gældende ret

Efter gældende ret ydes der refusion af vægtafgift for lastmotorkøretøjer, der anvendes til kombineret transport på landevej og med jernbane i Danmark eller en anden medlemsstat i EU. Reglerne er fastsat i § 11 i bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2017 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og følger af en bemyndigelsesbestemmelse, der fremgik af § 17, stk. 2, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter vægtafgiftsloven), før bestemmelsen ved en fejl blev ophævet ved § 30, nr. 4, i lov nr. 1532 af 27. december 2014.

Der ydes således en refusion af afgiften pr. påbegyndt døgn, køretøjet transporteres ad jernbane, jf. § 11, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2017 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Der tages udgangspunkt i sædvanlige køreplaner ved vurdering af, hvilke døgn der omfattes. Samtidig ydes der inden for et døgn kun refusion for ét døgn transport, selv om flere kombinerede transporter foretages samme døgn. Refusionen pr. døgn udgør 20 kr. for

lastvogne, 10 kr. for påhængsvogne og 30 kr. for biler til sættevogne, men kan for et kvartal samlet set ikke overstige den vægtafgift, der er betalt for dette kvartal.

Virksomheder, der ejer køretøjer, som er anvendt til kombineret transport, skal inden 30 dage efter finansårets udløb indsende dokumentation for transporterne til Dansk Transport & Logistik, som udregner refusionens størrelse og afgiver indstilling om beløbets udbetaling, jf. vægtafgiftslovens § 11, stk. 3.

2.10.2. Lovforslaget

Det foreslås, at reglerne om refusion af vægtafgift i forbindelse med kombinerede transporter flyttes fra bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2017 om vægtafgift af motor-køretøjer m.v. til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. § 17. Ændringen sker på baggrund af den fejlagtige ophævelse af bemyndigelsesbestemmelsen i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., og på baggrund af en åbningsskrivelse fra EU-Kommissionen, som mener, at Danmark ikke har implementeret Rådets direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne tilstrækkelig præcist.

Efter det foreslåede stk. 1 vil der skulle ydes refusion af en del af vægtafgiften for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, som i løbet af året er blevet anvendt til kombineret transport.

I stk. 2 foreslås det defineret, at som kombineret transport forstås transporter af varer mellem medlemsstater i EU, når transportens indledende eller afsluttende strækning tilbagelægges ad vej, mens der til den resterende del af strækningen anvendes jernbane, indre vandveje eller søvejen. For at transporten omfattes af reglerne for kombineret transport, skal transporten ad jernbane, sø- eller vandvej dog udgøre mindst 100 km i en lige linje. Herudover skal transporten ad vej opfylde en betingelse om, at vejtransporten sker mellem det sted, hvor varerne læsses, og den inddladningsbanegård, der ligger nærmest, eller mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor varerne skal lods, eller inden for en radius af 150 km fra laste- eller lodsehavnen. Der er tale om en mindre udvidelse og tydeliggørelse i forhold til de hidtidige regler i bekendtgørelsen.

I stk. 3 foreslås det tydeliggjort, at refusion vil kunne ydes til de virksomheder, der har foretaget transporter af varer, som omfattes af definitionen af kombineret transport. For at få refunderet afgift, forudsættes det, at køretøjerne, der anvendes om afgiftsrefusion for, ejes eller benyttes af virksomheden, og at virksomheden derved har indbetalt vægtafgift for disse køretøjer.

I stk. 4 foreslås, at der vil kunne ydes afgiftsrefusion for hvert påbegyndt døgn, som et køretøj har været anvendt til kombineret transport. Selv om flere kombinerede transporter foretages med ét køretøj inden for samme døgn, vil der kun kunne ydes refusion for ét døgn. Ved opgørelse af, hvor mange døgn der er foretaget kombineret transport, henses til sædvanlige køre- og sejlplaner. Afgiften vil skulle refunderes pr. døgn med 20 kr. for lastvogne, med 10 kr. for påhængsvogne og med 30 kr. for en bil til sættevogn. Det vil

dog ikke være muligt at få refunderet mere i afgift inden for et kvartal, end der faktisk er indbetalt for det pågældende køretøj i denne periode.

I stk. 5 foreslås, at opgørelse af refusionsbeløbet vil skulle ske årligt. Virksomhederne vil inden 30 dage efter kalenderårets udløb skulle indsende dokumentation for de gennemførte kombinerede transporter samt dokumentation for betaling af vægtafgift til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil skulle foretage en opgørelse af, hvilke refusionsbeløb virksomhederne er berettiget til og forestå udbetaling heraf.

2.11. Ophævelse af lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler

2.11.1. Gældende ret

Efter gældende ret ydes der tilskud til køb af miljøvenlige lastbiler, der er registreret første gang i Danmark eller udlandet i perioden fra den 15. november 2000 til og med den 30. september 2001, jf. lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler § 1. Tilskuddet udgør 10.000 kr., jf. lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler § 3.

2.11.2. Lovforslaget

Det foreslås, at lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler ophæves. Loven gælder kun for lastbiler, der er registreret for første gang for flere år siden. Loven bliver ikke længere anvendt og har i praksis ikke længere relevant indhold. Bekendtgørelse nr. 521 af 25. juni 2002 om ikrafttræden af lov nr. 1302 af 20. december 2000 om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler og fastsættelse af 1. registreringsdato for miljøvenlige lastbiler, der kan få tilskud, der regulerer tilskuddet i et vist omfang, vil bortfalde som følge af en ophævelse af lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler.

2.12. Ophævelse af pvc-afgiften

2.12.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der afgift af varer med indhold af polyvinylklorid (pvc) eller med indhold af polyvinylklorid og estere af o-ftalater (ftalater), der er nævnt i bilag 1 til pvc-afgiftsloven, jf. lovens § 1, stk. 1. Bilaget omfatter bl.a. bløde rør og slanger, gulvbelægningsmaterialer, selvklebende folier, handsker, presenninger og tagrender.

2.12.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve pvc-afgiftsloven, da afgiften ikke længere vurderes at have nogen nævneværdig adfærdsregulerende effekt på sundhed og miljø. Dette skyldes, at afgiften ikke giver incitament til at mindske (i stedet for at fjerne) indholdet af ftalater i et afgiftspligtigt produkt eller til at anvende mindre skadelige ftalater, da afgiften er den samme uanset koncentrationen og typen af ftalater, der anvendes i et produkt. Dertil kommer, at behovet for pvc-afgiften er aftaget med årene i takt med en faldende anvendelse af særligt fire problematiske ftalater. Det skyldes blandt andet, at flere af ftalaterne er blevet klassificeret af EU som farlige for reproduktionen samt anden EU-regulering. Det vurderes, at Danmark er det eneste EU-land, der har afgift på pvc.

Forslagene om afskaffelse af afgift på pvc-folier og afgift på pvc skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 20 mio. kr., jf. tabel 2.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af ophævelse af afgift på pvc-folier og afgift på pvc

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2019
Umiddelbart mindreprovenu	20	25	25	25	25	25	25	20	25
Mindreprovenu efter tilbageløb	20	25	25	25	25	25	25	20	25
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	20	25	25	25	25	25	25	20	25

For forslag om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret vil omkostninger til etablering af terminaladgangen fra Skatteforvaltningen til DFIM, jf. lovforslagets afsnit 2.3.1.2, betales af DFIM direkte til Skatteforvaltningens it-leverandør. Forslaget vurderes derfor ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget i afsnit 2.3.2 om implementering af CBE-direktivet vurderes at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for politiet i forbindelse med implementering af direktivet, herunder anskaffelse, udvikling og afskrivning på et it-system til at understøtte politiets opgaveløsning som nationalt kontaktpunkt forbundet med en anden medlemsstats adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet. Dertil kommer udgifter for politiet i forbindelse med den efterfølgende drift og administration.

Udgifterne skønnes på det foreliggende grundlag at udgøre 3,2 mio. kr. i 2018 og 1,5 mio. kr. i 2019, 1,8 mio. kr. i 2020 og 1,6 mio. kr. årligt fra 2021 og frem.

De øvrige forslag skønnes samlet set at medføre et ikke nævneværdigt mindreprovenu.

Lovforslaget vurderes at medføre engangsomkostninger til systemtilretninger i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. samt omkostninger til løbende drift i størrelsesordenen 1,0 mio. kr. i 2019 faldende til i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt i 2020 og frem for Skatteforvaltningen. Omkostningerne afholdes indenfor skatteforvaltningens rammer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget er vurderet i forhold til de fem principper om agil erhvervsrettet lovgivning. Forslag om, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om terminaladgang til Køretøjsregisteret for virksomhedstyper, som ikke er nævnt i loven, er relevant for princip 1 om at muliggøre anvendelse af nye forretningsmodeller. De øvrige principper vurderes ikke at være relevante for lovforslaget

Forslaget om indførelse af bagatelgrænser skønnes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, der samlet udgør ca. 5 mio. kr. i 2019, da afgiftspligtige virksomheder, som bliver omfattet af bagatelgrænsen, vil kunne spare op til 10.000 kr.

Forslaget vurderes at medføre positive, men ikke nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet

virksomhederne som følge af bagatelgrænsen vil kunne undlade at lade sig registrere for en given afgift. Virksomhederne undgår derfor løbende at foretage angivelser og afregning af afgifter.

Forslagene om afskaffelse af afgift på pvc-folier og afgift på pvc skønnes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på ca. 25 mio. kr. årligt. Heraf vedrører ca. 10 mio. kr. pvc-folier til emballering af levnedsmidler, som overvejende anvendes af erhvervslivet, der således vil få gavn af størstedelen af lempelsen, mens ca. 15 mio. kr. vedrører pvc, hvor lempelsen forventes at blive overvæltet på forbrugerne.

Forslaget vurderes at medføre positive, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for erhvervslivet, der som følge af forslaget ikke længere behøver at administrere og angive afgifterne.

Forslaget om bemyndigelse til fastsættelse af regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret, jf. afsnit 2.3.1 skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, men den udvidede bemyndigelse til skatteministeren vil imødekomme de virksomheder, som har behov for terminaladgangen og oplysningerne.

Implementering af CBE-direktivet, jf. afsnit 2.3.2. vurderes hverken at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget af afgiftsfritagelse for køretøjer, der anvendes til afprøvning af udstyr, skønnes at medføre positive, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da virksomheder, som bliver omfattet af bestemmelsen, vil kunne anskaffe køretøjer uden registreringsafgift til brug for afprøvning af udstyr.

Forslaget vurderes at medføre positive, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for erhvervslivet, da virksomheder, som bliver omfattet af bestemmelsen, vil kunne undlade at finde alternative muligheder for afprøvning af det fremstillede udstyr, f.eks. afprøvning i udlandet.

Forslaget om undtagelse for genopbyggede biler fra nye regler om brændstoffillæg skønnes at medføre positive, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om afvisning af anmodning om eksportgodtgørelse i tilfælde af tinglyste rettigheder over et køretøj skønnes at medføre negative, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes at medføre negative, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for erhvervslivet, som vil skulle anmode om eksportgodtgørelse igen, såfremt en anmodning om eksportgodtgørelse afvises som konsekvens af tinglyste rettigheder over køretøjet.

Forslaget om skærpet vurdering ved anmodning om registrering efter registreringsafgiftsloven skønnes at medføre negative, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Virksomheder, som bliver nægtet registrering, vil således ikke få kredit for betaling af registreringsafgift, men vil i stedet skulle betale afgiften løbende.

Forslaget vurderes at medføre negative, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for erhvervslivet. Virksomheder, der ønsker at deltage i ordningen for selvanmeldere, men som bliver nægtet registrering, vil som følge heraf skulle angive afgiften løbende og har ikke adgang til de øvrige administrative fordele, som ordningen medfører.

Forslaget om ændring af regler for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer skønnes at medføre positive, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vurderes at medføre positive, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for erhvervslivet, da påhængskøretøjerne vil kunne anvendes til forskellige trækende køretøjer uanset drivmiddel og uden krav om, at virksomheden ændrer de registrerede oplysninger.

Forslaget om flytning af regler om kombineret transport til lov om vægtafgift skønnes at medføre positive, men ikke nævneværdige, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da godtgørelsen også vil kunne tildeles for køretøjer, der ved kombineret transport anvender indre vandveje eller søveje.

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De øvrige forslag vurderes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har foretaget en vurdering af de elementer af lovforslaget, som vedrører ophævelse af pvc-afgiftsloven samt indførelse af bagatelgrænser i visse afgiftslove. Team Effektiv Regulering vurderer, at forslagene medfører administrative lettelser på under 4 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at undtage deltidsbrandmænd for køb af dagsbeviser før privat kørsel vurderes at medføre positive, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for borgerne. Det foreslåede gør det muligt at anvende erhvervsmæssige gulpladebiler for deltidsbrandmænd, som har behov for at anvende køretøjet til en brandstation i for-

bindelse med udrykning, da dagsbevis for den private kørsel vil kunne købes efterfølgende.

Forslaget om afvisning af anmodning om eksportgodtgørelse i tilfælde af tinglyste rettigheder over et køretøj vurderes at medføre negative, men ikke nævneværdige, administrative konsekvenser for de borgere, som vil skulle anmode om eksportgodtgørelse igen, såfremt anmodning afvises som konsekvens af tinglyste rettigheder over køretøjet.

Forslaget om ændring af regler for udligningsafgift for visse påhængskøretøjer vurderes at medføre en administrativ byrdelettelse for ejere og brugere af påhængskøretøjer, da påhængskøretøjerne vil kunne anvendes med forskellige trækkende køretøjer uanset drivmiddel, og uden krav om at ejeren ændrer de registrerede oplysninger. Hertil kommer også, at ejere og brugere af påhængskøretøjet vil opnå en økonomisk besparelse, som følge af at de bliver undtaget fra krav om betaling af udligningsafgift.

De øvrige forslag vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Flere afgiftslove omfattet af forslaget om bagatelgrænser har et miljømæssigt hensyn. Det vurderes, at indførelse af bagatelgrænser vil have meget begrænsede miljømæssige konsekvenser. Da der er tale om en bagatelgrænse, vil der for storforbrugere stadig være et afgiftsdrovet incitament til at reducere omfanget af den miljøbelastende aktivitet.

Forslaget om afskaffelse af afgift på pvc-folier vurderes at medføre negative, men ikke nævneværdige, miljømæssige konsekvenser. Forslaget vurderes at medføre en begrænset forøgelse af anvendelsen af folier, der indeholder pvc. Anvendelse af pvc-folier sker oftest i professionelle køkkener, da de har brug for de indpakkingskvaliteter, som pvc-folier giver. Folier til husholdningsbrug indeholder oftest ikke pvc.

Håndteringen af pvc er problematisk i affaldshåndterings-systemet, da blød pvc generelt ikke kan genanvendes, og afbrænding af pvc medfører behov for øget røggasrensning. Affaldshåndteringen af pvc er dog afgiftsbelagt via afgiften på deponering af affald og forbrænding af affald. Der er derfor ikke behov for en særskilt afgift på pvc på grund af problemer i affaldshåndteringen.

Forslaget vurderes ikke at medføre negative sundhedsmæssige konsekvenser, da anvendelsen af pvc-folier er reguleret i EU-sammenhæng.

Forslaget om ophævelse af pvc-afgiften vurderes ikke at medføre nævneværdige miljømæssige konsekvenser. Pvc-afgiften mindsker alt andet lige forbruget af blød pvc, da afgiften giver incitament til at substituere pvc med andre ikke-afgiftspligtige materialer uden indhold af ftalater. En afskaffelse af pvc-afgiften vil således alt andet lige øge forbruget af blød pvc indeholdende ftalater.

Pvc-afgiften giver dog ikke incitament til at mindske indholdet af ftalater i et afgiftspligtigt produkt eller til at anvende mindre skadelige ftalater, da afgiften er den samme uanset koncentrationen af ftalater.

Det vurderes samlet, at behovet for afgiften med årene er blevet mindre på grund af en faldende anvendelse af de mest problematiske ftalater.

De øvrige forslag vurderes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Loven notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

Indførslen af bagatelgrænser kan give anledning til spørgsmål om statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF, idet de pågældende grænser alene kommer nogle virksomheder til gode, mens andre virksomheder forsat skal betale den fulde afgift. I den forbindelse bemærkes, at der ifølge EU-Domstolens faste praksis ikke eksisterer en nedre grænseværdi, hvorunder det kan antages, at samhandelen mellem medlemsstater ikke vil blive påvirket. Den omstændighed, at støtten er forholdsvis ubetydelig, eller at de støttemodtagende virksomheder er af beskeden størrelse, udelukker således ikke på forhånd, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan være påvirket, jf. f.eks. sag C-518/13, Eventech. Det er dog kun foranstaltninger, der er "selektive" iht. artikel 107, stk. 1, TEUF, som kan udgøre statsstøtte. Efter EU-Domstolens praksis indebærer ordninger uanset, at de udgør en undtagelse fra det almindelige afgiftssystem, ikke selektiv statsstøtte, hvis undtagelsen er begrundet i den almindelige ordnings karakter eller generelle opbygning.

I Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) er det præciseret, hvornår dette kriterium - efter Kommissionens opfattelse - kan være opfyldt. Af meddelelsen fremgår bl.a., at betingelsen vil være opfyldt, hvis en "foranstaltning er direkte afledt af den almindelige ordnings iboende grundlæggende eller ledende principper, eller hvis den følger af indbyggede mekanismer, som er nødvendige for ordningens funktionsmåde og effektivitet". Kommissionen anfører endvidere, at en "mulig begrundelse kunne f.eks. støttes på hensynet til bekæmpelse af bedrageri eller skatteunddragelse, behovet for at tage hensyn til særlige regnskabsmæssige krav, administrative hensyn [...]".

Det vurderes på den baggrund, at de foreslåede bagatelgrænser kan begrundes i afgiftssystemets generelle karakter og opbygning, således at grænserne ikke udgør statsstøtte. Der lægges i den sammenhæng vægt på, at de gældende regler indebærer en række administrative byrder for erhvervslivet, som ikke umiddelbart står mål med det årlige mindreprovenu på ca. 5 mio. kr., når dette fordeles på ca. 1000 virksomheder, som forventes at blive omfattet af bagatelgrænserne. Der lægges endvidere vægt på, at skattemyndighederne vil kontrollere, at bagatelgrænserne overholdes med henblik på at sikre afgiftsordningernes generelle funktionsmåde og effektivitet.

Lovforslagets § 9, nr. 1 og 4, om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret gennemfører de nødvendige lovændringer for at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/413 af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2.

Reglerne om kombineret transport følger af Rådets direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne. Direktivet er implementeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Det fremgår, at for lastmotorkøretøjer m.v., som erhvervsmæssigt anvendes til kombineret transport på landeveje og med jernbane i Danmark eller i en anden medlemsstat i De Europæiske Fællesskaber, ydes refusion af vægtafgiften efter § 11, stk. 2 i bekendtgørelse om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 1. EU-Kommissionen har dog i åbningsskrivelse nr. 2015/4185 af 15. februar 2017 bl.a. kritiseret, at Danmark ikke har implementeret direktivet tilstrækkeligt præcist i forhold til, hvem der er berettiget til den direktivbestemte afgiftsrefusion, jf. artikel 1 i Rådets direktiv 92/106/EØF. Dette har dog ikke medført, at virksomheder ikke har kunnet modtage den direktivbestemte refusion af vægtafgift. Den foreslåede præcisering af, hvilke virksomheder og transporter der kan omfattes af reglerne om kombineret transport, skal sikre, at implementeringen af direktivet er tilstrækkelig præcis.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni til den 9. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, have og park forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, Campingbranchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat BrancheForening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Fore-

ning, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Elbil-alliance, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Lokalsyn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Halmleverandører, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, DBU, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Det Centrale Handicapråd, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAgruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDL - Frie danske lastbilvognmænd, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Forenede Danske Amerikanerbilklubber, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Maskinleverandørerne, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheorganisationen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autokade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

Et udkast til lovforslag om implementering af CBE-direktivet har i perioden fra den 13. august 2018 til den 10. sep-

tember 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Amnesty International, Danske Regioner, Det Kriminalpræventive Råd, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KL, Landsforeningen KRIM, Retspolitisk Forening, Rådet for Sikker Trafik, Færdselsstyrelsen, Datatilsynet, 3F, 3F Privat Service, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, AutoCamperRådet, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørboligforeningen, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheorganisationen for Decentral Kraftvarme, Brancheorganisationen for Husstandsvindmøller, Brancheorganisationen for Skov, have og park forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, Campingbranchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheorganisation, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Elbil-alliance, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Danske Flaskegenbrug A/SDansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Halmleverandører, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, DBU, DCA, Nationalt Center for Fødevarer og jordbrug, Aarhus Universitet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Det Centrale Handicapråd, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energinet, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAgruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDL - Frie danske lastbilvognmænd, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Forenede Danske Amerikanerbilklubber, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, For-

sikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, GAF-SAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK Danmark HOFOR, HORESTA, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Maskinleverandørerne, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør foreningen, Motorhistorisk Sam-

råd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammen sluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser	Forslagene vedrørende afskaffelse af afgift på pvc-folier og afgift på pvc skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 20 mio. kr. Forslaget vedrørende bagatelgrænser skønnes at medføre et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 5 mio. kr. Forslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om implementering af CBE-direktivet vurderes at indebære merudgifter for politiet på 3,2 mio. kr. i 2018, 1,5 mio. kr. i 2019, 1,8 mio. kr. i 2020 og 1,6 mio. kr. årligt i 2021 og frem. Lovforslaget vurderes at medføre engangsomkostninger til systemtilretninger i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. samt omkostninger til løbende drift i størrelsesordenen 1,0 mio. kr. i 2019 faldende til i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt i 2020 og frem for Skatteforvaltningen. Omkostningerne afholdes indenfor Skatteforvaltningens rammer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslagene vedrørende afskaffelse af afgift på pvc-folier og afgift på pvc skønnes at medføre en økonomisk lempelse for erhvervslivet på ca. 20 mio. kr. årligt.	Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser

	Forslaget vedrørende bagatelgrænser skønnes at medføre en økonomisk lempelse for erhvervslivet på ca. 5 mio. kr. årligt.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har foretaget en vurdering af de elementer af lovforslaget, som vedrører ophævelse af pvc-afgiftsloven samt indførelse af bagatelgrænser på visse afgiftslove. Team Effektiv Regulering vurderer, at forslagene medfører administrative lettelser på under 4 mio. kr. årligt.	Ingen nævneværdige administrative konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen nævneværdige administrative konsekvenser	Ingen nævneværdige administrative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen nævneværdige
Forholdet til EU-retten	<p>Loven notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand stillperiode.</p> <p>Med lovforslagets § 9, nr. 1 og 4, gennemføres de nødvendige ændringer for at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/413 af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet).</p> <p>Reglerne om kombineret transport følger af Rådets direktiv 92/106/EØF, om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne. Direktivet er implementeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Det fremgår, at for lastmotor-køretøjer m.v., som erhvervmæssigt anvendes til kombineret transport på landeveje og med jernbane i Danmark eller i en anden medlemsstat i De Europæiske Fællesskaber, ydes refusion af vægtafgiften efter § 11, stk. 2 i bekendtgørelse om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 1. EU-Kommissionen har dog i åbningsskrivelse nr. 2015/4185 af 15. februar 2017 bl.a. kritiseret, at Danmark ikke har implementeret direktivet tilstrækkelig præcist i forhold til, hvem der er berettiget til den direktivbestemte afgiftsrefusion, jf. artikel 1 i Rådets direktiv 92/106/EØF. Den foreslåede præcisering af hvilke virksomheder og transportere, der kan omfattes af reglerne om kombineret transport, skal sikre, at implementeringen af direktivet er tilstrækkelig præcis.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), at virksomheder, der fremstiller nikkel-cadmium-akkumulatorer, skal registreres som oplagshaver, mens virksomheder, der modtager varer fra udlandet med

henblik på videresalg, har en mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver, jf. § 3, stk. 2. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 12.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter såle-

des virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 2

Som følge af lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, om at indføre bagatelgrænser for registrering af afregning af afgift foreslås det yderligere, at virksomheder omfattende af bagatelgrænsen løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 3

Øvrige varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 18.

Det foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 4

Af § 19 i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) fremgår, at der skal betales dækningsafgift ved indførsel af

varer, som i sig selv ikke er afgiftspligtige efter lovens § 1, men som indeholder afgiftspligtige varer, fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde. I bestemmelsen henvises der til lovens § 18, som indeholder reglerne for registrerede varemottagere.

Det foreslås at ændre henvisningen i lovens § 19, stk. 2 og 3, som indeholder reglerne for dækningsafgift. Forslaget er en følge af, at det foreslås at indføre en bagatelgrænse på 10.000 kr. i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Efter forslaget vil indførelse af bagatelgrænsen på 10.000 kr. også finde anvendelse for dækningsafgiftspligtige varer.

Til nr. 5

Af § 32 i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) fremgår, hvornår en person eller virksomhed kan straffes efter loven. Straffebestemmelsen henviser blandt andet til regnskabsbestemmelsen i lovens § 11, hvor virksomheder pålægges at føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 32, stk. 1, nr. 2, som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Efter forslaget vil virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 2

Til nr. 1

Af § 3 d i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser fremgår, at varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 3 d.

Det foreslås, at virksomheder der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og indbetale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 2

Af § 4, stk. 1, i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser fremgår, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige stoffer omfattet af loven, skal registreres som oplagshaver. Herudover har virksomheder, der modtager visse dækningsafgiftspligtige varer, og hvis disse varer senere bliver destrueret hos virksomheden, en mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver, jf. § 4, stk. 2. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 9.

Det foreslås, at virksomheder der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 3

Som følge af lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om at indføre bagatelgrænser for registrering af afregning af afgift foreslås det yderligere, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 4

Det fremgår af § 8 i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, at registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstilling, modtagelse fra udlandet og udlevering m.v. af afgiftspligtige stoffer. Hvis en virksomhed ikke fører det lovpligtige regnskab efter lovens § 8, kan virksomheden blive straffet med bøde, jf. lovens § 17.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 17, stk. 1, nr. 2, som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 8, jf. lovforslagets § 2, nr. 3. Efter forslaget skal virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 3

Til nr. 1

Af emballageafgiftslovens § 2 d, stk. 1 og 2, fremgår, at der betales en afgift på 20,35 kr. pr. kg af folier fremstillet af blød pvc til emballering af levnedsmidler. Afgiftspligten omfatter folier fremstillet af blød pvc, der er egnet til emballering af levnedsmidler, dvs. indpakningsfilm, husholdningsfilm og lignende.

Det foreslås at ophæve emballageafgiftslovens § 2 d (afgiften på pvc-folier til levnedsmidler), da afgiften ikke længere vurderes at have nogen nævneværdig sundhedsmæssig effekt, idet anvendelsen af pvc-folier er reguleret i EU-sammenhæng. Forslaget vurderes at medføre en begrænset forøgelse af anvendelsen af folier, der indeholder pvc. Anvendelse af pvc-folier sker oftest i professionelle køkkener, da de har brug for de indpakningskvaliteter, som pvc-folier giver. Folier til husholdningsbrug indeholder oftest ikke pvc.

Håndteringen af pvc er problematisk i affaldshåndterings-systemet, da blød pvc generelt ikke kan genanvendes, og afbrænding af pvc medfører behov for øget røggasrensning. Affaldshåndteringen af pvc er dog afgiftsbelagt via afgiften på deponering af affald og forbrænding af affald. Der er derfor ikke behov for en særskilt afgift på pvc på grund af problemer i affaldshåndteringen.

Til nr. 2

Af emballageafgiftslovens § 3 fremgår, hvornår en person eller virksomhed er afgiftspligtig og skal registreres for betaling af afgifter efter loven. I bestemmelsen henvises der til de specifikke afgifter, som en virksomhed kan være afgiftspligtig efter.

Det foreslås at ophæve henvisningen i emballageafgiftslovens § 3, stk. 1 og 2, hvor der henvises til emballageafgiftslovens § 2 d. Ændringen er en konsekvensændring af, at emballageafgiftslovens § 2 d foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 3

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3, at virksomheder, der fremstiller emballageafgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver. Virksomheder, der driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, eller som pakker eller aftapper visse afgiftspligtige varer, har tilsvarende mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 10.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller, driver mellemhandel med og pakker eller aftapper afgiftspligtige varer, kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i be-

grænset omfang fremstiller, driver mellemhandel med og pakker eller aftapper afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 4

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3 a, at en registreret virksomhed er berettiget til at modtage afgiftspligtige varer fra udlandet og fra andre registrerede oplagshavere, uden at afgiften skal afregnes. I bestemmelsen henvises der til de specifikke afgifter, som en virksomhed kan være afgiftspligtig efter.

Det foreslås at ophæve henvisningen i emballageafgiftslovens § 3 a, hvor der henvises til emballageafgiftslovens § 2 d. Ændringen er en konsekvensændring af, at emballageafgiftslovens § 2 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 5

Virksomheder, der modtager emballageafgiftspligtige varer fra udlandet, skal anmeldes som registreret varemottager, jf. § 7 a, stk. 1. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 7 a, stk. 3. En varemottager, der modtager afgiftspligtige varer, som svarer til en afgift på mindre end 5.000 kr. årligt, skal dog hverken registreres eller afregne afgift af de modtagne varer, jf. § 7 a, stk. 6.

Det foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 6

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 9, at virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige

varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at virksomheder omfattende af bagatelgrænsen løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning. Med ændringen vil det fremgå af loven, at virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsen, skal kunne dokumentere, at de er omfattet af bagatelgrænsen.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 7

Af emballageafgiftslovens §§ 18, 18 a og 19 fremgår, hvornår en person eller virksomhed kan straffes efter loven. Straffebestemmelserne henviser blandt andet til regnskabsbestemmelserne i § 9, hvor virksomheder pålægges at føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 18, stk. 1, nr. 2, og stk. 6, 1. og 2. pkt. som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 11 i § 9, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Efter forslaget vil virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 4

Til nr. 1

Af § 3, stk. 1 og 2, i lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat fremgår, at virksomheder, der fremstiller foderfosfat eller modtager foderfosfat fra udlandet med henblik på videresalg, skal registreres som oplagshaver. Registrering og betaling af afgift kan efter ansøgning undlades, hvis afgiftspligtige varer anvendes til enkelte specifikt anførte formål, jf. § 3, stk. 3. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 11.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 2

Som følge af lovforslagets § 4, nr. 1 og 3, om at indføre bagatelgrænser for registrering af afregning af afgift, foreslås det yderligere, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 3

Øvrige varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 14, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 4

Det fremgår af § 15 i lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, at der skal betales dækningsafgift af varer, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde. I bestemmelsen henvises der til lovens § 14, som indeholder reglerne for registrerede varemottagere.

Det foreslås at ændre henvisningen i lovens § 15, stk. 4, 2. pkt., som indeholder reglerne for dækningsafgift. Forslaget er en følge af, at det foreslås at indføre en bagatelgrænse på 10.000 kr. i loven, jf. lovforslagets § 4, nr. 3. Efter forslaget

vil indførelse af bagatelgrænsen på 10.000 kr. også finde anvendelse for dækningsafgiftspligtige varer.

Til nr. 5

Af § 27 i lov om afgift mineralsk fosfor i foderfosfat fremgår, hvornår en person eller virksomhed kan straffes efter loven. Straffebestemmelsen henviser blandt andet til regnskabsbestemmelsen i lovens § 10, hvor virksomheder pålægges at føre regnskab over mængden af mineralsk fosfor i fremstillede varer, tilgangen af uberigtigede varer og udlevering samt forbruget af afgiftspligtige varer.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 27, stk. 1, nr. 2, som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 10, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Efter forslaget vil virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 5

Til nr. 1

Virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet efter lov om forskellige forbrugsafgifter, skal registreres som oplagshaver, jf. § 14 a. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 15, stk. 1.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer fra udlandet. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 2

Det fremgår af § 15, stk. 2, i lov afgift af forskellige forbrugsafgifter, at registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen på 10.000 kr. løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt.

Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning. Efter forslaget vil ikke kun registrerede virksomheder skulle føre regnskab.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 3

Af § 16 a, stk. 3, i lov om afgift af forskellige forbrugsafgifter fremgår, at øvrige varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 16 a, stk. 4. Virksomheder, der er omfattet af lovens afsnit II om glødelamper, og som har et årligt salg svarende til en afgift på under 3.000 kr., skal dog ikke registreres eller betale afgift.

Det foreslås at ændre § 16 a, stk. 3, så den nuværende bestemmelse om en bagatelgrænse på 3.000 kr. udgår, og at der i stedet henvises til bestemmelsens stk. 8. Forslaget følger af, at det foreslås at indføre en generel bagatelgrænse på 10.000 kr. i § 16, stk. 8, jf. lovforslagets § 5, nr. 5, som varemottagere i stedet vil blive omfattet af.

Til nr. 4

Af § 16 a, stk. 7, fremgår, at regnskabsbestemmelserne for oplagshavere jf. lovens § 15, stk. 2 og 3, tilsvarende finder anvendelse for varemottagere. Virksomheder, der er registreret som varemottager, skal derfor føre regnskab med afgiftspligtige varer. Desuden kan Skatteforvaltningen fastsætte nærmere regler om bl.a. regnskabsførelse.

Det foreslås at ændre § 16 a, stk. 7, så der henvises til § 15, stk. 2-4. Forslaget følger af, at det i lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås, at indsætte et nyt stk. 3, hvorefter virksomheder, der omfattes af den foreslåede bagatelgrænse på 10.000 kr. skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det eksisterende stk. 3 herefter bliver stk. 4.

Til nr. 5

Af § 16 a, stk. 3, fremgår, at øvrige varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 16 a, stk. 4.

Det foreslås, at virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang importerer afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår.

Til nr. 6

Af § 22 i lov om afgift af forskellige forbrugsafgifter fremgår, hvornår en person eller virksomhed kan straffes efter loven. Det følger af bestemmelsen, at afgiftspligtige virksomheder kan straffes med bøde for at undlade at lade sig registrere, jf. § 22, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af forskellige forbrugsafgifter. I lovens § 22, stk. 1, nr. 2 henvises der til lovens § 14 a, stk. 1, og § 16 a, stk. 3, som udgør hjemlen til at pålægge de afgiftspligtige virksomheder bødestraf for at undlade at lade sig registrere.

Det foreslås, at der i lovens § 22, stk. 1, nr. 2, indsættes en henvisning til lovens § 15, hvor de forpligtelser, som de afgiftspligtige virksomheder skal efterleve, fremgår. Dette vil medvirke til, at registrerede virksomheder, som undlader at angive og betale afgift eller føre regnskab, jf. lovens § 15, stk. 1-3, bliver pålagt bødestraf, jf. § 22, stk. 1, nr. 2. Derudover vil virksomheder, som er omfattet af den foreslåede bagatelgrænse, efter forslaget også kunne blive pålagt en bødestraf, hvis virksomheden ikke løbende fører regnskab for, at virksomheden er under bagatelgrænsen på 10.000 kr. Virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, skal derfor kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 6

Til nr. 1

Af § 1, stk. 5, i lov om afgift af konsum-is fremgår, at varemottagere skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 5 a, stk. 1.

Det foreslås, at virksomheder, der indfører afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang indfører afgiftspligtige varer fra udlandet. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder vil kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift.

Til nr. 2

Af § 3, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is fremgår, at virksomheder, der fremstiller eller modtager konsum-is fra udlandet, skal registreres som oplagshaver. Virksomheder der kun modtager konsum-is fra udlandet kan dog vælge at lade sig registrere som varemottager, jf. § 1, stk. 5. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige va-

rer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 5, stk. 2.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer fra udlandet. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om afgift af konsum-is, at virksomheder, som er omfattet af den eksisterende bagatelgrænse i stk. 1 og 2, kan blive pålagt at føre regnskab, jf. § 5, stk. 1, hvis Skatteforvaltningen har konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, uanset om virksomhedens produktion eller import ligger under bagatelgrænsen. Et sådant pålæg gives for 2 år, men Skatteforvaltningen kan forlænge pålægget, hvis Skatteforvaltningen i den 2-årige periode konstaterer uregelmæssigheder.

Det foreslås, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen på 10.000 kr. løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning. Efter forslaget vil alle virksomheder omfattet af bagatelgrænsen skulle føre regnskab i modsætning til i dag, hvor det kun er de virksomheder, som af Skatteforvaltningen bliver pålagt at føre regnskab.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 7

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., at virksomheder, der med henblik på salg fremstiller kvælstofafgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver. Virksomheder, der sælger afgiftspligtige varer, har en mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver, hvis virksomheden årligt sælger mere end

10.000 kg kvælstof, og mindst 50 pct. heraf sælges til virksomheder, der er registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. § 2, stk. 2. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 13.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, da flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift.

Til nr. 2

Som følge af lovforslagets § 7, nr. 1 og 3, om at indføre bagatelgrænser for registrering af afregning af afgift, foreslås det yderligere, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 3

Virksomheder, der modtager kvælstofafgiftspligtige varer fra udlandet, skal anmeldes som registreret varemottager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 19, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter

forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 4

Det fremgår af § 20 i lov om afgift kvælstof indeholdt i gødninger m.m., at der skal betales dækningsafgift af varer, som i sig selv ikke er afgiftspligtige efter lovens § 1, men som er bestemt til eller anvendes som plantenering eller afsningsmiddel, og som indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde. I bestemmelsen henvises der til lovens § 19, som indeholder reglerne for registrerede varemottagere.

Det foreslås at ændre henvisningen i lovens § 20, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., som indeholder reglerne for dækningsafgift. Forslaget er en følge af, at det foreslås at indføre en bagatelgrænse på 10.000 kr. i loven, jf. lovforslagets § 7, nr. 3. Efter forslaget vil indførelse af bagatelgrænsen på 10.000 kr. også finde anvendelse for dækningsafgiftspligtige varer.

Til § 8

Oprævningsloven indeholder bestemmelser om oprævning af skatter og afgifter m.v. herunder angivelse af afgifter for de love, som fremgår af lovens bilag 1, bl.a. lov om afgift af polyvinylchlorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler). Det foreslås, at ændre bilag 1 til oprævningsloven som følge af, at pvc-afgiftsloven foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 13, og derfor ikke længere bør fremgå af bilaget.

Til § 9

Til nr. 1

Det foreslås, at der ud over ændringslovens egen note også indsættes en note til titlen på den ændrede lov. Det foreslås således, at der indsættes en fodnote til lov om registrering af køretøjer, så det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafik-sikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, EU-tidende 2015, nr. 68, side 9.

Til nr. 2

Efter § 17, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer kan skatteministeren for offentlige myndigheder og visse virksomhedstyper fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger.

Det foreslås at tilføje et "m.v." i § 17, stk. 2, i opregningen af, hvem skatteministeren kan fastsætte regler om terminaladgang for som en konsekvensændring af lovforslagets § 9, nr. 3, hvor det foreslås at give mulighed for, at Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) kan få terminaladgang, da DFIM hverken er en offentlig myndighed eller en virksomhed, men en garantifond. Den

foreslåede ændring vil medføre, at skatteministeren også vil kunne fastsætte regler om terminaladgang for andre private aktører end virksomheder, som f.eks. foreninger og fonde.

Til nr. 3

Skatteministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger, for offentlige myndigheder og visse virksomhedstyper, jf. § 17, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer. Adgangen til behandling af personoplysningerne kan bl.a. tildeles, når behandlingen er nødvendig for at opfylde deres retlige forpligtelser og opgaver, som påhviler som led i deres virksomhedsudøvelse, hvilket forudsættes opfyldt for de virksomhedstyper, der i dag kan tildeles terminaladgang. Disse virksomhedstyper er forsikringsvirksomheder, der forsikrer køretøjer, autoriserede nummerpladeoperatører, parkeringsvirksomheder, advokater og inkassovirksomheder, genbrugspladser, redningstjenester, finansieringsvirksomheder, samt virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færges eller tunneler. Offentlige myndigheder og virksomheder med terminaladgang har en direkte elektronisk adgang til de pågældende oplysninger i Køretøjsregisteret. Efter lov nr. 732 af 8. juni 2018 kan skatteministeren fra 1. januar 2019 desuden fastsætte regler om terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret for Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).

Det foreslås, at bestemmelsen i § 17, stk. 2, udvides, så skatteministeren også bemyndiges til at kunne fastsætte regler om terminaladgang for øvrige virksomheder, der varigt og i ikke uvæsentligt omfang har brug for oplysningerne for at kunne udføre deres hverv. Det foreslås også at ophæve bestemmelsen i lov nr. 732 af 8. juni 2018 om terminaladgang til DFIM, da bestemmelsen samtidig foreslås genfrem-sat i dette lovforslag.

Formålet med, at DFIM skal kunne tildeles terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, er, at DFIM skal kunne administrere den ordning om oprævning af dagsgebyrer, der blev vedtaget med lov nr. 732 af 8. juni 2018. Ordningen har til formål i højere grad at sikre, at ejere eller varige brugere af uforsikrede køretøjer betaler for de skader, som de selv forvolder. De uforsikrede ejere eller varige brugere kan derfor opkræves et dagsgebyr for hver dag, hvor færdselslovens forsikringspligt ikke er overholdt.

Forslaget om terminaladgang til DFIM blev samtidig vedtaget i lov nr. 732 af 8. juni 2018, som indsatte adgangen i lovens § 17, stk. 2, nr. 8, med virkning fra den 1. januar 2019. Da lov nr. 468 af 14. maj 2018 også har indsat mulighed for terminaladgang for virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færges eller tunneler i lovens § 17, stk. 2, nr. 8, med virkning fra 1. juli 2018, foreslås den vedtagne ændring i lov nr. 732 af 8. juni 2018 ophævet i dette lovforslags § 17, nr. 1. Forslaget er en lovteknisk ændring for at undgå tvivl om henvisninger i lovens § 17, stk. 2. Forslaget genfrem-sættes i dette lovforslag uden materielle ændringer.

For de øvrige virksomheder vil det være en forudsætning for terminaladgangen, at behandlingen af personoplysningerne er nødvendig for, at virksomhederne kan opfylde deres retlige forpligtelser og opgaver, som påhviler dem som led i deres virksomhedsudøvelse. Ved ”varigt” forstås, at virksomhederne skal have et behov, som hverken er forbigående eller midlertidigt. Ved ”ikke uvæsentligt omfang” forstås, at virksomhedernes behov for adgang til oplysningerne skal være nødvendigt for, at de skal kunne varetage deres opgaver. Virksomhederne vil kunne tildeles terminaladgang, såfremt de opfylder disse krav, som vil blive fastsat af skatteministeren i en bekendtgørelse. Det vurderes som nødvendigt med en opsamlingsbestemmelse, da det ikke er muligt på forhånd at foretage en udtømmende opregning af de virksomheder, der kan få behov for de pågældende oplysninger. Der kan eksempelvis være tale om nye forretningsområder, som ikke kan forudses, eller at eksisterende opgaver kan løses mere effektivt. Formålet med det foreslåede er at forenkle tildeling af terminaladgang til Køretøjsregisteret, så dette fremover vil kunne ske mere enkelt, da det ikke vil kræve en lovændring.

Det er en forudsætning for tildeling af adgangen til oplysninger i Køretøjsregisteret, at adgangen overholder de til enhver tid gældende persondataretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)), og databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandlingen kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er nævnt i bestemmelsen, gør sig gældende. Herunder hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. artikel 6, stk. 1, litra f.

Der er efter den foreslåede § 9, nr. 3, forudsat at skulle ske behandling af almindelige personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Fastsættelse af regler om adgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret vil derfor kun kunne tildeles typer af virksomheder, hvis interesse i at tilgå oplysningerne, efter en konkret vurdering og afvejning, overstiger hensynet til den registrerede.

Virksomheder, der tildeles adgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, skal ved behandling af oplys-

ningerne iagttage de grundlæggende principper i forordningens artikel 5. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger kun indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysningerne være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslaget vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om den registreredes rettigheder i kapitel 3 og kapitel 6 samt reglerne om behandlingssikkerhed i kapitel 4 i databeskyttelsesforordningen.

Til nr. 4

I medfør af § 18, stk. 3, i lov om registrering af køretøjer kan Rigspolitiet give retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i Den Europæiske Union terminaladgang til de oplysninger fra Køretøjsregisteret, som politiet har modtaget fra Skatteforvaltningen. Medlemsstaterne kan imidlertid kun foretage søgning i politiets register til brug for konkrete straffesager eller konkrete sager om opretholdelse af den offentlige sikkerhed.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen vil det fremgå klart, at kompetente retshåndhævende myndigheder i de øvrige medlemsstater også kan gives adgang til at foretage elektronisk søgning i politiets register til brug for en konkret sag om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser begået i den pågældende medlemsstat. Dette gælder, uanset om den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse i den pågældende medlemsstat behandles som en administrativ forseelse eller som en straffesag.

Da de trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, der er omfattet af CBE-direktivet, ikke behandles ens i medlemsstaterne, er det i CBE-direktivets artikel 2 anført, at ved trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser forstås hastighedsovertrædelser, unladelse af at bruge sikkerhedssele, unladelse af at stoppe for rødt lyssignal, spirituskørsel, kørsel under påvirkning af stoffer, unladelse af at bruge styrthjelm, ulovlig brug af kørebane og ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen.

Rigspolitiet kan give de øvrige medlemsstater adgang til at foretage automatiserede søgninger i registeret vedrørende oplysninger om køretøjer og køretøjers ejere eller indehavere som nærmere beskrevet i direktivets artikel 4, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Af §§ 1 og 3 i lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler fremgår, at der ydes et tilskud på 10.000 kr. til køb af miljøvenlige lastbiler, der blev registreret første gang i perioden fra og med den 15. november 2000 til og med den 30. september 2001.

Det foreslås, at lov om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler bliver ophævet. Loven gælder kun for lastbiler, der blev registreret for flere år siden. Loven bliver ikke længere anvendt, og loven er derfor ikke aktuell at opretholde. Ved ophævelse af loven vil bekendtgørelse nr. 521 af 25. juni 2002, der regulerer tilskuddet i et vist omfang, samtidig bortfalde.

Til § 11

Til nr. 1

Efter momslovens § 29 a, stk. 1 er det muligt at købe et dagsbevis til privat brug af en varebil med en tilladt totalvægt på indtil 3 t, for hvilken der er taget fuldt fradrag for moms ved anskaffelsen. Dagsbeviser skal købes forud for den private brug. Dagsbeviset skal efter anmodning kunne fremvises for Skatteforvaltningen eller politiet. Muligheden for køb af dagsbeviser beror på en særlig undtagelse fra udgangspunktet om, at fradragsretten for moms ved anskaffelse af bilen bortfalder, hvis bilen anvendes til et ikke fradragsberettiget formål – herunder privat brug. Den særlige undtagelse af vedtaget af Rådet, senest jf. Rådets direktiv 2018/485 af 19. marts 2018.

Det foreslås, at der indsættes en undtagelse i § 29 a, stk. 1, så reglen om, at dagsbevis skal købes forud for den private brug, ikke finder anvendelse for privat brug ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betalingen for denne kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal efter anmodning kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel. Deltidsbrandmænd m.v., som i akutte tilfælde tilkaldes til en brandstation eller lignende i tilfælde af udrykning, vil således ikke skulle købe et dagsbevis, før den private kørsel foretages. Det foreslåede vil også omfatte andre personer, der kan tilkaldes til akut udrykningskørsel på samme vis som deltidsbrandmænd. Dagsbeviset vil i disse tilfælde kunne købes efter den private kørsel, inden 7 dage efter udrykningskørslen. Det skal efter anmodning kunne dokumenteres, at der var tale om kørsel i forbindelse med en udrykning. Det vil fortsat kun være muligt at købe indtil 20 dagsbeviser pr. køretøj pr. kalenderår.

Baggrunden for det foreslåede er, at ansatte, der bl.a. fungerer som deltidsbrandmænd m.v., risikerer at blive tilkaldt til udrykningskørsel under udførelse af deres normale hverv. Hvis de som led i deres normale hverv anvender en gulpladebil, har de typisk ikke tid til at skifte til egen private bil i tilfælde af udrykning. Deltidsbrandmænds kørsel til og fra brandstationen m.v. i tilfælde af udrykning er af privat karakter og må derfor ikke umiddelbart foretages i en gulpladebil.

Privat kørsel i en gulpladebil er allerede en mulighed ved køb af dagsbeviser. Deltidsbrandmænd m.v. har dog typisk kun ganske kort tid til rådighed i forbindelse med udrykning. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at dagsbeviset i disse situationer skal købes forud for kørslen. Deltidsbrandmænd m.v. vil efter det foreslåede kunne købe dagsbeviset, efter kørslen er foretaget. Det skal efter anmodning kunne dokumenteres, at der var tale om kørsel i forbindelse med udrykning.

Det foreslåede vil muliggøre en hensigtsmæssig løsning i forhold til at udføre en samfundsmæssig relevant opgave, da deltidsbrandmænd m.v. vil kunne reagere på en tilkaldelse til udrykningskørsel uden unødigt ophold ved først at købe et dagsbevis.

Til § 12

Til nr. 1

Af § 2, stk. 1, i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler fremgår, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer, eller genindvinder afgiftspligtige varer med henblik på videresalg, skal registreres som oplagshaver. Virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på videresalg, har tilsvarende mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver, jf. § 2, stk. 2. Registrerede oplagshavere skal efter udløbet af afgiftsperioden angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, som virksomheden har udleveret i perioden, jf. § 11. Virksomheder, der fremstiller eller med henblik på videresalg genindvinder eller modtager afgiftspligtige varer i en mængde på under 250 kg pr. kalenderår, skal dog hverken registreres eller afregne afgift af de modtagne varer, jf. § 2, stk. 3.

Det foreslås, at virksomheder der fremstiller, eller med henblik på videresalg genindvinder eller modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller, genindvinder eller modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For de virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode efter 12 på hinanden følgende måneder. Det kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskabs første regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 2

Af § 10 i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler fremgår, at fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Det foreslås, at virksomheder omfattet af bagatelgrænsen på 10.000 kr. løbende skal føre et regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Regnskabet skal kunne fremvises for Skatteforvaltningen efter anmodning.

Formålet med regnskabskravet er, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om virksomheder er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomhederne i stedet skulle have været registreret og have afregnet afgift.

Til nr. 3

Det fremgår af § 17, stk. 1, i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal anmeldes som registreret varemodtager. Efter udløbet af hver afgiftsperiode skal virksomheder angive og afregne afgift af den mængde afgiftspligtige varer, der er modtaget i perioden, jf. § 17, stk. 2.

Det foreslås, at virksomheder der modtager afgiftspligtige varer, skal kunne undlade at lade sig registrere som varemodtager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Forslaget omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang modtager afgiftspligtige varer. Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår.

Formålet med forslaget er at ensrette og forenkle de administrative regler for registrering, så flere virksomheder skal kunne undlade at lade sig registrere og afregne afgift. Efter forslaget vil der blive indført en tidsmæssig og administrativ besparelse for de virksomheder, der omfattes af bagatelgrænsen, da de ikke vil skulle bruge ressourcer på løbende at angive afgifter.

Til nr. 4

Af § 31 i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler fremgår, hvornår en person eller virksomhed kan straffes efter loven. Straffebestemmelsen henviser blandt andet til regnskabsbestemmelsen i lovens § 10, hvor virksomheder pålægges at føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 31, stk. 1, nr. 2, som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 10, jf. lovforslagets § 12, nr. 2. Efter forslaget vil virksomheder, der ikke overholder det foreslåede krav om at føre regnskab, kunne straffes med bøde.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.2 for uddybende bemærkninger om straf.

Til § 13

Efter gældende ret betales der afgift af varer med indhold af polyvinylklorid (pvc) eller med indhold af polyvinylklorid og estere af o-ftalater (ftalater), der er nævnt i bilag 1 til pvc-afgiftsloven, jf. lovens § 1, stk. 1. Bilaget omfatter bl.a. bløde rør og slanger, gulvbelægningsmaterialer, selvklæbende folier, handsker, presenninger og tagrender.

Afgiftssatserne følger af pvc-afgiftslovens bilag 2. Afgiften udregnes som udgangspunkt på baggrund af vægten af pvc og eventuelle ftalater i varen, jf. pvc-afgiftslovens § 1, stk. 2.

Hvis vægten af pvc og ftalater ikke kan godtgøres, betales afgift af varens nettovægt, jf. pvc-afgiftslovens § 1, stk. 3, 2.

pkt. For visse typer af afgiftspligtige produkter betales afgift af varens overfladeareal eller efter antallet af varer.

Der gælder desuden nedsatte satser, hvis det kan godtgøres, at en afgiftspligtig vare indeholder en anden blødgørere end ftalater.

For varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter pvc-afgiftslovens bilag 1, men som indeholder en eller flere afgiftspligtige varer, der udgør mindst 10 pct. af den samlede vares vægt, skal der svares afgift af den afgiftspligtige del af denne samlede vare (dækningsafgift), jf. pvc-afgiftslovens § 2.

Det foreslås at ophæve pvc-afgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til forslagetets almindelige bemærkninger, afsnit 2.12.

Til § 14

Til nr. 1

Virksomheder, der fremstiller komponenter til køretøjer, kan anskaffe et køretøj, som fritages for registreringsafgift, når køretøjet skal anvendes til afprøvning af de fremstillede komponenter, jf. registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 16. Der kan kun ske afgiftsfritagelse for komponenter, som indgår som en bestanddel af køretøjer, f.eks. motorer, karrosseri og dele hertil. Udstyr, der betragtes som løsdeler, f.eks. tilpasset lydudstyr, er ikke omfattet af muligheden for afgiftsfritagelse.

Det foreslås, at "udstyr" tilføjes i § 2, stk. 1, nr. 16, så det fremover bliver muligt for virksomheder, der fremstiller udstyr til køretøjer, at kunne anskaffe et afgiftsfritaget køretøj med henblik på afprøvning af det fremstillede udstyr. Efter forslaget vil der blive skabt lige vilkår for virksomheder, der fremstiller udstyr til køretøjer, og som har et særligt behov for at afprøve dette udstyr i et køretøj, med virksomheder, der fremstiller komponenter til køretøjer.

Ved "udstyr" forstås dele, som er fremstillet til brug i køretøjer, og som integreres heri, f.eks. lydudstyr og sikkerhedsudstyr, og som det er nødvendigt at afprøve og tilrette i det anskaffede køretøj. Fremstillere af udstyr vil ikke kunne anskaffe afgiftsfritagne køretøjer efter det foreslåede, hvis udstyret har karakter af at være en løsdel, som ikke integreres i køretøjet, eller hvis det ikke er nødvendigt at afprøve udstyret i et køretøj.

Til nr. 2

Beregning af afgift for personbiler, motorcykler m.v., der genopbygges som følge af færdselsskade, eksplosion, ildbrand m.v., sker som for nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 4, jf. § 7, stk. 1. Hvis reparation og genopbygningen sker som følge af slitage, tæring m.v. værdiansættes køretøjer som brugt, jf. § 31 i bekendtgørelse om registreringsafgift. Efter registreringsafgiftslovens § 4, stk. 2 og 3, gives der ved beregning af registreringsafgiften et fradrag eller tillæg til afgiften afhængig af køretøjets energieffektivitet. For benzindrevne køretøjer udgør fradraget 4.000 kr. pr. km, køretøjet tilbagelægger ud over 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne personbiler gælder samme sat-

ser, men grænsen er 22 km pr. liter brændstof. Tillægget udgør 6.000 kr. pr. km, som køretøjet tilbagelægger mindre end de nævnte grænser for hhv. benzin- og dieseldrevne personbiler.

For de reparerede og genopbyggede køretøjer, der værdiansættes som brugte, nedsættes bl.a. fradrag og tillæg til registreringsafgiften med samme procentdel som køretøjets værdi er ændret, sammenholdt med et tilsvarende køretøj, der afgiftsberigtiges som nyt, jf. registreringsafgiftslovens § 4, stk. 7.

Det foreslås, at køretøjer, der genopbygges og afgiftsberigtiges efter registreringsafgiftslovens §§ 7 og 7 a, fritages for de skærpede regler for tillæg og fradrag for energieffektivitet, som blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Tillæg og fradrag vil efter det foreslåede i stedet skulle beregnes med de satser, som fremgår af § 4, stk. 2-4, i lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017. Efter forslaget vil der blive givet fradrag på 4.000 kr. pr. km, køretøjet tilbagelægger ud over 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne personbiler og 18 km for dieseldrevne personbiler. Efter forslaget vil tillæg blive givet med 1.000 kr. pr. km, køretøjet tilbagelægger mindre end 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne personbiler og 18 km for dieseldrevne personbiler. Fradrag og tillæg for de køretøjer, der genopbygges som følge af slitage m.v., vil stadig skulle nedsættes med samme procentdel, som køretøjets værdi er ændret sammenholdt med et tilsvarende køretøj, der afgiftsberigtiges som nyt.

Ved genopbygning som følge af færdselsskade af en ældre dieseldrevet personbil, som har en handelsværdi på f.eks. 35.000 kr., og som tilbagelægger 12 km pr. liter diesel, vil der efter gældende regler blive givet et tillæg til registreringsafgiften på 6.000 kr. for hver af de ti kilometer, som personbilen tilbagelægger mindre end 22 km pr. liter brændstof, dvs. i alt et tillæg på 60.000 kr. Efter det foreslåede vil tillægget kun udgøre 1.000 kr. for hver af de seks kilometer, som personbilen tilbagelægger mindre end 18 km pr. liter brændstof, dvs. i alt et tillæg på 6.000 kr.

Forslaget vil dog kun gælde for køretøjer, som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017. Disse køretøjer er oprindeligt afgiftsberigtiget efter tidligere gældende regler for tillæg og fradrag. Med det foreslåede vil ny afgiftsberigtigelse skulle ske efter de regler, som var gældende forud for skærpelsen indført med lov nr. 1195 af 14. november 2017. Det vil således blive sikret, at ældre genopbyggede biler ikke rammes utilsigtet hårdt af de skærpede regler.

Derimod vil køretøjer, som er registreret første gang i Danmark fra den 3. oktober 2017, fortsat skulle anvende de gældende regler for tillæg og fradrag, som også er lagt til grund ved den oprindelige afgiftsberigtigelse.

Til nr. 3

Beregning af afgift for varebiler, der genopbygges som følge af færdselsskade, eksplosion, ildebrand m.v., sker som for nye køretøjer efter registreringsafgiftslovens § 5, jf. § 7, stk. 1. Hvis reparation og genopbygningen sker som følge af

slitage, tæring m.v., værdiansættes varebilen som brugt, jf. § 31 i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift. Efter registreringsafgiftslovens § 5, stk. 4 og 5, gives der ved beregning af registreringsafgiften et fradrag eller tillæg til afgiften afhængig af varebilens energieffektivitet. For benzindrevne varebiler udgør fradraget 4.000 kr. for hver kilometer, som køretøjet tilbagelægger ud over 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne varebiler gælder de samme satser, men grænsen er 22 km pr. liter brændstof. Tillægget udgør 6.000 kr. for hver kilometer, som varebilen tilbagelægger mindre end de nævnte grænser for henholdsvis benzin- og dieseldrevne varebiler.

For de reparerede og genopbyggede varebiler, der værdiansættes som brugte, nedsættes bl.a. fradrag og tillæg til registreringsafgiften med samme procentdel, som varebilens værdi er ændret, sammenholdt med en tilsvarende varebil, der afgiftsberigtiges som ny, jf. registreringsafgiftslovens § 5, stk. 8.

Det foreslås, at varebiler, der genopbygges og afgiftsberigtiges efter registreringsafgiftslovens §§ 7 og 7 a, fritages for de skærpede regler for tillæg og fradrag for energieffektivitet, som blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Tillæg og fradrag vil efter det foreslåede i stedet skulle beregnes med de satser, som fremgår af § 5, stk. 4-6 i lovbekendtgørelse nr. 1062, af 7. september 2017. Som følge af det foreslåede vil fradrag blive givet med 4.000 kr. pr. km varebilen tilbagelægger ud over 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne varebiler og 18 km for dieseldrevne varebiler. Tillæg vil blive givet med 1.000 kr. pr. km, varebilen tilbagelægger mindre end 16 km pr. liter brændstof for benzindrevne varebiler og 18 km for dieseldrevne varebiler. Fradrag og tillæg for de varebiler, der genopbygges som følge af slitage m.v., vil stadig skulle nedsættes med samme procentdel, som varebilens værdi er ændret sammenholdt med en tilsvarende varebil, der afgiftsberigtiges som ny.

Forslaget vil dog kun gælde for varebiler, som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017. Disse varebiler er oprindeligt afgiftsberigtiget efter tidligere gældende regler for tillæg og fradrag. Efter forslaget vil ny afgiftsberigtigelse skulle ske efter de regler, som var gældende forud for skærpelsen indført med lov nr. 1195 af 14. november 2017. Det vil således blive sikret, at ældre genopbyggede varebiler ikke rammes utilsigtet hårdt af de skærpede regler.

Derimod vil varebiler, som er registreret første gang i Danmark fra den 3. oktober 2017, fortsat skulle anvende de gældende regler for tillæg og fradrag, som også er lagt til grund ved den oprindelige afgiftsberigtigelse.

Til nr. 4

En ejer af en bil kan efter anmodning få godtgjort en del af registreringsafgiften ved eksport af et køretøj til varig brug i et andet land, såkaldt eksportgodtgørelse, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b.

Når der ansøges om godtgørelse af registreringsafgift i forbindelse med eksport af et køretøj, og der på anmodningstidspunktet er tinglyst pant, udlæg eller ejendomsfor-

behold i Bilbogen, kan Skatteforvaltningen sætte anmodningen i bero, indtil pantet m.v. er aflyst, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 3. Denne mulighed blev indført med § 1 i lov nr. 650 af 8. juni 2016 med den begrundelse, at Skatteforvaltningen ikke skulle bruge unødvendige ressourcer på at realitetsbehandle anmodninger om godtgørelse, uden at godtgørelse kunne udbetales grundet tinglyste rettigheder over køretøjet.

For køretøjer, som er over 10 år gamle, og for andre køretøjer, som Skatteforvaltningen bestemmer, skal der afleveres en synsrapport med anmodningen, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 1. Synsrapporten om køretøjets stand, som indgår ved værdifastsættelse af køretøjet, må ikke være mere end fire uger gammel regnet fra anmodningens indgivelse. Hvis en anmodning indgives sammen med en gyldig synsrapport, og anmodningen sættes i bero i en længere periode eksempelvis grundet et tinglyst pant i køretøjet, vil synsrapporten stadig være gyldig på det tidspunkt, berostillelsen ophører. Det uanset at der kan være sket en yderligere værdiforringelse af køretøjet i den mellemliggende periode.

Det foreslås, at registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 3, ændres, så hvis der på tidspunktet for anmodningen om udbetaling af godtgørelse af afgift er tinglyst pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet ifølge bilbogen, afvises anmodningen. Når rettigheden efterfølgende aflyses, vil der skulle anmodes om godtgørelse på ny.

Formålet med det foreslåede er, at Skatteforvaltningen ikke skal behandle berostillede anmodninger om godtgørelse. Formålet er herudover at sikre, at synsrapporter giver et retvisende billede af køretøjers stand på udførselstidspunktet. Efter forslaget vil der blive sikret administrative lettelser for Skatteforvaltningen, som ikke vil skulle behandle berostillede anmodninger. Det vil samtidig blive sikret, at der ikke udbetales for meget i godtgørelse på baggrund af forældede synsrapporter.

Til nr. 5

En virksomhed kan registreres som selvanmelder efter registreringsafgiftsloven, hvis virksomheden opfylder en række betingelser, jf. registreringsafgiftslovens § 15. Disse betingelser er bl.a., at virksomheden ikke må have gæld til staten, og virksomheden skal stille en sikkerhed på mindst 500.000 kr. Sikkerhedsstillelsesbeløbet kan fastsættes til et højere beløb på baggrund af virksomhedens årlige eller forventede årlige afgiftstilsvare og øvrige risikofaktorer, jf. registreringsafgiftslovens § 15, stk. 2.

Når en virksomhed er registreret som selvanmelder, får virksomheden adgang til selv at angive afgift og afgiftsgodtgørelse for køretøjer, jf. registreringsafgiftslovens § 16, stk. 1 og 2.

Virksomheden kan dog ikke blive registreret som selvanmelder, hvis virksomheden, herunder virksomhedens ejer ved en personligt ejet virksomhed, har handlet på en måde, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde vilkårene for registreringsordningen, jf. § 15, stk. 4.

Det foreslås, at registreringsafgiftslovens § 15, stk. 4, ændres, så Skatteforvaltningen vil kunne nægte registrering eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden eller virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen. Det skyldes, at oplysninger om øvrige fysiske eller juridiske personer, som deltager i virksomheden, og som tidligere har deltaget i og haft væsentlig indflydelse på andre virksomheder, der eksempelvis har påført staten et tab, efter gældende ret ikke kan lægges til grund for afslaget af anmodningen om registrering.

Efter forslaget vil der kunne indgå en vurdering af, om virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse tidligere har handlet på en måde, som gør, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil overholde vilkårene for registreringsordningen. Den gældende bestemmelse giver mulighed for, at de fysiske og juridiske personer omkring virksomheden, som tidligere har handlet på en sådan måde, blot kan anmode om registrering fra et nyt selskab, og uden at Skatteforvaltningen har hjemmel til at afslå denne anmodning. Efter forslaget skal der ved ejer forstås en fysisk eller juridisk person, som har bestemmende indflydelse over virksomheden ved enten at have direkte eller indirekte ejerskab af mere end 50 pct. af aktiekapitalen, eller ved direkte eller indirekte at have rådighed over mere end 50 pct. af stemmerettighederne. Ved bestyrelse skal forstås den bestyrelse, der er valgt på en generalforsamling, og som vælger en direktion, og som varetager den overordnede strategiske ledelse. Ved direktion skal forstås den selskabsretlige definition af en direktion, der er valgt af bestyrelsen, og som varetager den daglige ledelse af en virksomhed. Ved anden ledelse skal forstås én eller flere personer, som hverken deltager i bestyrelsen eller direktionen, men som har væsentlig indflydelse over virksomhedens dispositioner.

Efter forslaget vil Skatteforvaltningen kunne foretage en konkret vurdering af, om virksomheden eller virksomhedens ledelse har handlet på en måde, som gør, at virksomheden må formodes ikke at ville overholde vilkårene for registreringsordningen. I disse tilfælde vil Skatteforvaltningen kunne afslå virksomhedens anmodning om registrering. Som vejledende eksempel kan nævnes en virksomhed, som flere gange inden for de seneste år har angivet skatter og afgifter urigtigt eller undladt at betale skatter og afgifter rettidigt. Herudover vil gæld fra drift af andre virksomheder, konkurer, der har påført staten et tab, samt tidligere manglende overholdelse af registreringsordningen også kunne indgå som elementer ved vurdering af, om virksomheden må formodes ikke at ville overholde vilkårene for registreringsordningen. Skatteforvaltningen vil derfor kunne afslå en anmodning om registrering fra en virksomhed, hvor ejeren, bestyrelsen, direktion eller anden ledelse har været involveret i en sådan virksomhed. Der foreslås ikke ændringer i omfanget af den vurdering, som Skatteforvaltningen foretager, men udelukkende på hvilken personkreds, der kan indgå i vurderingen. Det vil bero på et skøn fra sag til sag, om for-

holdet indebærer, at det er nærliggende at antage, at vilkårene for registreringsordningen ikke vil blive overholdt.

Til nr. 6

Efter straffebestemmelserne i registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, nr. 2, kan bl.a. en forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af lovens § 20 straffes med bøde. Lovens § 20 indeholder bestemmelser om, hvem der hæfter for betaling af den registreringsafgift, der påhviler er køretøj.

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 29. juni 2007, indeholdt § 20 bestemmelse om, at registrerede virksomheder skulle føre regnskab over indkøb og salg af afgiftspligtige køretøjer. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse heraf kunne straffes med bøde, jf. lovens § 27, stk. 1, nr. 2. Af lovens § 19, stk. 2 og 3, og § 30, fremgik, hvem der hæftede for betaling af afgiften. Der var ikke hjemmel til at pålægge bøde for overtrædelse af hæftelsesbestemmelserne.

Ved lov nr. 265 af 23. april 2008 blev registreringsafgiftslovens §§ 14-20 affattet på ny, og lovens § 30 blev samtidig ophævet. Ændringerne fulgte af, at ordningen for registrerede virksomheder blev udvidet. Den nye affattelse af § 20 medførte, at bestemmelsen kom til at indeholde lovens samlede hæftelsesbestemmelser. Af bemærkningerne til lovændringen fremgår, at bestemmelsen var en videreførelse af den gældende § 19, stk. 2, og § 30. Der blev ikke ved lovændringen foretaget en konsekvensændring af straffebestemmelserne i lovens § 27. Der var efter lovændringen derfor stadig mulighed for at pålægge bøde for overtrædelse af § 20, som nu indeholdt lovens bestemmelser om hæftelse.

Bestemmelser om hæftelse fremgik ikke forud for lov nr. 265 af 23. april 2008 af lovens straffebestemmelser. Da den nye affattelse af § 20 var en videreførelse af gældende bestemmelser, har det ikke været hensigten, at overtrædelse af hæftelsesbestemmelserne skulle kunne straffes med bøde. Det foreslås derfor at foretage en konsekvensrettelse af registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, nr. 2, så henvisningen til § 20 udgår.

Til § 15

Til nr. 1

I lovforslagets § 15, nr. 8, foreslås at indføre regler om refusion af vægtafgift for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, der anvendes til kombineret transport. Reglerne er en implementering af Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne.

Det foreslås derfor, at der som fodnote til lovens titel indsættes, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets/Kommissionens direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 1992, nr. L 368, side 38-42.

Til nr. 2

Af § 2, stk. 2, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter vægtafgiftsloven) fremgår af hvilke køretøjer, der skal svares udligningsafgift i tillæg til vægtafgiften. Bestemmelsen henviser desuden til lovens § 15, som fritager visse køretøjer fra betaling af bl.a. vægt- og udligningsafgift. Det gælder f.eks. kongehusets køretøjer.

Det foreslås at der i § 2, stk. 2, indsættes en henvisning til § 2, stk. 3. Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 2, jf. lovforslagets § 15, nr. 2. Efter forslaget vil der blive sikret en korrekt henvisning til det nye stk. 3.

Til nr. 3

Ved betaling af vægtafgift skal der også betales udligningsafgift, hvis køretøjet anvender et andet drivmiddel end benzin eller elektricitet, jf. vægtafgiftslovens § 2, stk. 2. Dette gælder også for påhængskøretøjer, der fremføres af en sådant køretøj.

For påhængs- og sættevogne, der anvendes til befording af personer og med en egenvægt på over 2.000 kg, betales en vægtafgift efter vægtafgiftslovens § 3, stk. 1, A, på 120 kr. og en udligningsafgift på 32 kr. pr. 100 kg egenvægt. For påhængsvogne til godstransport med en totalvægt på 3.001 til 3.500 kg, og for påhængsredskaber med en totalvægt på 3.001 til 4.000 kg, betales en vægtafgift efter vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, II, A, på 560 kr. og en udligningsafgift på 260 kr. pr. køretøj.

Af hensyn til beregning af korrekt vægt- og udligningsafgift skal der ved registrering af alle køretøjer angives, hvilken drivkraft køretøjet er indrettet til at anvende, jf. vægtafgiftslovens § 9, stk. 1. For forskellige typer påhængskøretøjer, der ikke har en selvstændig drivkraft, men skal fremføres af et andet køretøj, er det drivkraften for det trækkende køretøj, der skal angives. Påhængskøretøjet skal herefter fremføres af et køretøj med det angivne drivmiddel.

Det foreslås, at der i vægtafgiftslovens § 2 indsættes et stk. 3, så der ikke svares udligningsafgift for påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport samt påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A. Efter forslaget vil der kun skulle betales vægtafgift for køretøjerne. Dog betales der ikke vægtafgift for påhængsvogne og påhængsredskaber indtil 500 kg totalvægt. Ved at undtage påhængskøretøjerne fra udligningsafgift vil ejere og brugere opnå en mindre besparelse. Samtidig vil der efter forslaget blive skabt en administrativ forenkling, så påhængskøretøjerne vil kunne benyttes med et trækkende køretøj uanset køretøjets drivmiddel, uden at de registrerede oplysninger om påhængskøretøjet skal ændres. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 15, nr. 7, om, at campingvogne, påhængs- og sættevogne til personbefordring, påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som har en totalvægt på indtil 4.000 kg, undtages fra kravet om angivelse af drivmiddel.

Til nr. 4

Af personmotorkøretøjer og af påhængs- og sættevogne til personbefordring svares afgift af køretøjernes egenvægt efter de satser, som fremgår af skemaet under vægtafgiftslovens § 3. Af campingvogne svares afgift med 32 pct. af vægtafgiftssatserne for personmotorkøretøjer, men ikke udligningsafgift. Af sættevogne svares afgift som for påhængsvogne.

Da det i lovforslagets § 15, nr. 3, foreslås, at der ikke skal betales udligningsafgift for påhængs- og sættevogne til personbefordring, foreslås det, at kolonnen med satsen for udligningsafgift for påhængsvogne i vægtafgiftslovens § 3, stk. 1, A-C, ophæves. Den eneste sats for udligningsafgift, der fremgår af kolonnen, vedrører påhængs- og sættevogne, der anvendes til befordring af personer med en egenvægt på over 2.000 kg.

Til nr. 5

Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter de satser, som fremgår af skemaet under vægtafgiftslovens § 4. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

Det foreslås, at kolonnen for udligningsafgift for påhængskøretøjer i vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, I og II, A, ophæves, da det samtidig foreslås, at der ikke skal betales udligningsafgift for påhængsvogne til godstransport samt påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II A, jf. lovforslagets § 15, nr. 3. Den eneste sats for udligningsafgift, der fremgår af kolonnen, vedrører påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber med en totalvægt på 3.001 til 4.000 kg.

Til nr. 6

Efter gældende ret er det muligt at købe et dagsbevis til privat kørsel i en varebil registreret til erhvervsmæssig kørsel (gulpladebil), som har en tilladt totalvægt på indtil 4 t. I medfør af vægtafgiftslovens § 4, stk. 9, skal dagsbeviser købes forud for den private kørsel. Dagsbeviset skal efter anmodning kunne fremvises for Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås, at der indsættes en undtagelse i § 4, stk. 9, så reglen om, at dagsbevis skal købes forud for den private brug, ikke finder anvendelse for privat brug ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betalingen for denne kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal efter anmodning kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel. Deltidsbrandmænd m.v., som i akutte tilfælde tilkaldes til en brandstation eller lignende i tilfælde af udrykning, vil ikke skulle købe et dagsbevis, før den private

kørsel foretages. Det foreslåede vil også omfatte andre personer, der kan tilkaldes til akut udrykningskørsel på samme vis som deltidsbrandmænd. Dagsbeviset vil i disse tilfælde kunne købes efter den private kørsel, inden 7 dage efter udrykningskørslen. Det skal efter anmodning kunne dokumenteres, at der var tale om kørsel i forbindelse med en udrykning. Det vil fortsat kun være muligt at købe indtil 20 dagsbeviser pr. køretøj pr. kalenderår.

Baggrunden for det foreslåede er, at ansatte, der bl.a. fungerer som deltidsbrandmænd m.v., risikerer at blive tilkaldt til udrykningskørsel under udførelse af deres normale hverv. Hvis de som led i deres normale hverv anvender en gulpladebil, har de typisk ikke tid til at skifte til egen private bil i tilfælde af udrykning. Deltidsbrandmænds kørsel til og fra brandstationen m.v. i tilfælde af udrykning er af privat karakter og må derfor ikke umiddelbart foretages i en gulpladebil.

Privat kørsel i en gulpladebil er allerede en mulighed ved køb af dagsbeviser. Deltidsbrandmænd m.v. har dog typisk kun ganske kort tid til rådighed i forbindelse med udrykning. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at dagsbeviset i disse situationer skal købes forud for kørslen. Deltidsbrandmænd m.v. vil efter det foreslåede kunne købe dagsbeviset efter kørslen er foretaget. Det skal efter anmodning kunne dokumenteres, at der var tale om kørsel i forbindelse med udrykning.

Det foreslåede vil muliggøre en hensigtsmæssig løsning i forhold til at udføre en samfundsmæssig relevant opgave, da deltidsbrandmænd m.v. vil kunne reagere på en tilkaldelse til udrykningskørsel uden unødigt ophold ved først at købe et dagsbevis.

Til nr. 7

Ved registrering af ethvert køretøj skal det angives, hvilket drivmiddel køretøjet anvender. For påhængskøretøjer angives, hvilket drivmiddel det trækkende køretøj anvender, jf. vægtafgiftslovens § 9. Oplysning om drivmiddel anvendes bl.a. til at fastslå, om der skal betales udligningsafgift af køretøjet. Oplysningen om drivmiddel skal angives, uanset om der for køretøjstypen skal betales vægtafgift.

Det foreslås, at krav om angivelse af drivmiddel dog ikke gælder ved registrering af campingvogne og påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A.

Baggrunden for det foreslåede er, at der for campingvogne, de mindre påhængs- og sættevogne til personbefordring og de mindre påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber ikke i dag betales udligningsafgift, hvorfor oplysning om et trækkende køretøj ikke er relevant.

Da de større påhængskøretøjer efter lovforslagets § 15, nr. 3, foreslås undtaget fra krav om betaling af udligningsafgift, er der herefter heller ingen begrundelse for at opretholde et krav om angivelse af drivmiddel for disse køretøjer. Efter forslaget vil der blive indført en forenkling både ved registrering af påhængskøretøjerne og ved brug heraf, da de

umiddelbart vil kunne benyttes med flere forskellige køretøjer, uanset drivmidlet for disse køretøjer.

Til nr. 8

Regler om refusion af vægtafgift for lastmotorkøretøjer, der er anvendt til kombineret transport ad landevej og med jernbane i Danmark eller anden medlemsstat i EU, fremgår af § 11 i bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Reglerne er fastsat efter en bemyndigelsesbestemmelse i lov om vægtafgift m.v., som fejlagtigt blev ophævet ved § 30, nr. 4, i lov nr. 1532 af 27. december 2014. Efter reglerne i bekendtgørelsen, som fremgår uden lovhjælp, skal anmodning om refusion rettes til Dansk Transport og Logistik, som behandler anmodningen og afgiver indstilling om refusionen til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at reglerne om refusion af vægtafgift i forbindelse med kombinerede transporter flyttes fra bekendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. til vægtafgiftslovens § 17. Efter det foreslåede *stk. 1* vil der efter anmodning blive ydet refusion af en del af vægtafgiften for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, som i løbet af året er blevet anvendt til kombineret transport. Reglerne er en implementering af Rådets direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne.

I *stk. 2* foreslås det defineret, at som kombineret transport forstås transporter af varer mellem medlemsstater i EU, når transporten af varerne sker ad vej på den indledende eller afsluttende strækning, og der på den resterende strækning anvendes jernbane, indre vandveje eller søvejen, når denne strækning er over 100 km i lige linje. Herudover skal transporten ad vej 1) på den indledende strækning tilbagelægges mellem det sted, hvor godset læsses, og den indladningsbanegård der ligger nærmest, 2) på den afsluttende strækning tilbagelægges mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor godset lodses eller 3) på den indledende eller afsluttende strækning tilbagelægges inden for en radius på 150 km i lige linje fra laste- eller lodsehavnen.

I *stk. 3* foreslås det, at refusion vil kunne ydes til de virksomheder, der har foretaget transporter af varer, som omfattes af definitionen af kombineret transport. For at få refunderet afgift forudsættes det, at køretøjerne, der anmodes om afgiftsrefusion for, ejes eller benyttes af virksomheden, og at virksomheden derved har betalt vægtafgiften for disse køretøjer.

I *stk. 4* foreslås, at der ydes afgiftsrefusion for hvert påbegyndt døgn, som et køretøj har været anvendt til kombineret transport. Selv om flere kombinerede transporter foretages med ét køretøj inden for samme døgn, ydes der kun refusion for ét døgn. Ved opgørelse af hvor mange døgn, der er foretaget kombineret transport, henses til sædvanlige køre- og sejlplaner. Afgiften refunderes pr. døgn med 20 kr. for lastvogne, med 10 kr. for påhængsvogne og med 30 kr. for en bil til sættevogn. Det vil dog ikke være muligt at få refunderet mere i afgift inden for et kvartal, end der faktisk er indbetalt i afgift for det pågældende køretøj for perioden.

I *stk. 5* foreslås, at opgørelse af refusionsbeløbet sker årligt ved kalenderårets udløb. Virksomhederne skal inden 30 dage efter kalenderårets udløb indsende dokumentation for de gennemførte kombinerede transporter og dokumentation for betaling af vægtafgift til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen foretager opgørelse af, hvilket refusionsbeløb virksomhederne er berettiget til og forestår ligeledes udbetaling af beløbet.

Den foreslåede bestemmelse i vægtafgiftslovens § 17 vil medføre, at virksomheder, der foretager transport af varer mellem medlemsstater som kombineret transport i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, efter anmodning vil kunne få refunderet en del af den betalte registreringsafgift af de omfattede lastvogne, påhængsvogne og sættevogne. For at transporter kan omfattes af bestemmelserne forudsætter det, at de opfylder betingelserne, der er foreslået som § 17, stk. 2.

Det vil desuden være en forudsætning for at kunne få refunderet vægtafgift, at virksomheden, som har anvendt køretøjerne, og anmoder om refusion, samtidig er den, der har afregnet vægtafgiften for køretøjerne.

Ved opgørelse af refusionsbeløbet vil der blive taget der udgangspunkt i det antal døgn, hvor køretøjet har været anvendt til kombineret transport. Opgørelsen vil blive foretaget ud fra sædvanlige køre- og sejlplaner for jernbaner, indre vandveje eller søveje, uanset om forsinkelser eller andre forhold har medført en længere transporttid. I de tilfælde, hvor et køretøj inden for samme døgn er anvendt til to separate kombinerede transporter, vil der for dette døgn alligevel kun kunne ydes refusion for ét døgn transporttid.

Refusion af vægtafgift vil blive foretaget med 20 kr. pr. døgn for lastvogne, med 10 kr. pr. døgn for påhængsvogne og med 30 kr. pr. døgn for en bil til sættevogne. Det samlede beregnede refusionsbeløb for et kvartal ud fra de foreslåede satser vil dog ikke kunne udgøre et større beløb, end hvad der faktisk er betalt i vægtafgift i perioden.

Opgørelsen af refusion af vægtafgift vil blive opgjort årligt. Transportvirksomheder vil ved kalenderårets udgang skulle indsende dokumentation for, at de har foretaget kombineret transport, og derfor er berettiget til refusion af vægtafgift. Virksomhederne vil samtidig skulle dokumentere, at de har betalt vægtafgift af de omhandlede køretøjer. Skatteforvaltningen vil ved modtagelse af dokumentation foretage beregning af den refusion, som virksomheden er berettiget til, hvorefter beløbet udbetales.

Baggrunden for forslag om at indsætte regler om kombineret transport i vægtafgiftsloven skyldes dels den fejlagtige ophævelse af bemyndigelsesbestemmelsen i vægtafgiftsloven og dels, at EU-Kommissionen i en åbningsskrivelse har påtalt, at de ikke mener, at Danmark har implementeret Rådets direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne tilstrækkelig præcist. De foreslåede regler er en videreførelse af tidligere gældende regler, som fremgik af be-

kendtgørelse nr. 1570 af 20. december 2007 om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., som dog foreslås tydeliggjort med henblik på større overensstemmelse med direktivet.

Til § 16

Til nr. 1 og 2

Efter gældende ret skal Skatteforvaltningen ved afgiftsberigtigelse af et køretøj offentliggøre afgiftsgrundlaget på internettet, jf. registreringsafgiftslovens § 10 a, stk. 1. For det enkelte køretøj skal offentliggøres de oplysninger, der anmeldes til Skatteforvaltningen til brug for opgørelse af registreringsafgiften for køretøjet, det opgjorte afgiftsgrundlag, den beregnede afgift, den betalte afgift og det anvendte hjemmelsgrundlag ved afgiftsberegningen samt eventuelle ændringer i afgiftsgrundlaget i forhold til det anmeldte afgiftsgrundlag.

Hjemmel til at offentliggøre oplysninger for hvert enkelt køretøj om den beregnede afgift, den betalte afgift og det anvendte hjemmelsgrundlag blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Med bestemmelsen var det hensigten, at Skatteforvaltningen skulle offentliggøre de anførte oplysninger for alle køretøjer, som er registreret og afgiftsberigtiget i Danmark fra og med den 6. juni 2012, da oplysningerne for disse køretøjer forefindes elektronisk i Køretøjsregisteret (DMR). Skatteforvaltningen har efter lovens ikrafttrædelse offentliggjort oplysningerne for alle køretøjer registreret i DMR.

Der er efter lovens ikrafttrædelse fremkommet bemærkninger om, at ændringen af registreringsafgiftslovens § 10 a ikke har virkning for køretøjer, der allerede var registreret i DMR forud for lovændringen.

Efter vurdering af ordlyd, bemærkninger og ikrafttrædelsesbestemmelser i lov nr. 1195 af 14. november 2017 er det konstateret, at formuleringen af lovens ikrafttrædelsesbestemmelser er ukorrekt. I lovens § 3, stk. 4, fremgår, at en lang række ændringer, herunder af § 10 a, har virkning fra og med den 3. oktober 2017. Bestemmelsen anfører samtidig, at de samme ændringer ikke har virkning for køretøjer, for hvilke der er underskrevet en bindende købsaftale mellem en forhandler og en slutbruger senest den 2. oktober 2017, og som i perioden fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 1. april 2018 anmeldes til registrering, hvor der i forbindelse med registreringen anmodes om afgiftsberigtigelse efter de hidtil gældende regler. Undtagelsen fra virkningstidspunktet skulle kun have omfattet ændringer, der vedrører ændrede satser m.v., som har betydning for resultatet af afgiftsberigtigelse af et køretøj. Det var således ikke hensigten med lovændringen at omfatte ændringen af § 10 a og flere andre ændringer af denne undtagelse.

Det foreslås derfor at ændre virkningsbestemmelsen i § 3, stk. 4, i lov nr. 1195 af 14. november 2017, så undtagelsen kun omfatter ændringer af satser og fradrag m.v., som har betydning for afgiftsberigtigelse af et køretøj, og hvor der kan anmodes om, at afgiftsberigtigelsen foretages efter de hidtil gældende regler, hvis dette ønskes. Ændring af registreringsafgiftslovens § 10 a vil som følge heraf også få

virkning for de køretøjer, som tidligere var omfattet af undtagelsen.

Det foreslås samtidig at indsætte et 9. og 10. pkt. i § 3, stk. 4, som præciserer, at ændringen af registreringsafgiftslovens 10 a om offentliggørelse af beregnet afgift, betalt afgift og anvendt hjemmelsgrundlag ved afgiftsberegningen har virkning for køretøjer, som er registreret og afgiftsberigtiget fra og med den 6. juni 2012, og at dette også gælder for køretøjer, som er registreret i Danmark før den 6. juni 2012, men som først er afgiftsberigtiget efter denne dato. Registreringsafgiftslovens § 10 a har således virkning for alle køretøjer, som er registreret og afgiftsberigtiget i Danmark fra og med den 6. juni 2012, da de omfattede oplysninger for disse køretøjer er elektronisk tilgængelige i Køretøjsregisteret.

Til nr. 3 og 4

Efter gældende ret kan leasingvirksomheder efter ansøgning anvende reglerne om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for køretøjer, der i en begrænset periode stilles til rådighed for en leasingtager, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b. Det er en forudsætning for at opnå tilladelse til at anvende reglerne, at der ligger en skriftlig aftale til grund for leasingforholdet. Aftalen skal opfylde en række indholdsmæssige og formelle krav, som sikrer, at Skatteforvaltningen kan behandle ansøgningen på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Kravene til oplysninger skal ligeledes sikre, at leasingaftalen indeholder de oplysninger, som er nødvendige for, at Skatteforvaltningens efterfølgende kan foretage kontrol af leasingaftalerne.

Virksomhederne skal ansøge Skatteforvaltningen om tilladelse til afregning af forholdsmæssig registreringsafgift for det enkelte leasingkøretøj. Leasingvirksomheder kan dog registreres hos Skatteforvaltningen med den virkning, at virksomheden under nærmere betingelser får mulighed for selv at angive forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer uden en forudgående enkeltvis godkendelse. Denne selvangiverordning omfatter dog kun afgiftsangivelser for leasingkøretøjer, der er omfattet af en leasingaftale, hvis vilkår er identiske med en standardaftale, som er forhåndsgodkendt af Skatteforvaltningen.

Ændringen af registreringsafgiftsloven ved lov nr. 1195 af 14. november 2017 medførte, at der i registreringsafgiftslovens § 3 b blev indsat en bestemmelse om, at Skatteforvaltningen offentliggør standardformularer til brug for indgåelse af leasingaftaler. Virksomheder, der er hjemmehørende i Danmark, er herefter underlagt krav om, at standardformularerne anvendes ved indgåelse af leasingaftaler, før der kan opnås tilladelse til afregning af forholdsmæssig registreringsafgift. Skatteforvaltningen offentliggør standardformularerne senest den 1. januar 2019, og de skal anvendes af leasingvirksomhederne senest fra den 1. februar 2019.

Det foreslås, at virkningsbestemmelse i lov nr. 1195 af 14. november 2017 ændres, så tidspunktet for Skatteforvaltningens seneste offentliggørelse af standardformularer udskydes fra den 1. januar 2019 til den 1. januar 2020. Det foreslås samtidig, at leasingvirksomhederne senest skal anvende

de offentliggjorte standardformularer seks måneder efter offentliggørelsestidspunktet, dog senest den 1. juli 2020.

Baggrunden for forslaget er, at det ved udarbejdelse af standardformularer har vist sig vanskeligt at udarbejde dem på en måde, så leasingaftalerne baseret på standardformularer kan anses for ”forhåndsgodkendt”. For at opnå dette mål vil standardformularer umiddelbar skulle udarbejdes i en sådan detaljeringsgrad, at de vil være begrænsende for den frie konkurrence og aftalefriheden mellem leasinggiver og leasingtager. På denne baggrund er det besluttet at inddrage udredningen af standardformularerne i efterårets evaluering af de ændringer på leasingområdet, der blev gennemført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Af hensyn til dette evalueringsarbejde og de efterfølgende politiske drøftelser foreslås fristerne for offentliggørelse og anvendelse af standardformularerne udskudt.

Efter forslaget vil det blive sikret, at der er tid til at afklare de udfordringer, der har vist sig ved udarbejdelse af standardformularerne, herunder i hvilket omfang standardformularer vil kunne anvendes.

Til § 17

Med lov nr. 732 af 8. juni 2018 blev Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM) indsat som § 17, stk. 2, nr. 8, i lov om registrering af køretøjer. Loven træder i kraft 1. januar 2019. Med ændringen bemyndiges skatteministeren til at fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger for DFIM.

Med lov nr. 468 af 14. maj 2018 blev der ligeledes indsat som § 17, stk. 2, nr. 8, i lov om registrering af køretøjer, at terminaladgang kunne tildeles virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler. Denne lov træder i kraft 1. juli 2018.

Det foreslås at ophæve den vedtagne ændring om terminaladgang til DFIM i lov nr. 732 af 8. juni 2018 for at undgå tvivl om henvisninger i lovens § 17, stk. 2. Forslaget har derfor alene til formål at foretage en lovteknisk rettelse i loven.

Samtidig med, at det foreslås at ophæve den vedtagne ændring om terminaladgang til DFIM, genfremføres forslaget uden materielle ændringer, jf. lovforslagets § 9, nr. 2 og 3.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Loven er bl.a. en udmøntning af regeringens aftale med Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om erhvervs- og iværksætterinitiativer. Det fremgår af aftaleteksten, at en række af de elementer, der indgår i lovforslaget, skal have virkning fra den 1. januar 2019. Dette gør sig gældende for

indførelse af bagatelgrænser for registrering, afskaffelse af pvc-afgiften og afgiften på pvc-folier.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 14, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 3. oktober 2017. Lovforslagets § 14, nr. 2 og 3, vedrører en undtagelse for genopbyggede biler, som skal afgiftsberigtiges på ny, for de tillæg og fradrag for energieffektivitet, der blev indført ved lov nr. 1195 af 14. november 2017. Efter det foreslåede vil registreringsafgiften skulle beregnes med de satser, der fremgår af registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017. Overgangsordningen vil medføre, at køretøjer, der fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 31. december 2018 er genopbygget og afgiftsberigtiget efter de hidtil gældende regler, også omfattes af de foreslåede lempeligere afgiftsregler. Den for meget betalte registreringsafgift vil derfor blive beregnet og tilbagebetalt med tilbagevirkende kraft efter lovens ikrafttrædelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 15, nr. 2, har virkning for det enkelte køretøj fra udløbet af den igangværende afgiftsperiode på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2019, jf. stk. 1. Det foreslås herudover, at der ikke efterreguleres eller tilbagebetales afgiftsbeløb for perioden fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2019 til virkningstidspunktet for det enkelte køretøj. Udligningsafgiften vil derfor stadig skulle betales for den resterende afgiftsperiode, selvom denne først afsluttes efter den 1. januar 2019. Først efter udløbet af denne periode skal der ikke længere svares udligningsafgift af omfattede påhængsvogne, sættevogne og påhængsredskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen foretager en genberegning af afgiften for køretøjer, som i perioden fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 31. december 2018 er genopbygget og afgiftsberigtiget efter de gældende regler i registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. §§ 7 og 7 a. Skatteforvaltningen tilbagebetaler det forskelsbeløb, der følger af, at køretøjerne efter det foreslåede i stedet skal afgiftsberigtiges efter de regler for tillæg og fradrag for energieffektivitet, der fremgår af registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, i henhold til lovens § 14, nr. 2 og 3. Forskelsbeløbet vil blive tilbagebetalt til den, der har afgiftsberigtiget køretøjet.

Det foreslås i *stk. 5*, at tilbagebetalingen, jf. stk. 4, forfalder den 1. maj 2019 og forrentes efter reglerne i rentelovens § 5, stk. 1. Skatteforvaltningen vil således have en periode efter lovens ikrafttrædelse, hvor de kan foretage beregning og udbetaling af den for meget betalte registreringsafgift.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 10. marts 2017, foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2-3. - - -

1. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 6 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 11. - - -

Stk. 2-3. - - -

2. I § 11 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af § 3, stk. 4, og § 18, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 18. - - -

Stk. 2-5. - - -

3. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter § 17, stk. 1, og § 18, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 19. - - -

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 18,

4. I § 19, *stk. 2*, og *stk. 3*, 2. *pkt.*, ændres »*stk. 2-5*« til: »*stk. 2-6*«.

stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet. Bestemmelserne i lovens § 18, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-6. - - -

§ 32. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 3, stk. 1, § 11, stk. 1 eller stk. 2, § 18, stk. 1, 2. pkt., § 20, stk. 2-5, eller § 23, 1. pkt.,

3)-6). - - -

Stk. 2-4. - - -

§ 3 d. - - -

Stk. 2-5. - - -

§ 4. - - -

Stk. 2-5. - - -

§ 8. - - -

Stk. 2-3. - - -

5. I § 32, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 11, stk. 1 eller stk. 2« til: »§ 11, stk. 1, 2 eller 4«.

§ 2

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 *d* indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemodtager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplags-haver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) - - -
- 2) overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og stk. 3, eller § 14, stk. 2-5,
- 3) - - -

§ 2 d. Der svares afgift af folier fremstillet af blødt polyvinylchlorid (pvc) til emballering af levnedsmidler.

Stk. 2. Afgiften udgør 20,35 kr. pr. kg.

§ 3. Den, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, § 2 a, § 2 c eller § 2 d, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Den, der driver mellemhandel (grossisthandel) med afgiftspligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, eller afgiftspligtige varer omfattet af § 2 a, § 2 c eller § 2 d, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3-6- - -

§ 3 a. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgifts-

svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 17, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1 og stk. 3« til: »§ 8, stk. 1, 3 og 4«

§ 3

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1236 af 4. oktober 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 2 d ophæves.

2. I § 3, stk. 1 og 2, ændres »§ 2 a, § 2 c eller § 2 d« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Virksomheder omfattet af stk. 1-4 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 3 a, ændres »§§ 2 a, 2 c eller 2 d« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

pligtige varer omfattet af § 1, nr. 1 og 2, og afgifts-
pligtige varer omfattet af §§ 2 a, 2 c eller 2 d.

§ 7 a. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer, der svarer til en afgift på under 5.000 kr. årligt, skal ikke registreres efter stk. 1 hos told- og skatteforvaltningen, afgive angivelse eller indbetale afgiften.

Stk. 7-8. - - -

§ 9. - - -

Stk. 2-10. - - -

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) - - -

2) Overtræder § 3, stk. 1 eller 5, § 7 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller 5-7, § 15, stk. 2-6, og § 25, stk. 1-3.

3)-6). - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 7 a, stk. 1 eller 5, eller § 9, stk. 1-3 eller 5-7, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafpen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 7 a, stk. 1 eller 5, eller § 9, stk. 1-3 eller 5-7, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafpen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafpen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

5. § 7 a, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 7, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemodtager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

6. I § 9 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Virksomheder omfattet af § 3, stk. 7, og § 7 a, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

7. I § 18, *stk. 1, nr. 2, og stk. 6, 1. og 2. pkt.*, ændres »§ 9, stk. 1-3 eller 5-7« til: »§ 9, stk. 1-3, 5-7 eller 11«.

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1290 af 5. november 2016, foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2-6. - - -

1. I § 3 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplags-haver og betale afgift, hvis mængden af afgifts-pligtige varer, opgjort efter § 6, stk. 1 og 2, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 10. - - -

Stk. 2. - - -

2. I § 10 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Virksomheder omfattet af § 3, stk. 7, og § 14, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 14. - - -

Stk. 2-5. - - -

3. I § 14 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 13, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 15. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog stk. 2. Bestemmelserne i § 14, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5-8. - - -

4. I § 15, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 3, stk. 1 eller 2, § 10, stk. 1, § 14, stk. 1, 2. pkt., § 19, 1. pkt., eller § 29, stk. 3-5,

3)-6). - - -

Stk. 2-4. - - -

5. I § 27, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 10, stk. 1«: »eller 3«.

§ 5

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, foreta-
ges følgende ændringer:

§ 14 a. - - -

Stk. 2. Virksomheder, der efter afsnit II (glødelam-
per) er omfattet af stk. 1 eller § 16 a, stk. 3, og som
har et årligt salg af afgiftspligtige varer svarende til
en afgift på under 3.000 kr., skal dog ikke registreres
eller betale afgift. Den årlige periode er kalenderåret
eller regnskabsåret.

Stk. 3-7. - - -

§ 15. - - -

Stk. 2-3. - - -

§ 16 a. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse
med varemottagelsen her i landet, medmindre vare-
rne modtages efter reglerne i § 14 a. Erhvervsdriven-
de varemottagere skal, inden varerne afsendes fra
udlandet, anmelde sig hos told- og skatteforvaltnin-
gen medmindre virksomheden har et årligt salg sva-
rende til en afgift på under 3.000 kr., jf. § 14 a, stk.
2. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 4-6. - - -

Stk. 7. Bestemmelserne i lovens § 15, stk. 2 og 3,
finder tilsvarende anvendelse.

1. § 14 a, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Virksomheder omfattet af stk. 1 kan dog
undlade at lade sig registrere som oplagshaver og
betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige va-
rer opgjort efter stk. 3, svarer til en afgift, der ikke
overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er
virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hin-
anden følgende måneder.«

2. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af § 14 a, stk. 2,
skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at
mængden af afgiftspligtige varer svarer til en af-
gift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige
periode er virksomhedens regnskabsår, dog
højst 12 på hinanden følgende måneder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 16 a, stk. 3, ændres »medmindre virksomhe- den har et årligt salg svarende til en afgift på under 3.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2. Anmeldelsen er gældende for 5 år« til: », jf. dog stk. 8«.

4. I § 16 a, stk. 7, ændres »§ 15, stk. 2 og 3« til: »§ 15, stk. 2-4«.

5. I § 16 a indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Ved indførsel eller mottagelse af af-
giftspligtige varer efter stk. 3 kan en virksomhed
undlade at lade sig registrere som varemottager
og betale afgift, hvis mængden af indførte og
modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift,
der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige

§ 22. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) - - -
 - 2) overtræder § 14 a, stk. 1, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.,
 - 3)-5). - - -
- Stk. 2-4.* - - -

§ 1. - - -

Stk. 2-7. - - -

§ 2. - - -

Stk. 2. Fritaget for den i § 1 fastsatte afgift er virksomheder, der her i landet i erhvervmæssigt øjemed fremstiller eller her til landet indfører maksimalt i alt 500 liter konsum-is eller konsum-is-miks svarende til en fremstilling på i alt 500 l årligt.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 nævnte virksomheder kan dog pålægges at føre regnskab, jf. § 5, stk. 1, hvis told- og skatteforvaltningen har konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, uanset om virksomhedens produktion eller import ligger under bagatelgrænsen. Et sådant pålæg gives for 2 år. Konstaterer told- og skatteforvaltningen i den 2-årige periode fortsat uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, kan pålægget forlænges.

periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

6. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 14 a, stk. 1, «: »§ 15, stk. 1-3, «.

§ 6

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 5 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Virksomheder omfattet af § 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. § 2, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 7

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1357 af 18. november 2016, foretages følgende ændringer:

§ 2. - - -

Stk. 2-3. - - -

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplags-haver og betale afgift, hvis mængden af afgifts-pligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 12. - - -

Stk. 2-5. - - -

2. I § 12 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Virksomheder omfattet af § 2, stk. 4, og § 19, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 19. - - -

Stk. 2-5. - - -

3. I § 19 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 18, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

§ 20. - - -

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet. Bestemmelserne i § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-6. - - -

4. I § 20, *stk. 2*, og *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

4. I § 20, *stk. 2*, og *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

§ 8

Bilag 1

Liste A

1)-29). - - -

30) Lov om afgift af polyvinylchlorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler).

31) Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat.

32) Lov om afgift af kvælstofoxider.

33) Lov om afgift af skadesforsikringer.

§ 17. - - -

Stk. 2. Skatteministeren kan for offentlige myndigheder og for følgende virksomhedstyper fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger:

- 1) Forsikringsvirksomheder, der forsikrer køretøjer.
- 2) Autoriserede nummerpladeoperatører.
- 3) Parkeringsvirksomheder.
- 4) Advokater og inkassovirksomheder.

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I *bilag 1* udgår »30) Lov om afgift af polyvinylchlorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler)«.

Nr. 31-33 bliver herefter 30-32.

§ 9

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, § 2 i lov nr. 468 af 14. maj 2018 og § 2 i lov nr. 732 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-tidende 2015, nr. L 68, side 9.«

2. I § 17, *stk. 2*, indsættes efter »virksomhedstyper«: »m.v.«.

- 5) Genbrugspladser.
- 6) Redningstjenester.
- 7) Finansieringsvirksomheder.
- 8) Virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler.

Stk. 3. - - -

§ 18. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Rigspolitichefen kan give den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for efterforskningen af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed.

§ 29 a. For vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, for hvilke der er taget fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller leje, kan der ske en afgiftsbetaling på 40 kr. pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning af køretøjet til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Der udstedes bevis for afgiftens betaling, som skal medbringes under kørsel med

3. I § 17, *stk. 2*, indsættes som *nr. 9* og *10*:

»9) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).

10) Øvrige virksomheder, som i varigt og ikke uvæsentligt omfang har behov for sådanne oplysninger for at kunne udføre deres hverv.«

4. I § 18, *stk. 3*, ændres »til brug for efterforskningen af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed« til: »til brug for efterforskningen af en konkret straffesag, en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed eller til brug for en konkret sag om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser.«

§ 10

Lov nr. 1302 af 20. december 2000 om tilskud til visse miljøvenlige lastbiler ophæves.

§ 11

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 8 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 29 a, *stk. 1*, indsættes som *3.* og *4. pkt.*:

»2. pkt. finder ikke anvendelse for privat brug ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. pkt. nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.«

køretøjet den pågældende dag og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2-3. - - -

§ 2. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Virksomheder, der fremstiller, fra udlandet modtager eller med henblik på salg genindvinder afgiftspligtige varer i en mængde på under 250 kg pr. kalenderår, skal ikke registreres eller betale afgift.

Stk. 4. - - -

§ 10. - - -

Stk. 2-3. - - -

§ 17. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer, herunder afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, jf. § 18, stk. 1, i en mængde på under 250 kg pr. kalenderår, skal ikke anmeldes efter stk. 1 hos told- og skatteforvaltningen, afgive anmeldelse eller indbetale afgiften.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 2, stk. 1, § 10, stk. 1 eller 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, eller § 22, 1. pkt.,

3)-6). - - -

Stk. 2-4. - - -

§ 12

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 2. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplags-haver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

2. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Virksomheder omfattet af § 2, stk. 3, og § 17, stk. 4, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

3. § 17, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 16, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemodtager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.«

4. I § 31, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 10, stk. 1 eller 2« til: »§ 10, stk. 1, 2 eller 4«.

§ 13

Pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 19. september 2017, ophæves.

§ 14

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1195 af 14. november 2017, § 2 i lov nr. 1431 af 11. december 2017 og § 11 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. - - -

Nr. 1-15. - - -

Nr. 16. køretøjer, som en virksomhed anskaffer og benytter til nødvendig afprøvning af komponenter, som virksomheden har fremstillet til køretøjer,

Nr. 17-19. - - -

Stk. 2-5. - - -

§ 4. - - -

Stk. 2-11. - - -

Stk. 12. For benzindrevne og dieseldrevne biler, som er omfattet af § 5 a, stk. 2, 2. pkt., eller § 10, stk. 4, gives fradrag eller tillæg i registreringsafgiften efter reglerne i § 4, stk. 2-4, i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017.

§ 5. - - -

Stk. 2-13. - - -

Stk. 14. For benzindrevne og dieseldrevne varebiler, som er omfattet af § 10, stk. 4, gives fradrag eller tillæg i registreringsafgiften efter reglerne i § 5, stk. 4-6, i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017.

§ 7 c. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Er der på tidspunktet for anmodningen om udbetaling af godtgørelse af afgift efter § 7 b tinglyst

1. § 2, stk. 1, nr. 16, indsættes efter »komponenter«: »og udstyr«.

2. I § 4, stk. 12, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også for benzindrevne og dieseldrevne biler, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7 a, stk. 5, og som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017.«

3. I § 5, stk. 14, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også for benzindrevne og dieseldrevne varebiler, der er omfattet af § 7, stk. 1, og § 7 a, stk. 5, og som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017.«

4. § 7 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er der på tidspunktet for anmodningen om udbetaling af godtgørelse af afgift efter § 7 b tinglyst pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet ifølge bilbogen, afvises anmodningen.«

pant, udlæg eller ejendomsforbehold i køretøjet ifølge bilbogen, kan behandlingen af anmodningen stilles i bero, indtil pantet, udlægget eller ejendomsforbeholdet er aflyst.

§ 15. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. En virksomhed kan ikke registreres eller en registrering bringes til ophør, hvis virksomheden, herunder virksomhedens ejer ved en personligt drevet virksomhed, har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen.

§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 3 b, stk. 6, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., § 9, stk. 1 og 2, § 9 a, stk. 4, § 16, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1, § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 24, § 25, stk. 1, 3 og 5,

3)-6). - - -

Stk. 2-5. - - -

§ 2. - - -

Stk. 2. For afgiftspligtige køretøjer omfattet af § 3, stk. 1, A-D, og § 4, stk. 1, I og II, som er indrettet til at benytte anden drivkraft end benzin og elektricitet, eller som fremføres af et sådant køretøj, svares tillige en udligningsafgift, jf. dog § 15.

5. § 15, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan nægte registrering eller bringe en registrering til ophør, hvis virksomheden eller virksomhedens ejer, bestyrelse, direktion eller anden ledelse har udvist en sådan adfærd, at det er nærliggende at antage, at virksomheden ikke vil overholde registreringsordningen.«

6. I § 27, *stk. 1, nr. 2*, udgår: »§ 20,«.

§ 15

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets/Kommissionens direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 1992, nr. L 368, side 38-42.«

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »dog«: »stk. 3 og«.

§ 3. Af personmotorkøretøjer og af påhængs- og sættevogne til personbefordring svares afgift af køretøjernes egenvægt efter nedenstående satser. Af campingvogne svares afgift med 32 pct. af vægtafgiftssatserne under A, men ikke udligningsafgift. Af sættevogne svares afgift som for påhængsvogne.

(Se bilag 2, tabel 3)

§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 7. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

(Se bilag 2, tabel 5)

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. For biler med en tilladt totalvægt på indtil 4 t omfattet af stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at der for privat benyttelse af køretøjet betales en afgift på 185 kr. pr. dag, hvor køretøjet anvendes privat i indtil 20 dage pr. kalenderår. Der udstedes bevis for betalingen, som skal medbringes under kørsel med bilen den pågældende dag og på forlangende forevises politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 10-14. - - -

§ 9. Når et køretøj søges registreret, skal anmelderen angive, om køretøjet er indrettet til at benytte

3. I § 2 indsættes som *stk. 3.*:

»*Stk. 3.* Der svares ikke udligningsafgift efter stk. 2 for påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport samt påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A.«

4. I § 3, *stk. 1, A-C*, ophæves kolonnen for udligningsafgift for påhængsvogne.

(Se bilag 2, tabel 4)

5. I § 4, *stk. 1, I og II, A*, ophæves kolonnen for udligningsafgift for påhængskøretøj.

(Se bilag 2, tabel 6)

6. I § 4, *stk. 9*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

»2. pkt. finder ikke anvendelse for privat benyttelse ved direkte kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis fører er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. pkt. nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.«

7. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »anden drivkraft«: », dog ikke ved registrering af camping-

benzin som drivkraft eller anden drivkraft. For køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, skal anmelderen endvidere angive, om køretøjet skal anvendes privat, blandet privat og erhvervsmæssigt eller udelukkende erhvervsmæssigt. Det samme gælder ved efterfølgende ændring af registrering eller anvendelse af de pågældende køretøjer. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om angivelse af oplysninger om køretøjets anvendelse samt dokumentation herfor.

Stk. 2-3. - - -

vogne og påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A«.

8. Efter § 16 indsættes:

»§ 17. Der ydes efter anmodning refusion af vægtafgift for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, der anvendes til kombineret transport.

Stk. 2. Ved kombineret transport forstås transport af varer mellem medlemsstater i EU, når transporten af varerne sker ad vej på den indledende eller afsluttende strækning, og der på den resterende strækning anvendes jernbane, indre vandveje eller søveje, når denne strækning er over 100 km i lige linje, og transporten ad vej

1) på den indledende strækning tilbagelægges mellem det sted, hvor godset læsses, og den indladningsbanegård, der ligger nærmest,

2) på den afsluttende strækning tilbagelægges mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor godset lodses eller

3) på den indledende eller afsluttende strækning tilbagelægges inden for en radius på 150 km i lige linje fra laste- eller lossehavnen.

Stk. 3. Refusion af vægtafgift kan gives til transportvirksomheder, der foretager transport af varer som kombineret transport for køretøjer, som ejes eller bruges af transportvirksomheden, og for hvilke virksomheden har afregnet vægtafgift.

Stk. 4. Der ydes refusion af vægtafgift for hvert påbegyndt døgn, det afgiftspligtige køretøj transporteres ad jernbane, indre vandveje eller søveje. Transporttiden beregnes efter jernbanernes eller vand- eller søvejenes sædvanlige køre- eller sejlplaner. Der kan inden for et døgn kun ydes refusion for ét døgn transporttid, selv om flere transporter påbegyndes og afsluttes inden for det pågældende døgn. Afgiftsrefusionen udgør pr. påbe-

gyndt døgn 20 kr. for en lastvogn, 10 kr. for en påhængsvogn og 30 kr. for en bil til sættevogn. Refusionsbeløbet i et kvartal kan ikke overstige det beløb, der er erlagt i vægtafgift for det pågældende kvartal.

Stk. 5. Opgørelse af refusionsbeløb foretages årligt ved kalenderårets udløb. Inden 30 dage herefter indsender den berettigede transportvirksomhed dokumentation for de foretagne kombinerede transporter sammen med dokumentation for betalt vægtafgift til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen beregner størrelsen af den refusion, der tilkommer hver enkelt transportvirksomhed, og foretager udbetaling heraf.«

§ 16

I lov nr. 1195 af 14. november 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven (Ændring af registreringsafgiften, ændring af fradrag for sikkerhedsudstyr, forhøjelse af tærskelværdi og tillæg for energieffektivitet, stramning af regler om leasing m.v. af køretøjer, forhøjelse af reparationsgrænsen og forhøjelse og øget differentiering af brændstofforbrugsafgift m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. § 1, nr. 1, 2, 4-11, 13-33 og 36-46, har virkning fra og med den 3. oktober 2017, jf. dog stk. 5 og 6. § 1, nr. 1, 2, 4-11, 13-33 og 36-46, har dog ikke virkning for køretøjer, for hvilke der er underskrevet en bindende købsaftale mellem en forhandler og en slutbruger senest den 2. oktober 2017, og som i perioden fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 1. april 2018 anmeldes til registrering, hvor der i forbindelse med registreringen anmodes om afgiftsberigtigelse efter de hidtil gældende regler. For disse køretøjer gælder de hidtil gældende regler. Anmeldelse til registrering kan alene ske ved henvendelse til told- og skatteforvaltningen. Dokumentation for, at der er underskrevet en bindende købsaftale mellem forhandler og slutbruger senest den 2. oktober 2017, skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest i forbindelse med anmeldelse til registrering.

1. I § 3, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »§ 1, nr. 1, 2, 4-11, 13-33 og 36-46« til: »§ 1, nr. 1, 15-19, 21-26, 28, 36-38 og 40«.

2. I § 3, *stk. 4*, indsættes som 9. og 10. pkt.:

»§ 1, nr. 41 og 42, har virkning for køretøjer, som er registreret og afgiftsberigtiget i Danmark fra og med den 6. juni 2012. Dette gælder også køretøjer, som er registreret i Danmark før den 6. juni 2012, men som først er afgiftsberigtiget efter denne dato.«

§ 1, nr. 26 og 29, har ikke virkning for køretøjer, som er registreret første gang i Danmark senest den 2. oktober 2017. For disse køretøjer gælder de hidtil gældende regler. § 1, nr. 9 og 10, har ikke virkning for leasingaftaler og standardaftaler, som er modtaget hos told- og skatteforvaltningen til godkendelse senest den 2. oktober 2017, og medfører ikke, at allerede godkendte leasingaftaler og standardaftaler bortfalder.

Stk. 5. - - -

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen offentliggør senest den 1. januar 2019 standardformularer til anvendelse ved ansøgning om tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1. Told- og skatteforvaltningen meddeler samtidig med offentliggørelsen af disse standardformularer det tidspunkt, hvorefter opnåelse af nye tilladelser efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, er betinget af anvendelse af standardformularerne. Dette tidspunkt kan tidligst fastsættes til 1 kalendermåned efter offentliggørelses-tidspunktet og kan senest fastsættes til den 1. februar 2019. Indtil dette tidspunkt gælder for virksomheder hjemmehørende i Danmark de samme krav til ansøgningen om tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, som for virksomheder, som ikke er hjemmehørende i Danmark, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 10. Tilladelser, der eksisterer på det tidspunkt, hvor standardformularer skal anvendes for at opnå tilladelse efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 1, bortfalder ikke automatisk som følge heraf.

Stk. 7-11. - - -

§ 2. I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010 og § 1 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

3. I § 3, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »1. januar 2019« til: »1. januar 2020«.

4. I § 3, *stk. 6, 3. pkt.*, ændres »1 kalendermåned« til: »6 kalendermåneder«, og »1. februar 2019« ændres til: »1. juli 2020«.

§ 17

I lov nr. 732 af 8. juni 2018 om ændring af færdselsloven og lov om registrering af køretøjer (Indførelse af dagsgebyr ved manglende betaling af ansvarsforsikringspræmie for motordrevne køretøjer m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 2 ophæves.

1. I § 17, *stk.* 2, indsættes efter »virksomhedstyper«:
»m.v.«
2. I § 17, *stk.* 2, indsættes som *nr.* 8:
»8) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).«

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 14, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 3. oktober 2017.

Stk. 3. § 15, nr. 3, har for det enkelte køretøj virkning fra udløbet af den igangværende afgiftsperiode på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2019, jf. *stk.* 1. Der efterreguleres eller tilbagebetales ikke beløb for perioden efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019.

Stk. 4. For køretøjer, der som følge af genopbygning er afgiftsberigtiget efter registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. §§ 7 og 7 a, i perioden fra og med den 3. oktober 2017 til og med den 31. december 2018, tilbagebetaler told- og skatteforvaltningen efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019 til den, der har svaret afgiften ved genopbygningen, det forskelsbeløb, der opstår for køretøjer, hvor registreringsafgiften er beregnet efter de gældende regler for tillæg og fradrag i registreringsafgiften for energieffektivitet, jf. registreringsafgiftslovens §§ 4 og 5, men hvor registreringsafgiften efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2019 skal beregnes efter de satser for tillæg og fradrag for energieffektivitet, der fremgår af registreringsafgiftslovens §§ 4 eller 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, jf. lovforslagets § 14, nr. 2 og 3.

Stk. 5. Tilbagebetalingskrav som følge af *stk.* 4, forfalder den 1. maj 2019 og forrentes fra forfaldsdagen efter reglerne i rentelovens § 5, *stk.* 1.

Tabeller til bilag 1 – lovforslagets § 12, nr. 3 og 4

Tabel 3 – vægtafgiftslovens § 3, stk. 1 – gældende lov

	Vægtafgift	Udligningsafgift	
		Motorkøretøj	Påhængsvogn
	kr.	kr.	kr.
A. Personmotorkøretøjer bortset fra busser (rute- og turistbiler m.m.) og hyrevogne. Påhængs- og sættevogne til personbefordring.			
I. Egenvægt indtil 600 kg			
Motorcykler.			
Afgift pr. køretøj:			
12 måneder	690	520	-
Andre personmotorkøretøjer.			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	1.000	760	-
II. Egenvægt 601-800 kg			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	1.220	940	-
III. Egenvægt 801-1.100 kg			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	1.660	1.240	-
IV. Egenvægt 1.101-1.300 kg			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	2.210	1.580	-
V. Egenvægt 1.301-1.500 kg			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	2.890		
3 måneder	1.460	1.010	-
VI. Egenvægt 1.501-2.000 kg			
Afgift pr. køretøj:			
6 måneder	3.980		
3 måneder	2.000	1.350	-
VII. Egenvægt over 2.000 kg			
Afgift pr. 100 kg egenvægt:			
3 måneder	113	76	31

B. Busser, turistbiler og lign. med højst to aksler.
(Rutebiler, se § 15, stk. 1, nr. 6)

I. Egenvægt indtil 1.300 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	450	1.130	-
II. Egenvægt 1.301-1.500 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	585	1.160	-
III. Egenvægt 1.501-2.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	810	1.230	-
IV. Egenvægt 2.001-3.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	900	1.230	-
V. Egenvægt 3.001-4.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.440	1.230	-
VI. Egenvægt 4.001-5.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.920	1.230	-
VII. Egenvægt 5.001-6.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.400	1.230	-
VIII. Egenvægt 6.001-7.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.120	1.230	-
IX. Egenvægt 7.001-8.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.640	1.230	-
X. Egenvægt 8.001-9.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.160	1.230	-

XI. Egenvægt over 9.000 kg Afgift pr. 100 kg egenvægt: 12 måneder	50	14	-
C. Busser, turistbiler og lign. med mere end to aksler. Afgift pr. 100 kg egenvægt: 12 måneder	36	10	-

Tabel 4 – vægtafgiftslovens § 3, stk. 1 - lovforslaget

	Vægtafgift	Udligningsafgift
	kr.	Motorkøretøj kr.
A. Personmotorkøretøjer bortset fra busser (rute- og turistbiler m.m.) og hyrevogne. Påhængs- og sættevogne til personbefordring.		
I. Egenvægt indtil 600 kg Motorcykler. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	690	520
Andre personmotorkøretøjer. Afgift pr. køretøj: 6 måneder	1.000	760
II. Egenvægt 601-800 kg Afgift pr. køretøj: 6 måneder	1.220	940
III. Egenvægt 801-1.100 kg Afgift pr. køretøj: 6 måneder	1.660	1.240
IV. Egenvægt 1.101-1.300 kg Afgift pr. køretøj: 6 måneder	2.210	1.580
V. Egenvægt 1.301-1.500 kg Afgift pr. køretøj: 6 måneder 3 måneder	2.890 1.460	1.010
VI. Egenvægt 1.501-2.000 kg Afgift pr. køretøj:		

6 måneder	3.980	
3 måneder	2.000	1.350

VII. Egenvægt over 2.000 kg

Afgift pr. 100 kg egenvægt:

3 måneder	113	76
-----------	-----	----

B. Busser, turistbiler og lign. med højst to aksler.

(Rutebiler, se § 15, stk. 1, nr. 6)

I. Egenvægt indtil 1.300 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	450	1.130
------------	-----	-------

II. Egenvægt 1.301-1.500 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	585	1.160
------------	-----	-------

III. Egenvægt 1.501-2.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	810	1.230
------------	-----	-------

IV. Egenvægt 2.001-3.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	900	1.230
------------	-----	-------

V. Egenvægt 3.001-4.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	1.440	1.230
------------	-------	-------

VI. Egenvægt 4.001-5.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	1.920	1.230
------------	-------	-------

VII. Egenvægt 5.001-6.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	2.400	1.230
------------	-------	-------

VIII. Egenvægt 6.001-7.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	3.120	1.230
------------	-------	-------

IX. Egenvægt 7.001-8.000 kg

Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.640	1.230
X. Egenvægt 8.001-9.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.160	1.230
XI. Egenvægt over 9.000 kg Afgift pr. 100 kg egenvægt: 12 måneder	50	14
C. Busser, turistbiler og lign. med mere end to aksler. Afgift pr. 100 kg egenvægt: 12 måneder	36	10

Tabel 5 – vægtafgiftslovens § 4, stk. 1 – gældende lov

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse	
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøjer registreret første gang til og med den 24. april 2007 kr.	Motorkøretøjer registreret første gang den 25. april 2007 eller senere kr.

I Motorcykler med vare-
residevogn

Afgift pr. køretøj:
12 måneder

310	-	120	-	-
-----	---	-----	---	---

II Vare- og lastbiler
m.v., der ikke er af-
giftspligtige efter lov
om afgift af vejbenyt-
telse, og visse på-
hængskøretøjer.

A. Motor- og påhæng-
skøretøjer m.v. indtil
4.000 kg tilladt total-
vægt.

Totalvægt indtil 500
kg
Afgift pr. køretøj:

12 måneder	1.000	-	570		1.060	5.920
Totalvægt 501-1.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.280	140	820		1.060	5.920
Totalvægt 1.001-2.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.130	270	1.120		1.060	5.920
Totalvægt 2.001-2.500 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.680	340	1.400		5.920	5.920
Totalvægt 2.501-3.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.410	430	1.590		5.920	5.920
Totalvægt 3.001-4.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.410	530	1.800	250	5.920	17.590

Tabel 6 – vægtafgiftslovens § 4, stk. 1 - lovforslaget

	Vægtafgift		Udlignings- afgift	Tillæg for privat anvendelse	
	Motorkø- retøj kr.	Påhængskø- retøj kr.	Motorkøre- tøj kr.	Motorkøretøjer re- gistreret første gang til og med den 24. april 2007 kr.	Motorkøretøjer re- gistreret første gang den 25. april 2007 eller senere kr.

**I Motorcykler med vareside-
vogn**

Afgift pr. køretøj:
12 måneder

310	-	120	-	-
-----	---	-----	---	---

**II Vare- og lastbiler m.v., der
ikke er afgiftspligtige efter
lov om afgift af vejbenyt-**

telse, og visse påhængskøretøjer.

A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt.

Totalvægt indtil 500 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	1.000	-	570	1.060	5.920
------------	-------	---	-----	-------	-------

Totalvægt 501-1.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	1.280	140	820	1.060	5.920
------------	-------	-----	-----	-------	-------

Totalvægt 1.001-2.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	2.130	270	1.120	1.060	5.920
------------	-------	-----	-------	-------	-------

Totalvægt 2.001-2.500 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	3.680	340	1.400	5.920	5.920
------------	-------	-----	-------	-------	-------

Totalvægt 2.501-3.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	4.410	430	1.590	5.920	5.920
------------	-------	-----	-------	-------	-------

Totalvægt 3.001-4.000 kg

Afgift pr. køretøj:

12 måneder	4.410	530	1.800	5.920	17.590
------------	-------	-----	-------	-------	--------

Bilag 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/413 af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forbedring af trafikikkerheden er et af de vigtigste mål i Unionens transportpolitik. Unionens politik til forbedring af trafikikkerheden sigter mod at mindske antallet af dødsfald, kvæstelser og materielle skader. Et vigtigt led i denne politik er konsekvent håndhævelse af sanktioner for færdselslovsovertrædelser begået i Unionen, som er til stor fare for trafikikkerheden.

(2) På grund af manglen på passende procedurer og uanset de eksisterende muligheder i henhold til Rådets afgørelse 2008/615/RIA³⁾ og Rådets afgørelse 2008/616/RIA⁴⁾ (»Prümafgørelserne«) håndhæves sanktioner i form af bødestraf for visse færdselslovsovertrædelser imidlertid ofte ikke, hvis de er begået med et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat end den, hvor overtrædelser blev begået. Formålet med dette direktiv er at drage omsorg for, at effektiviteten i efterforskningen af trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser også sikres i sådanne tilfælde.

(3) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 20. juli 2010 med titlen »På vej mod et europæisk trafikikkerhedsområde: politiske retningslinjer for trafikikkerheden for 2011-2020«, at håndhævelse af færdselslovgivningen fortsat er en nøglefaktor for at skabe betingelserne for en væsentlig reduktion i antallet af dræbte og kvæstede. Rådet opfordrede i sine konklusioner om trafikikkerhed af 2. december 2010 ligeledes til, at man overvejer behovet for yderligere at styrke håndhævelsen af færdselslovgivningen i medlemsstaterne, og om nødvendigt på EU-plan. Rådet anmodede Kommissionen om at undersøge mulighederne for at harmonisere EU's færdselslovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt, og vedtage yderligere foranstaltninger til fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse med hensyn til færdselslovsovertrædelser, navnlig dem, der vedrører alvorlige trafikulykker.

(4) Kommissionen vedtog den 19. marts 2008 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafikikkerhedsområdet på grundlag af artikel 71, stk. 1, litra c), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu artikel 91 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU⁵⁾ blev imidlertid vedtaget på grundlag af artikel 87, stk. 2, i TEUF. Den Europæiske Unions Domstol annullerede ved dom af 6. maj 2014 i sag C-43/12⁶⁾ direktiv 2011/82/EU, fordi det ikke gyldigt kunne vedtages med hjemmel i artikel 87, stk. 2, i TEUF. Domstolen har opretholdt virkningerne af direktiv 2011/82/EU, indtil der inden for en rimelig frist på højst 12 måneder fra datoen for dommens afsigelse træder et nyt

direktiv i kraft, som er baseret på artikel 91, stk. 1, litra c), i TEUF. Et nyt direktiv bør derfor vedtages på grundlag af denne artikel.

(5) Der bør tilskyndes til bedre samordning af medlemsstaternes kontrolforanstaltninger, og Kommissionen bør i den henseende undersøge, om det er nødvendigt at udarbejde fælles standarder for automatisk udstyr til trafikikkerhedskontrol.

(6) Unionsborgerne bør gøres bevidste om den gældende færdselslovgivning på trafikikkerhedsområdet i de forskellige medlemsstater og om gennemførelsen af dette direktiv, især gennem passende foranstaltninger, der garanterer tilstrækkelig information om konsekvenserne af manglende overholdelse af færdselslovgivningen på trafikikkerhedsområdet ved kørsel i en anden medlemsstat end registreringsmedlemsstaten.

(7) For at forbedre trafikikkerheden i hele Unionen og sikre ligebehandling af førere, dvs. både hjemmehørende og ikkehjemmehørende overtrædere, bør det gøres lettere at foretage håndhævelse, uanset i hvilken medlemsstat køretøjet er registreret. I dette øjemed bør der anvendes et system med grænseoverskridende udveksling af oplysninger i forbindelse med visse nærmere angivne trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, uanset deres administrative eller strafferetlige status i henhold til den berørte medlemsstats ret, således at overtrædelsesmedlemsstaten får adgang til oplysninger fra køretøjsregistre i registreringsmedlemsstaten.

(8) En mere effektiv grænseoverskridende udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre, som bør forenkle identifikationen af personer, der er mistænkt for at have begået en trafikikkerhedsrelateret færdselslovsovertrædelse, vil kunne øge den afskrækkende virkning og mane til større forsigtighed hos føreren af et køretøj, som er registreret i en anden medlemsstat end overtrædelsesmedlemsstaten, og vil således kunne forebygge dødsfald som følge af trafikulykker.

(9) De trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv, behandles ikke ens i medlemsstaterne. Nogle medlemsstater behandler i henhold til national ret sådanne overtrædelser som »administrative forseelser« og andre som »straffelovsovertrædelser«. Dette direktiv bør finde anvendelse, uanset hvordan disse overtrædelser kvalificeres i henhold til national ret.

(10) Medlemsstaterne bør give hinanden ret til adgang til deres oplysninger fra køretøjsregistre for at forbedre udvekslingen af oplysninger og gøre de gældende procedurer hurtigere. I dette øjemed bør Prüm-afgørelsernes bestemmelser om tekniske specifikationer og adgang til elektronisk dataudveksling så vidt muligt indeholdes i dette direktiv.

(11) Afgørelse 2008/616/RIA fastsætter sikkerhedsfeatures for eksisterende softwareapplikationer og relaterede tekniske krav til udvekslingen af oplysninger fra køretøjsregistre. Uden at det berører den generelle anvendelse af nævnte afgørelse bør disse sikkerhedsfeatures og tekniske krav af hensyn til effektiviteten både lovgivningsmæssigt og rent praktisk anvendes med henblik på dette direktiv.

(12) Eksisterende softwareapplikationer bør være grundlaget for udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv og bør samtidig også gøre det lettere for medlemsstaterne at foretage indberetninger til Kommissionen. Disse applikationer bør give mulighed for hurtig, sikker og fortrolig udveksling af specifikke oplysninger fra køretøjsregistre mellem medlemsstaterne. Softwareapplikationen for det europæiske informationssystem vedrørende køretøjer og kørekort (Eucaris), som er obligatorisk for medlemsstaterne i henhold til Prüm-afgørelserne for så vidt angår oplysninger fra køretøjsregistre, bør udnyttes. Kommissionen bør vurdere og rapportere om, hvordan de softwareapplikationer, der anvendes med henblik på dette direktiv, fungerer.

(13) Disse softwareapplikationers anvendelsesområde bør begrænses til de processer, der anvendes i udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes nationale kontaktpunkter. Procedurer og elektroniske processer, hvor disse oplysninger skal anvendes, falder uden for anvendelsesområdet for sådanne applikationer.

(14) Informationsstyringsstrategien for EU's interne sikkerhed tager sigte på at finde de enkleste, lettest sporbare og mest omkostningseffektive løsninger til udveksling af oplysninger.

(15) Medlemsstaterne bør kunne henvende sig til ejeren, indehaveren af køretøjet eller den person, der på anden måde er identificeret som mistænkt for at have begået den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, for at oplyse vedkommende om gældende procedurer og juridiske følger i henhold til overtrædelsesmedlemsstatens ret. Medlemsstaterne bør i den forbindelse overveje at fremsende oplysningerne om trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser på registreringsdokumenternes sprog eller på det sprog, som der er størst sandsynlighed for, at den pågældende forstår, for at sikre, at vedkommende har en klar forståelse af de tilsendte oplysninger. Medlemsstaterne bør tage de korrekte procedurer i anvendelse for at sikre, at kun den berørte person selv, og ikke en tredjemand, modtager oplysningerne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende detaljerede ordninger, der svarer til dem, som er vedtaget for så vidt angår opfølgning på sådanne lovovertrædelser, og hvori der indgår midler som f.eks., om fornødent, anbefalet forsendelse. Det vil give vedkommende mulighed for at reagere hensigtsmæssigt på oplysningsskrivelsen, f.eks. ved at anmode om yderligere oplysninger, ved at betale bøden eller udøve sin ret til et forsvar, navnlig hvis der er sket en fejl i forbindelse med identifikationen. Yderligere procedurer er omfattet af gældende retsakter, herunder instrumenter vedrørende gensidig bistand og gensidig anerkendelse, f.eks. Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA⁷⁾.

(16) Medlemsstaterne bør sørge for tilsvarende oversættelse i forbindelse med den informationsskrivelse, der sendes af overtrædelsesmedlemsstaten, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU⁸⁾.

(17) Med henblik på at føre en trafikikkerhedspolitik, som tilstræber et højt beskyttelsesniveau for alle trafikanter i Unionen, og under hensyntagen til de meget forskellige forhold, der eksisterer inden for Unionen, bør medlemsstaterne, uden at dette berører mere restriktive politikker og love, sikre en bedre samordning af deres færdselslovgivning og håndhævelsen heraf. Inden for rammerne af sin rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen undersøge, om det er nødvendigt at udarbejde fælles standarder med henblik på at fastsætte sammenlignelige metoder, praksisser og minimumsstandarder på EU-plan under hensyntagen til internationalt samarbejde og eksisterende aftaler på området for trafikikkerhed, navnlig Wienerkonventionen om vejtrafik af 8. november 1968.

(18) I sin rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv bør Kommissionen undersøge, om det er nødvendigt med fælles kriterier for medlemsstaternes opfølgningsprocedurer i tilfælde af manglende betaling af bøder i overensstemmelse med medlemsstaternes love og procedurer. I den rapport bør Kommissionen behandle spørgsmål vedrørende procedurerne mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder for fremsendelse af den endelige afgørelse om at pålægge en sanktion eller en bøde eller begge samt for anerkendelse og fuldbyrdelse af den endelige afgørelse.

(19) I forbindelse med forberedelserne af revisionen af dette direktiv bør Kommissionen høre de relevante aktører, såsom trafikikkerheds- og retshåndhævelsesmyndigheder eller kompetente organer, foreninger for trafikofre og andre ikkestatslige organisationer, der arbejder inden for trafikikkerhedsområdet.

(20) Et tættere samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder bør ledsages af respekt for de grundlæggende rettigheder, især retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger sikret gennem særlige ordninger for databeskyttelse. Disse ordninger bør tage hensyn til den særlige karakter af grænseoverskridende online adgang til databaser. Det er nødvendigt, at de softwareapplikationer, der skal etableres, muliggør udveksling af oplysninger under sikre forhold og garanterer fortroligheden af de fremsendte oplysninger. De oplysninger, der indsamles i henhold til dette direktiv, bør ikke anvendes til andre formål end de under dette direktiv henhørende. Medlemsstaterne bør overholde betingelserne for anvendelse og midlertidig opbevaring af oplysninger.

(21) Den i dette direktiv fastsatte behandling af personoplysninger er egnet med henblik på at nå de legitime mål, som dette direktiv søger at nå inden for trafiksikkerhed, nemlig at sikre et højt beskyttelsesniveau for alle trafikanter i Unionen ved at fremme grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser og dermed håndhævelsen af sanktioner, og går ikke videre. end hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at nå disse mål.

(22) Data vedrørende identifikation af en lovovertræder er personoplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁹⁾ bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv. Uden at dette berører proceduremæssige krav i forbindelse med den pågældende medlemsstats anke- eller prøvelsesordninger, bør de registrerede personer i forbindelse med meddelelsen om lovovertrædelser underrettes om retten til indsigt i, berigtigelse og sletning af personoplysninger samt om den maksimale lovlige opbevaringsperiode for oplysningerne. I denne forbindelse bør de registrerede personer også have ret til at få eventuelle unøjagtige personoplysninger berigtiget eller straks at få eventuelt ulovligt registrerede oplysninger slettet.

(23) Inden for rammerne af Prüm afgørelserne er behandling af oplysninger fra køretøjsregistre, som indeholder personoplysninger, underlagt de specifikke bestemmelser om databeskyttelse, der er fastsat i afgørelse 2008/615/RIA. Medlemsstaterne kan i den henseende anvende disse specifikke bestemmelser på personoplysninger, der også behandles i henhold til dette direktiv, forudsat at de sørger for, at behandlingen af oplysninger vedrørende alle de lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv, overholder de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

(24) Det bør være muligt for tredjelande at deltage i udvekslingen af oplysninger fra køretøjsregistre, forudsat at de har indgået en aftale med Unionen herom. En sådan aftale skal omfatte de nødvendige bestemmelser om databeskyttelse.

(25) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, herunder respekt for retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger, retten til en retfærdig rettergang, princippet om uskyldsformodning og retten til forsvar.

(26) For at opfylde målsætningen om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne ved hjælp af interoperable midler bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår hensyntagen til relevante ændringer af Prüm afgørelserne, eller hvis det er påkrævet på grund af EU-retsakter med direkte relevans for opdateringen af bilag I. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen følger sin sædvanlige praksis og gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(27) Kommissionen bør analysere anvendelsen af dette direktiv med henblik på at finde frem til yderligere virkningsfulde og effektive foranstaltninger til at forbedre trafiksikkerheden. Uden at det berører forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv, bør Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige efter omstændighederne også samarbejde med Kommissionen i denne forbindelse for at sikre rettidig og fuldstændig rapportering om dette spørgsmål.

(28) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et højt beskyttelsesniveau for alle trafikanter i Unionen ved at fremme grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, når de er begået med et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor overtrædelser blev begået, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(29) Eftersom direktiv 2011/82/EU ikke var bindende for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige, som derfor ikke har gennemført det, vil det være hensigtsmæssigt at give disse medlemsstater tilstrækkelig ekstra tid til at gøre det.

(30) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁰⁾ og afgav den 3. oktober 2014 en udtalelse—

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at sikre et højt beskyttelsesniveau for alle trafikanter i Unionen ved at fremme grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser og dermed fremme håndhævelse af sanktionerne, når disse overtrædelser er begået med et køretøj, der er registreret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor overtrædelser blev begået.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på følgende trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser:

- a) hastighedsovertrædelser
- b) undladelse af at bruge sikkerhedssele
- c) undladelse af at stoppe for rødt lyssignal
- d) spirituskørsel
- e) kørsel under påvirkning af stoffer
- f) undladelse af at bruge styrhjelm
- g) ulovlig brug af kørebane
- h) ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved

- a) »**køretøj**«: motordrevet køretøj, herunder motorcykel, der normalt benyttes til person- eller godsbeholdning på vej
- b) »**overtrædelsesmedlemsstat**«: den medlemsstat, hvor overtrædelser blev begået
- c) »**registreringsmedlemsstat**«: den medlemsstat, hvor det køretøj, overtrædelser blev begået med, er registreret
- d) »**hastighedsovertrædelse**«: overskridelse af de hastighedsgrænser, der gælder i overtrædelsesmedlemsstaten for den pågældende vej eller køretøjstype
- e) »**undladelse af at bruge sikkerhedssele**«: tilsidesættelse af kravet om brug af sikkerhedssele eller brug af barnefastholdelsesanordninger i medfør af Rådets direktiv 91/671/EØF¹¹⁾ og lovgivningen i overtrædelsesmedlemsstaten
- f) »**undladelse af at stoppe for rødt lyssignal**«: kørsel over for rødt lys eller et andet relevant stopsignal som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning
- g) »**spirituskørsel**«: kørsel under påvirkning af alkohol som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning

h) »**kørsel under påvirkning af stoffer**«: kørsel under påvirkning af narkotika eller andre stoffer med lignende virkning som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning

i) »**undladelse af at bruge styrthjelm**«: ikke at bruge styrthjelm som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning

j) »**ulovlig brug af kørebane**«: ulovlig brug af en del af vejbanen, f.eks. nødspor, bane forbeholdt offentlig transport eller kørebane, der midlertidigt er spærret på grund af trafikoverbelastning eller vejarbejde, som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning

k) »**ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen**«: ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen som defineret i overtrædelsesmedlemsstatens lovgivning

l) »**nationalt kontaktpunkt**«: kompetent myndighed, der er udpeget til at udveksle oplysninger fra køretøjsregistre

m) »**automatiseret søgning**«: en onlineadgangsprocedure, der anvendes til at konsultere databaserne i én, flere eller alle medlemsstater eller i de deltagende lande

n) »**køretøjets indehaver**«: den person, i hvis navn køretøjet er registreret, som defineret i registreringsmedlemsstatens lovgivning.

Artikel 4

Procedure for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. Med henblik på efterforskning af de i artikel 2 omhandlede trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelser giver medlemsstaten de andre medlemsstaters nationale kontaktpunkter, jf. stk. 2 i denne artikel, adgang til følgende oplysninger i de nationale køretøjsregistre med ret til at foretage automatiseret søgning vedrørende:

a) oplysninger vedrørende køretøjer og

b) oplysninger vedrørende køretøjers ejere eller indehavere.

De i litra a) og b) omhandlede dataelementer, som er nødvendige for at foretage en søgning, skal være i overensstemmelse med bilag I.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt. Den berørte medlemsstats gældende lovgivning finder anvendelse på de nationale kontaktpunkters beføjelser.

3. Overtrædelsesmedlemsstatens nationale kontaktpunkt anvender et fuldstændigt registreringsnummer ved foretagelse af søgninger i form af udgående anmodninger.

Disse søgninger foretages i overensstemmelse med de procedurer, der er beskrevet i kapitel 3 i bilaget til afgørelse 2008/616/RIA, bortset fra kapitel 3, punkt 1, i bilaget til afgørelse 2008/616/RIA, for hvilket bilag I til dette direktiv finder anvendelse.

I henhold til dette direktiv anvender overtrædelsesmedlemsstaten de oplysninger, der er indhentet, med henblik på at fastslå, hvem der er personligt ansvarlig for de trafikikkerhedsrelaterede færdselslovs-overtrædelser, der er opført i dette direktivs artikel 2.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udvekslingen af oplysninger finder sted ved hjælp af interoperable elektroniske midler og uden udveksling af oplysninger, der involverer andre databaser, som ikke anvendes med henblik på dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer, at sådan udveksling af oplysninger foretages på omkostningseffektiv og sikker vis. Medlemsstaterne sikrer beskyttelse af de overførte data ved i så vidt muligt omfang at anvende eksisterende softwareapplikationer som dem, der er henvist til i artikel 15 i afgørelse 2008/616/RIA, og ændrede versioner af disse softwareapplikationer i overensstemmelse med bilag I til dette direktiv og med kapitel 3, punkt 2 og 3, i bilaget til afgø-

relse 2008/616/RIA. De ændrede versioner af softwareapplikationerne skal muliggøre både online-real-tidsudveksling og udveksling af serier af oplysninger, således at der ved hjælp af en enkelt meddelelse kan udveksles flere anmodninger eller svar.

5. Hver medlemsstat afholder sine egne omkostninger i forbindelse med forvaltning, anvendelse og vedligeholdelse af de i stk. 4 nævnte softwareapplikationer.

Artikel 5

Informationsskrivelse om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser

1. Overtrædelsesmedlemsstaten beslutter, hvorvidt der skal iværksættes en opfølgning på de i artikel 2 opførte trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser.

Beslutter overtrædelsesmedlemsstaten at iværksætte en sådan opfølgning, underretter den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning ejeren, indehaveren af køretøjet eller den person, der på anden måde er identificeret som mistænkt for at have begået den trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, derom.

Denne underretning omfatter i overensstemmelse med national lovgivning de juridiske følger på overtrædelsesmedlemsstatens område i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

2. Overtrædelsesmedlemsstaten giver i overensstemmelse med sin lovgivning, når den fremsender informationsskrivelsen til ejeren, indehaveren af køretøjet eller den person, der på anden måde er identificeret som mistænkt for at have begået den trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, alle relevante oplysninger, navnlig arten af den trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse, sted, dato og tidspunkt for overtrædelsen, titlen på de tekster i den nationale lovgivning, som overtrædelsen vedrører, og sanktionen samt, hvis det er relevant, oplysninger om den anordning, der er anvendt til at afsløre overtrædelsen. Til dette formål kan overtrædelsesmedlemsstaten anvende modellen i bilag II.

3. Beslutter overtrædelsesmedlemsstaten at iværksætte en opfølgning på de i artikel 2 anførte trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, sender den, for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder, informationsskrivelsen på registreringsdokumentets sprog, hvis det er oplyst, eller på et af registreringsmedlemsstatens officielle sprog.

Artikel 6

Indberetning fra medlemsstaterne til Kommissionen

Hver medlemsstat sender senest den 6. maj 2016 og herefter hvert andet år en sammenfattende indberetning til Kommissionen.

Den sammenfattende indberetning skal indeholde oplysninger om antallet af automatiserede søgninger foretaget af overtrædelsesmedlemsstaten hos registreringsmedlemsstatens nationale kontaktpunkt som følge af overtrædelser begået på dens område samt arten af overtrædelser, hvorom der blev indgivet anmodninger, og antallet af resultatløse anmodninger.

De sammenfattende indberetninger skal endvidere indeholde en beskrivelse af situationen på nationalt plan med hensyn til den opfølgning, der sker på trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser, på grundlag af den andel af sådanne lovovertrædelser, der er blevet fulgt op med informationsskrivelser.

Artikel 7

Databeskyttelse

1. Bestemmelserne om databeskyttelse i direktiv 95/46/EF finder anvendelse på personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv.

2. Navnlig skal hver medlemsstat sikre, at personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv, inden for en rimelig periode berigtiges, hvis de ikke er korrekte, eller slettes eller blokeres, når der ikke længere er brug for dem, i overensstemmelse med artikel 6 og 12 i direktiv 95/46/EF, og at der fastsættes en tidsbegrænsning for opbevaring af oplysninger i overensstemmelse med samme direktivs artikel 6.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at alle personoplysninger, der behandles i henhold til dette direktiv, udelukkende anvendes til de formål, der er fastsat i dette direktivs artikel 1, og at de registrerede personer har samme ret til information, til indsigt i, berigtigelse, sletning og blokering af deres personoplysninger, til erstatning og til retlig prøvelse som dem, der er vedtaget i henhold til national lovgivning som led i gennemførelsen af de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF.

3. Enhver berørt person har ret til at få oplyst, hvilke af de i registreringsstaten registrerede personoplysninger, der er blevet fremsendt til overtrædelsesmedlemsstaten, herunder datoen for anmodningen og den kompetente myndighed i overtrædelsesmedlemsstaten.

Artikel 8

Information til trafikanter i Unionen

1. Kommissionen offentliggør på sit websted et sammendrag på alle Den Europæiske Unions institutioners officielle sprog af de gældende regler i medlemsstaterne på det område, der er omfattet af dette direktiv. Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om disse regler.

2. Medlemsstaterne informerer i nødvendigt omfang trafikanterne om de gældende regler på deres område og om foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv i samarbejde med organisationer såsom trafikikkerhedsorganer, ikkestatslige organisationer, der arbejder med trafikikkerhed, og automobilklubber.

Artikel 9

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10 med henblik på opdatering af bilag I i lyset af tekniske fremskridt for at tage højde for relevante ændringer af Prüm-afgørelserne, eller hvis det er påkrævet på grund af EU-retsakter med direkte relevans for opdateringen af bilag I.

Artikel 10

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. marts 2015. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen følger sin sædvanlige praksis og gennemfører høringer med eksperter, herunder medlemsstaternes eksperter, før den vedtager disse delegerede retsakter. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 11

Revision af direktivet

Kommissionen forelægger senest den 7. november 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om medlemsstaternes anvendelse af dette direktiv, jf. dog artikel 12, stk. 1, andet afsnit. Kommissionen fokuserer i sin rapport især på og fremsætter i givet fald forslag vedrørende følgende forhold:

- en vurdering af, om andre trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser bør føjes til dette direktivs anvendelsesområde
- en vurdering af dette direktivs effektivitet med hensyn til nedbringelse af antallet af dræbte på vejene i Unionen
- en vurdering af, om det er nødvendigt at udarbejde fælles standarder for automatisk kontroludstyr og for procedurer. Kommissionen anmodes i denne forbindelse om at udarbejde retningslinjer for trafikikkerheden på EU-plan inden for rammerne af den fælles transportpolitik for at sikre bedre samordning af medlemsstaternes håndhævelse af færdselslovgivningen gennem etablering af sammenlignelige metoder og praksisser. Disse retningslinjer kan som minimum omfatte de i artikel 2, litra a)-d), opførte overtrædelser
- en vurdering af, om det er nødvendigt at styrke håndhævelsen af sanktioner i forbindelse med trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser og foreslå fælles kriterier for opfølgingsprocedurer i tilfælde af manglende betaling af bøder inden for rammerne af alle relevante EU-politikker, herunder den fælles transportpolitik
- mulighederne for at harmonisere færdselslovgivningen, hvor det er relevant

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 6. maj 2015. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Som undtagelse fra første afsnit kan Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland forlænge den i første afsnit omhandlede frist indtil den 6. maj 2017.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på fjerdedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

Formand

BILAG I

Fornødne dataelementer til brug for søgning som omhandlet i artikel 4, stk. 1

Post	O/V¹²⁾	Bemærkninger
Registreringsmedlemsstat	O	
Registreringsnummer	O	(A ¹³⁾)
Oplysninger om lovovertrædelsen	O	
Overtrædelsesmedlemsstat	O	
Dato for overtrædelsen	O	
Tidspunkt for overtrædelsen	O	
Oplysninger om lovovertrædelsen	Oplysninger om lovovertrædelsen	Oplysninger om lovovertrædelsen
Overtrædelsesmedlemsstat	Overtrædelsesmedlemsstat	Overtrædelsesmedlemsstat
Dato for overtrædelsen	Dato for overtrædelsen	Dato for overtrædelsen
Tidspunkt for overtrædelsen	Tidspunkt for overtrædelsen	Tidspunkt for overtrædelsen
Formålet med denne søgning	Formålet med denne søgning	Formålet med denne søgning

		Kode, der anviser typen af overtrædelse, jf. artikel 2
		1. Hastighedsovertrædelse
		2. Spirituskørsel
		3. Undladelse af at bruge af sikkerhedssele
		4. Undladelse af at stoppe for rødt lyssignal
		5. Ulovlig brug af kørebane
		6. Kørsel under påvirkning af stoffer
		7. Undladelse af at bruge styrhjelm
		8. Ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen

¹²⁾ O = obligatorisk, hvis det foreligger i det nationale register, V = valgfrit.

¹³⁾ Harmoniseret kode, se Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 57).

Dataelementer tilvejebragt som følge af søgning foretaget i henhold til artikel 4, stk. 1

Del I. Oplysninger vedrørende køretøjer

Post	O/V¹⁴⁾	Bemærkninger
Registreringsnummer	O	
Stelnummer/VIN	O	
Registreringsmedlemsstat	O	
Mærke	O	(D. 1 ¹⁵⁾ f.eks. Ford, Opel, Renault
Køretøjets handelstype	O	(D. 3) f.eks. Focus, Astra, Megane
EU-kategorikode	O	(J) f.eks. knallerter, motorcykler, biler

¹⁴⁾ O = obligatorisk, hvis det foreligger i det nationale register, V = valgfrit.

¹⁵⁾ Harmoniseret kode, se direktiv 1999/37/EF.

Del II. Oplysninger vedrørende køretøjernes ejere eller indehavere

Post	O/V¹⁶⁾	Bemærkninger
Oplysninger om indehaveren af køretøjet		(C. 1 ¹⁷⁾)

		Oplysningerne vedrører indehaveren af den pågældende registreringsattest.
Navn (eller firmanavn) på indehaveren af registreringsattesten	O	(C. 1.1) Der skal anvendes særskilte felter til efternavn, indføjelser, titler osv., og navnet skal meddeles i trykt format.
Fornavn	O	(C. 1.2) Der skal anvendes særskilte felter til fornavn(e) og initialer, og navnet skal meddeles i trykt format.
Adresse	O	(C. 1.3) Der skal anvendes særskilte felter til gadenavn, husnummer og tilbygning, postnummer, bopæl, opholdsland osv., og adressen skal meddeles i trykt format.
Køn	V	Mand/kvinde
Fødselsdato	O	
Juridisk enhed	O	Enkeltperson, forening, virksomhed, firma osv.
Fødested	V	
Identitetsnummer	V	Et dokument, der entydigt identificerer personen eller virksomheden.
Oplysninger om ejeren af køretøjet		(C. 2) Oplysningerne vedrører ejeren af køretøjet.
Navn (eller firmanavn) på ejeren	O	(C. 2.1)
Fornavn	O	(C. 2.2)
Adresse	O	(C. 2.3)
Køn	V	Mand/kvinde
Fødselsdato	O	
Juridisk enhed	O	Enkeltperson, forening, virksomhed, firma osv.
Fødested	V	
Identitetsnummer	V	Et dokument, der entydigt identificerer personen eller virksomheden.

		I tilfælde af køretøjer til ophugning, stjålne køretøjer eller nummerplader eller et udløbet registreringsnummer skal der ikke gives oplysninger om ejeren/indehaveren. I stedet skal meddelelsen »Ingen oplysninger« fremgå.
--	--	---

¹⁶⁾ O = obligatorisk, hvis det foreligger i det nationale register, V = valgfrit.

¹⁷⁾ Harmoniseret kode, se direktiv 1999/37/EF.

BILAG II

MODEL TIL INFORMATIONSSKRIVELSE

jf. artikel 5

[Forside]

.....

 [Afsenders navn, adresse og telefonnummer]

.....

 [Modtagers navn og adresse]

INFORMATIONSSKRIVELSE

vedrørende en trafiksikkerhedsrelateret færdselslovsovertrædelse begået i

[navnet på overtrædelsesmedlemsstaten].

Side 2

Den blev en trafikikkerhedsrelateret færdselslovsovertrædelse begået med køretøjet

[dato]

med registreringsnummer mærke model

konstateret af

[navn på ansvarlig instans]

[Mulighed 1] (¹)

De er registreret som indehaver af registreringsattesten for ovennævnte køretøj.

[Mulighed 2] (¹)

Indehaveren af registreringsattesten for ovennævnte køretøj har oplyst, at De førte køretøjet, da den trafikikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelse blev begået.

Overtrædelsen er beskrevet nærmere på side 3 nedenfor.

Bødetaksten for denne overtrædelse er EUR/national valuta.

Betalingsfristen er

De bedes udfylde vedlagte svarblanket (side 4) og sende den til den anførte adresse, hvis De ikke betaler denne bøde.

Denne skrivelse behandles i henhold til den nationale lovgivning i

[navnet på overtrædelsesmedlemsstaten].

Side 3

Relevante oplysninger om overtrædelsen

(a) Oplysninger om det køretøj, som overtrædelsen blev begået med:

Registreringsnummer:

Registreringsmedlemsstat:

Mærke og model:

(b) Oplysninger om overtrædelsen:

Sted, dato og tidspunkt, hvor overtrædelsen blev begået:

.....
.....
.....
.....

Overtrædelsens art og retlige klassificering:

.....
.....
.....
.....

hastighedsovertrædelse, undladelse af at bruge sikkerhedssele, undladelse af at stoppe for rødt lyssignal, spirituskørsel, kørsel under påvirkning af stoffer, undladelse af at bruge styrhjelm, ulovlig brug af kørebane, ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen (¹)

Detaljeret beskrivelse af overtrædelsen:

.....
.....

Henvisning til relevant(e) retsforskrift(er):

.....
.....

Beskrivelse af eller henvisning til beviset for overtrædelsen:

.....
.....

(c) Oplysninger om det kontroludstyr, der blev brugt til konstatering af overtrædelsen ⁽²⁾:

Type udstyr til konstatering af hastighedsovertrædelse, undladelse af at bruge sikkerhedssele, undladelse af at stoppe for rødt lyssignal, spirituskørsel, kørsel under påvirkning af stoffer, undladelse af at bruge af styrhjelm, ulovlig brug af kørebane, ulovlig brug af mobiltelefon eller anden kommunikationsanordning under kørslen ⁽¹⁾:

Specifikation af udstyret:

.....
.....

Udstyrets identifikationsnummer:

.....
.....

Sidste kalibrering gyldig indtil:

.....
.....

(d) Resultat af anvendelsen af udstyret:

.....
.....

[eksempel på hastighedsoverskridelse; andre overtrædelser tilføjes:]

Maksimumshastighed:

.....
.....

Målt hastighed:

.....
.....

Målt hastighed korrigeret for fejlmargen:

.....
.....

⁽¹⁾ Overstreges, hvis det ikke er relevant.

⁽²⁾ Ikke relevant, hvis der ikke er anvendt noget udstyr.

Side 4
Svarblanket

(udfyldes med BLOKBOGSTAVER)

A. Førerens identitet:

— Fulde navn:

.....
.....

— Fødselsdato og fødested:

.....

— Kørekortets nummer: udstedt (dato): i (sted):

— Adresse:

.....
.....
.....

B. Spørgsmål:

1. Er køretøjet af mærket med registreringsnummer registreret i
Deres navn? ja/nej ⁽¹⁾

Hvis nej, indehaveren af registreringsattesten er:
(navn, fornavn, adresse)

2. Erkender De, at De har begået overtrædelsen? ja/nej ⁽¹⁾

3. Erkender De Dem ikke skyldig, bedes De forklare hvorfor:

.....
.....

Den udfyldte blanket sendes senest 60 dage efter datoen for denne informationsskrivelse til følgende myndighed:

på følgende adresse:

OPLYSNINGER

Denne sag vil blive behandlet af den kompetente myndighed i

[navnet på overtrædelsesmedlemsstaten].

Hvis sagen ikke forfølges, underrettes De derom senest 60 dage efter modtagelsen af svarblanketten.

⁽¹⁾ Overstreges, hvis det ikke er relevant.

- 1) EUT C 12 af 15.1.2015, s. 115.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 11.2.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.3.2015.
- 3) Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).
- 4) Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/82/EU af 25. oktober 2011 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikssikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (EUT L 288 af 5.11.2011, s. 1).
- 6) Domstolens dom, Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet, C-43/12, EU:C:2014:298.
- 7) Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 11) Rådets direktiv 91/671/EØF af 16. december 1991 om obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer (EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26).